

ΚΩΔΙΞ

Γ. Φραγκούλης

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΩΝ

ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΙΣΧΥΟΥΣΑΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣ

ΥΠΟ

ΠΑΠΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥΛΟΥ

Υπεργραφεύς ἐν τῇ Ἐθνικῇ Πανεπιστημίῳ καὶ ὕπουργ. γραμμῇ α' τάξεως

Φ Υ Λ Α Κ Α Ι

Τὸ παρὸν Τεῦχος περὶ Φυλακῶν περιλαμβάνει τὰ μέχρι
15 Μαΐου 1894 ἰσχύοντα Θεσμοθετήματα.

1894

1.9

11A

ΔΩΡΕΑ 1930-36 Γ. Ε. ΥΡΑΓΓΕΛΩΝ

ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

Β. Δ. 31 Δεσίου 1836— Περὶ σωφρονιστικῆς φυλακῆς.⁽¹⁾

Ἄρθ. 1—16⁽²⁾

ΜΕΡΟΣ Γ'

Περὶ τῆς ὑποδοχῆς καὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς μεταχειρίσεως τῶν καταδίκων εἰς τὴν σωφρονιστικὴν φυλακὴν.

ΚΕΦΑΛ. Α' Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθ. 17. Ὁ ἐπιθεωρητὴς σημειοῖ εἰς βιβλίον, ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον, τὰ χαρακτηριστικὰ ἐνὸς ἐκάστου καταδίκου, ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὴν φυλακὴν, καθὼς καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐλθοθεῖσαν καταδίκην. ⁽³⁾

18. Οἱ κατάδικοι διάγουσιν εἰς τοὺς οἰκίσκους τῶν ἡσυχῶς καὶ σιωπηλῶς· πᾶσα περὶ τοῦτο παρὰ τὰς τιμωρεῖται μὲν πειθαρχικὴν ποινὴν.⁽⁴⁾

19. Οἱ κατάδικοι διάγουσιν εἰς τοὺς οἰκίσκους τῶν, ἐν καιρῷ μὲν θέρους, ὅχι πλέον τῶν ἐννέα ὥρων, ἐν καιρῷ δὲ χειμῶνος, ὅχι πλέον τῶν δώδεκα.

20. Οἱ καταδικασθέντες εἰς δεσμὰ καὶ εἰς εἰρήνην, φέρουσιν ἰδιαιτέραν, καὶ ἀπ' ἀλλήλων διαφέρουσιν, ἐνδυμασίαν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ποιν. νόμου περὶ τῶν εἰς δεσμὰ καταδικασθέντων.⁽⁵⁾

1. ΕφΚ. 1836 σελ. 159 Ὡς πρὸς τὰς στρατιωτικὰς φυλακὰς ἴδε Τεῦχος Στρατ. Ποιν. Νομοθ. σελ. 133.

2. Δὲν ἰσχύουσι μετὰ τοὺς κατωτέρω νεωτέρους περὶ φυλακῶν νόμους.

3. Ἰδε κατωτ. ἐγκ. 3299 τῆς 25 Φεβρ. 1886 καὶ Εγκ. 2—1885.

4. Ἰδε κατωτ. Ἐγκ. 12084—24 Μαΐου 1893.

5. Ἰδε κατωτ. Ἐγκ. 15520—2 Ἰουνίου 1873.

21. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς καταδίκους πᾶν εἶδος χαρτοπαιγνιδίου, ἢ ἄλλως τυχεροῦ παιγνιδίου.

22. Καὶ τὰ πνευματώδη ποτὰ εἶναι ἀπηγορευμένα εἰς τοὺς καταδίκους, ἐκτὸς ἂν ἤθελε διατάξει τὴν χρῆσιν αὐτῶν ὁ ἱατρός.⁽¹⁾

23. Ὅσα πράγματα ἤθελεν ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὴν φυλακὴν κατάδικος, μὴ ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ χρῆσιν, καταγράφονται ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ, καὶ πωλοῦνται διὰ πληρωμὴν τῶν χρεῶν του, ἢ φυλάττονται κατὰ μέρος, ὡς νὰ τῷ ἐπιστραφοῦν, ὅταν ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς.

24. Πᾶν χρηματικὸν δάνειον μεταξὺ τῶν καταδικῶν εἶναι ἀπηγορευμένον.

Παρομοίως ἀπαγορεύεται ἀυστηρότατα εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ καταστήματος νὰ δώσωσι τι εἰς τοὺς καταδίκους ἢ νὰ λάβωσι τι παρ' αὐτῶν· καὶ τοῦτο ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ καὶ ἀποβολῇ τῆς ὑπηρεσίας.

25. Ἐὰν κατάδικος εἴπῃ ὑβριστικούς λόγους πρὸς ὑπάλληλόν τινα τῆς φυλακῆς, οὗτος ἀναφέρεται ἀμέσως περὶ τούτων εἰς τὸν ἀνώτερόν του, ἀποφεύγων πᾶσαν ἀπόκρισιν· ρητῶς ἀπαγορεύονται ὅλαι αἱ κατὰ τῶν καταδικῶν σκληραὶ καὶ ὑβριστικαὶ ἐκφράσεις ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τῆς φυλακῆς, καθὼς καὶ πᾶσα μεταξὺ αὐτῶν οἰκειότης.

26. Εἰς τοὺς προδόμους τῆς ἐργασίας εἶναι πάντοτε τοιχοκολλημένοι οἱ νόμοι καὶ οἱ κανονισμοί, ὅσοι ἀφορῶσι τοὺς καταδίκους· ἅπαξ δὲ τῆς ἐβδόμαδος ὅλα ταῦτα θέλουν ἀναγινώσκεσθαι καὶ ἐρμηνεύεσθαι παρὰ τοῦ ἐπιστάτου πρὸς γινῶσιν τῶν καταδικῶν.

(1) Ἴδε κατωτ. Ἑγκ. 6348—6 Ἀπρ. 1890.

27. Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς φυλακῆς κρατεῖ βιβλίον ὑπὸ τὸ ὄνομα, βιβλίον διαγωγῆς, ἐν ᾧ καταγράφει πᾶσαν ἐπαινὸν ἢ ψόγου ἀξίαν πράξιν τῶν καταδικῶν, καὶ πᾶσαν κατ' αὐτῶν ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν. — Συγχωρεῖται εἰς ἕκαστον καταδικὸν νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ βιβλίου τούτου, ἀλλὰ δὲν θέλει γίνεσθαι ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς ἐφορείας οὐδεμίαν ἐν αὐτῷ καταγραφὴν.

ΚΕΦΑΛ. Β' Περὶ ἐργασίας τῶν καταδικῶν.

28. Οἱ καταδίκαι ὑποβάλλονται εἰς ἐργασίαν κατὰ τὰ ἄρθρα 9, 10, 11 καὶ 12 τοῦ ποιν. νόμου· ἀλλ' εἰς καταδικούς ἔχοντας ἡλικίαν μικροτέραν τῶν 14 ἐτῶν, πρέπει νὰ δοθῇ προσοχή, ὥστε νὰ λάβωσι τὴν ἀναλογουσαν εἰς τὸ ἐξῆς δι' αὐτοὺς διδασκαλίαν τοῦ σχολείου, καὶ νὰ μάθωσιν ἐργόχειρόν τι. Τὸ μέτρον τοῦτο θέλει ἐκτανθῇ γενικῶς ἐφ' ὅλους τοὺς νέους καταδικούς, τοὺς ὑπὲρ τὰ 14 ἔτη ἔχοντας, καὶ εἰς τὸν πολιτικὸν βίον ἐπιστρέφοντας, ἐνὸς τε δηλαδὴ διὰ τοῦ μέτρου τούτου δὲν ματαιοῦται ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ποινῆς.

29. Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐργασίας πρέπει νὰ βασιλευῇ εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ προδόμους βιβλιοθήκη, ἐξαιρουμένων τῶν ἀναγκῶν εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτῶν διασαφήσεων.

30. Τὸ προϊόν τῆς ἐργασίας τοῦ καταδικου ἀνῆκει εἰς τὴν κυβέρνησιν· ἡ τιμὴ τοῦ ἔργου ἕκαστου κανονίζεται παρὰ τῆς ἐφορείας καὶ διανέμεται ὡς ἐφεξῆς. — Τὸ ἥμισυ μένει διὰ τὸ κατὰστημα, τὸ ἐν τέταρτον τίθεται εἰς τὴν διαθήκην τοῦ καταδικου πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς φιλοπονίας του, τὸ δὲ τελευταῖον τέταρτον ἀποτελεῖ συνήθως τὰ ἀποτελεσμα-

τικά κεφάλαια, τὰ ὑποῖα θέλουσι χρησιμεύσει πρὸς ὄφελος τοῦ καταδίκου, ὅταν οὗτος ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς· ἂν δὲ ὁ καταδικὸς ἔχῃ οἰκογένειαν, ἥτις ἀποδεδειγμένως χρήζει βοήθειας, τότε δύναται κατ' ἐγκρισιν τῆς ἐφορείας, νὰ διατεθῇ ὑπὲρ αὐτῆς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐσχάτου τούτου τετάρτου. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως καταδίκου, ἄνευ διαδόχων, τὰ ἀποθεματικὰ ταῦτα κεφάλαια μένουσι πρὸς ὄφελος τοῦ καταστήματος (ὄρα ἄρθρον 27 τοῦ ποινικοῦ νόμου).

31. Οὐδεὶς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς φυλακῆς δὲν ἐμπορεῖ ποσῶς νὰ λάβῃ κέρδος ἀπὸ τὰ προμηθευόμενα εἰς τοὺς καταδικούς πράγματα, οὔτε νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὰ εἰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τοῦ.

ΚΕΦΑΛ. Γ' Ποινικὰ διατάξεις.

32. Αἱ ποιναὶ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ παρὸν κεφάλαιον παραβάσεων ἐπιβάλλονται παρὰ τῆς ἐφορείας ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐκτελοῦνται παρὰ τοῦ τελευταίου τούτου.

33. Οἱ ἐν τῇ φυλακῇ τιμωροῦνται ἔνεκα κραυγῆς, ἀπειθείας, ὕβρεων καὶ ἐρίδων. — 1) Εἰς ἔρημον ἢ σκοτεινὸν οἰκίσκον, καὶ εἰς δίαιταν ἄνοσον (*regime du pain et de l' eau*) μέχρις ἑξ ἡμερῶν. — 2) Ἐνεκα βίας, συνοδευομένης μὲ αἰκισμοὺς μεταξὺ τῶν καταδικῶν, εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν μέχρι δέκα ἡμερῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρις ἑκοσίων ἡμερῶν. — 3) Ἐνεκα ἀπειλητικοῦ, ἢ ὕβριστικοῦ τρόπου πρὸς τοὺς ἀνωτέρους εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν μέχρι ἐνὸς μηνός. — Ἐνεκα ὑφαίρεσεως εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον καὶ δίαιταν ἄνοσον μέχρι δέκα ἡμερῶν,

καὶ περιπλέον εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ τετραπλοῦ τῆς τιμῆς τοῦ ὑφαιρεθέντος πράγματος. Τὸ πρόστιμον θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοῦ διδόμενον εἰς τὸν κατὰδίκον μέρος τοῦ ἡμερουσίου κέρδους του. Ἐν ὑποτροπῇ δὲν (δὲ) ἐμπορεῖ νὰ διπλασιασθῇ ἡ ποινή. — 5) Ἐνεκα ἀποποιήσεως ἐργασίας, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον, καὶ διαίταν ἄνοψον, μέχρι τῆς ὑποταγῆς τοῦ ἀπειθεῦντος. — 6) Ἐνεκα ἐκουσίως βλάβης πραγμάτων, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον, καὶ διαίταν ἄνοψον, μέχρι τριῶν ἡμερῶν· ἡ δὲ ἀποζημίωσις γίνεται δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ρηθέντος μέρους τοῦ κέρδους. — 7) Ἐνεκα ἀποπείρας δραπετεύσεως, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον καὶ διαίταν ἄνοψον, μέχρις ἑνὸς μηνός.

34. Ἡ διάρκεια τῆς ποινῆς τοῦ σκοτεινοῦ οἰκίσκου δὲν ἐμπορεῖ ποτὲ νὰ ᾔῃ πλέον τῶν ὀκτώ ἡμερῶν κατὰ συνέχειαν· ἡ δὲ τῆς εἰς ἄνοψον διαίταν κατὰδίκης, ποτὲ πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν κατὰ συνέχειαν, οὐδὲ τῶν εἴκοσι ἡμερῶν ἐντὸς ἑνὸς μηνός.

35. Ἐὰν κατὰδικὸς τις πράξῃ ἄλλα παρὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ προβλεπόμενα καὶ ἀπαγορευόμενα διὰ τοῦ ποιν. νόμου ἐπὶ ποινῇ, ἀνομήματα, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ ἰδίου ποινικοῦ νόμου.

36. Ὅταν κατὰδικὸς τις φέρεται κακῶς, καὶ μετὰ τρόπον ἐκθέτοντα εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειαν τῆς φυλακῆς, ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ κατὰστήματος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐνεργῇ εὐθὺς προσωρινῶς τὴν εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον κράτησιν αὐτοῦ. Χρεωστεῖ ὅμως νὰ ἀναφέρῃ περὶ τούτου εἰς τὴν ἐφορείαν ἐντὸς 24 ὥρων.

37. Ἡ ἐφορεία ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ διατάξῃ

τὴν δέσμευσιν τῶν φυλακισμένων, ὅσάκις ἡ ἀσφάλεια τῆς φυλακῆς τὸ ἀπαιτῆσει.

ΚΕΦΑΛΑ Δ' Περί τῆς διατροφῆς καὶ τοῦ ἱματισμοῦ
τῶν καταδίκων.

38. Οἱ φυλακισμένοι λαμβάνουσιν ὡς τροφήν.—
1) Τὸ πρόγευμα ἑκατὸν δράμια ἄρτου.—2) Τὸ γεῦμα, ζωμὸν, λάχνα, καὶ ἑκατὸν δράμια ἄρτου.—3) Τὸ δεῖπνον, ζωμὸν, καὶ ἑκατὸν δράμια ἄρτου. Τὰς πέμπτας καὶ κυριακὰς ἕκαστος κατὰδικος λαμβάνει τὸ γεῦμα. ἔκτος τῆς συνήθους τροφῆς καὶ 80 δράμια κρέας, ἐξαίρουμένων τῶν μηνῶν τοῦ θέρους (¹)

39. Οἱ ἐν τῷ νοσοκομείῳ κατὰδικοι λαμβάνουσι τὴν παρὰ τοῦ ἱατροῦ διαταχθεῖσαν τροφήν.

40. Ἐκαστος κατὰδικος ἔχει ἰδιαιτέραν κλίνην, συνισταμένην.—1) Ἐκ μιᾶς στιβάδος (paillasse).—2) Ἐκ δύο σινδονίων.—3) Ἐξ ἑνὸς μαλίνου ἢ βαμβακεροῦ σκεπάσματος.—Τὰ σκεπάσματα καὶ τὰ στρώματα θέλουν πλύνεσθαι τοῦλάχιστον δις τοῦ ἔτους, καὶ ἕκαστος κατὰδικος θέλει τινασσει τὸ ἰδικόν του ἅπαξ τοῦλάχιστον τῆς ἐβδομάδος δις τοῦλάχιστον τοῦ μηνὸς θέλουν πλύνεσθαι τὰ σινδόνια.

41. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 ἀναφερθεῖσα ποινικὴ ἐνδυμασία διορίζεται.—1) Διὰ μὲν τοὺς εἰς δεσμὰ καταδεδικασμένους, εἰς ἐνδυμασίαν στακτερὰν (gris) μὲ ράβδους κιτρίνους ἑνὸς δακτύλου πλάτους καὶ 6 δακτύλων ἀποστάσεως ἀπ' ἀλλήλων.—2) Διὰ δὲ τοὺς εἰς εἰρκτὴν καταδεδικασμένους, μὲ μαύρας ράβδους τοῦ αὐτοῦ πλάτους καὶ τῆς αὐτῆς ἀποστάσεως.—Αἱ ἐνδυμασίαι αὗται θέλουν εἶσθαι, τὸν μὲν χειμῶνα, βαμβακεραὶ, τὸ δὲ θέρος λιναί.

1. Ἰδε κατωτ. Ἑγκ. 6348 τῆς 6 Ἀπριλ. 1890.

42. Οἱ εἰς φυλάκισιν καταδικασμένοι θέλουν φέρει τὰ ἰδιὰ των ἐνδύματα· ἀλλ' εἰάν ταῦτα ἦναι εἰς κακὴν κατάστασιν, ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ καταστήματος θέλει φροντίσει περὶ τῆς διορθώσεως αὐτῶν, ἢ θέλει δώσει εἰς αὐτοὺς νέα, ἀνχλογοῦντα εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ποινῆς αὐτῶν, ἐπὶ πληρωμῇ ἀπὸ τὰ κέρδη τῆς ἐργασίας των, διδομένη κατ' ὀλίγον ὀλίγον.

43. Ἐκτὸς τούτου ἕκαστος κατάδικος, εἴτε ἀνὴρ, εἴτε γυνή, λαμβάνει τὰ ἀκόλουθα.—1) Ἐνα ζευ-
 ζευγάρι παπούτσια.—2) Τρία ζευγάρια βαμβακε-
 ρὰς σκάλτσαις — 3) Ὑποκάμησα.—4) Ῥινόμακτρα
 δύο.—5) Δύω λαιμοδέτας.—6) Δύω νυκτερινοὺς
 πῖλους.—7) Μίαν σκούπαν τῶν ἐνδυμάτων.—8)
 Μίαν σκούπαν τῶν ὑποδημάτων.—9) Ἐν κτένιον.
 —10) Ἐν κεράμειον ἀγγεῖον ὕδατος.—11) Ἐν
 κεράμειον νιπτῆρα.—12) Μίαν ἑμίδα.—13) Ἐν
 σακμνίον.—14) Δύω χειρόμακτρα.—15) Ἐν σά-
 ρωμα.—Οἱ ἄνδρες λαμβάνουσι πρὸς τοῦτοις δύο ζευ-
 γάρια ἐσωθώρακια, καὶ αἱ γυναικες δύο ἐσωφρούστανα
 (jupon)· τέλος διδεται τὸν χειμῶνα εἰς ἕκαστον
 κατάδικον μία καπότα.

44. Αἱ ἐνδυμασίαι αὖται θέλουν συνίστασθαι, διὰ
 μὲν τοὺς εἰς εἰρκτὴν καὶ δεσμὰ καταδικασμένους
 ἄρρενας ἀπὸ τ' ἀκόλουθα ἱμάτια.—1 βραχίον.
 —1 γελέκιον.—1 χιτωνίσκον.—1 σκούπον. ὅλα ἐκ
 τῆς προσδιορισθείσης ὕλης.—Διὰ δὲ τὰς εἰς τὴν
 αὐτὴν ποινὴν καταδικασμένους γυναικας εἰς τὰ
 ἐξῆς.—1 φτυτάκιον.—1 χιτωνίσκον.—1 περι-
 στήθιον.—1 σκούρον.—ὅλα ἐκ τῆς προσδιορισθεί-
 σης ὕλης.

ΚΕΦΑΛ. Ε' Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑποδοχῆς τῶν καταδικῶν καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀστυνομίας.

45. Ὅταν ὁ κατὰδικος εἰσέρχεται εἰς τὴν φυλακὴν, τὸν ἐπισκέπτεται ἀμέσως ὁ ἱατρός, καὶ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην, τὸν φέρουσιν εἰς τὸν λουτρόν· μετὰ τὸν λουτρόν, τὸν κουρεύουν καὶ τὸν ἐνδύουν κατὰ τοὺς ὁρισμούς τῶν ἄρθρων 41, 42, 43 καὶ 44.

46. Ἀποῦ ἐνδύθῃ ὁ κατὰδικος, φέρεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, διὰ νὰ καταγραφῶσι τὰ χαρακτηριστικὰ του, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 διαλαμβανόμενα· ἕκαστος κατὰδικος λαμβάνει εὐθύς ἓνα ἀριθμόν. Συγχρόνως ἐγχειρίζεται εἰς ἕκαστον κατὰδικον βιβλίον, τὸ ὁποῖον περιέχει τὴν καταγραφὴν ὅλων τῶν θεθέντων εἰς αὐτὸν πραγμάτων, διὰ τὴν διακτήρησιν τῶν ὁποίων λογίζεται ὑπεύθυνος.

47. Οἱ κατὰδικοι, τοὺς ὁποίους ὁ ἱατρός ἀναγνωρίζει ὡς ἀσθενεῖς, φέρονται εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ νοσοκομείου.⁽¹⁾ εἰ δὲ ὑγιεῖς κλείονται εἰς τὸ δι' αὐτοὺς προσδιωρισμένον τμήμα κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐπιφορτίζονται παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐργασίαν ἀνάλογον μὲ τὸ εἶδος τῆς καταδικῆς, τὸ φύλον, τὴν ἡλικίαν, τὴν εὐφυΐαν καὶ τὸν σωματικόν των ὀργανισμόν.

48. Πάνη καὶ ἄλλα ἄχρηστα πράγματα, ὅσα εἰ κατὰδικοι φέρουσιν μεθ' ἐκείτων εἰς τὸ κατὰστήμα, καὶ τὰ ὅποια δὲν ἐμποροῦν νὰ χρησιμεύσωσι κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 23 ὠρισμένα, καίονται, ἐπιτηδεύοντας τοῦ ἐπιστάτου, καὶ παρόντος τοῦ κατὰδίκου.

1. Ἴδε κατωτ. ἐγχ. 31427—7 Δεκ. 1892. καὶ τὰς ἐγχ. ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ ν. ΑΦΚ' 1887.

49. Ἐάν οἱ κατάδικοι δὲν φέρωνται φρονίμως, καὶ διαταχθέντες παρὰ τοῦ ἐπιστάτου, δὲν ὑπακούσωσιν, ἢ δὲν ὑπάγωσιν εἰς τοὺς οἰκίσκους των, ἢ στρατιωτικὴ φυλακὴ ἡμπορεῖ νὰ διαταχθῇ, γενομένων ἐπὶ ματαίῳ τριῶν παραινέσεων, νὰ μεταχειρισθῇ κατ' αὐτῶν τὴν δύναμιν.

50. Οἱ κατάδικοι δὲν ἡμποροῦν νὰ κοινωνῶσι μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων των ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐπιστάτου. Πᾶσα δὲ παρὰ τοῦτο συγχωρηθεῖσα συνέντευξις, πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένον τόπον. Ὁ κατάδικος θέλει εἶναι χωρισμένος ἀπὸ τοὺς προσερχομένους διὰ διπλῶν διφράκτων, τοιοῦτοτρόπως, ὥστε πᾶσα ἀφῆ ἢ παραδόσις πραγμάτων νὰ ἦναι ἀδύνατος⁽¹⁾.

51. Ἐχει ὁ ἐπιστάτης τὴν ἀδειαν νὰ ἐξερευνήσῃ (fouiller), ἐάν τὸ νομίση καλόν, ὅλους ἐκείνους, ὅσοι εἰσέρχονται εἰς τὸ κατάστημα ἢ ἐξέρχονται αὐτοῦ. Ἡ ἐξερεύνησις αὕτη πρέπει νὰ γίνεται παρ' ἀτόμων τοῦ αὐτοῦ φύλου.

52. Αἱ ἐπισκέψεις δὲν ἡμποροῦν νὰ διαρκέσωσι πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας, καὶ νὰ ἐπαναληφθῶσι παρὰ τῶν αὐτῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς ἐφορείας.

53. Τὰ γράμματα, καὶ ὅ,τι ἄλλο διδεται ἐξωθεν διὰ τοὺς καταδίκους, τὰ λαμβάνει ὁ ἐπιστάτης, καὶ ἀφοῦ τ' ἀνοιξῇ καὶ θεωρήσῃ, τ' ἀποδίδει εἰς αὐτόν, εἰάν ἰσχυρὰ αἰτίαι δὲν τὰ ἀπαγορεύῃ. Ἐπανορθωτικῶς καταδικασμένοι, ἡμποροῦν νὰ γράψωσιν εἰς τοὺς γνωστούς ἢ συγγενεῖς των, ἄλλ' εἶναι χρεῖα νὰ ζητήσουν πρὸς τοῦτο τὴν ἀδειαν τοῦ ἐπιθεωρη-

(1) Ἴδε κατωτ. Ἐγκ. 28009. τῆς 2 Δεκ. 1893.

τοῦ, πληρόνοντες τὰς ὕλας τοῦ γραψίματος ἀπὸ τὸν πόρον τῆς ἐργασίας των.

54. Τὰς ἐργασίμους ἡμέρας οἱ κατὰδικοι ἐγείρονται τῆς κλίνης.—Τὴν 5 ὥραν κατὰ Μάιον, Ἰούνιον, Ἰούλιον καὶ Αὐγουστον.—Τὴν 6, κατὰ Μάρτιον, Ἀπρίλιον, Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον.—Τὴν 6 1)2 ἢ 7 κατὰ Νοέμβριον, Δεκέμβριον, Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον.

55. Ἡ χρῆσις τῶν ἐργασίμων ὥρῶν προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς· Τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα (ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι 31 Μαρτίου). Πρὸ τοῦ γεύματος ἐργασία. Ἀπὸ τὰς 8 ἕως τὰς 9 πρόγευμα καὶ ἀνάπαυσις. Ἀπὸ τὰς 9 ἕως τὴν 1 ἐργασία ἢ διδασκαλία. Ἀπὸ τὴν 1 ἕως 2 1)2 γεῦμα καὶ ἀνάπαυσις. Ἀπὸ τὰς 2 1)2 ἕως τὰς 6 ἐργασία. Ἀπὸ τὰς 6 ἕως τὰς 7 δεῖπνον καὶ ἀνάπαυσις. Ἀπὸ τὰς 7 ἕως τὰς 9 ἐργασία. — Τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ θέρος (ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἕως 30 Σεπτεμβρίου) Πρὸ τοῦ γεύματος ἐργασία. Ἀπὸ τὰς 8 ἕως τὰς 9 πρόγευμα καὶ ἀνάπαυσις. Ἀπὸ τὰς 9 ἕως τὰς 2 ἐργασία ἢ διδασκαλία. Ἀπὸ τὰς 2 ἕως τὰς 4 γεῦμα καὶ ἀνάπαυσις. Ἀπὸ τὰς 4 ἕως τὰς 7 1)2 ἐργασία. Ἀπὸ τὰς 7 1)2 ἕως τὰς 8 1)2 δεῖπνον καὶ ἀνάπαυσις.

56. Ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν κουρεύονται οἱ κατὰδικοι.

57. Ἐχέσαντος τοῦ πρώτου πρωϊνοῦ κώδωνος, οἱ κατὰδικοι ἐγείρονται τῆς κλίνης, ἐνδύονται, παρόνουν τοὺς οἰκίσκους των, συγυρίζουν τὰ στρώματά των, καθαρίζουσι τὰ ἐνδύματα των, πλύνουσι τὰς χεῖρας καὶ τὴν ὄψιν, κτενίζονται καὶ ἀνοίγουν τὰ παρὰθυρά των, ὥστε νὰ ᾔναι ἔτοιμοι νὰ ἐξέλθωσι,

ὅταν ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων ἀνοιξῇ τοὺς οἰκίσκους των.

58. Ἐχήσαντος τοῦ δευτέρου κώδωνος, ὅστις θέλει κρούει ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὸν πρῶτον, ἀνοίγει ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων μετὰ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ τοὺς οἰκίσκους τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ καταστήματος· ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνοιξιν τῶν θυρῶν, ὁ κατάδικος ὑπάγει καὶ πλύνει τὰ ἄγγεῖά του, γεμίζει τὴν στάμναν του, ἐπιστρέφει εἰς τὸν οἰκίσκον του, καὶ στέκει ἔτοιμος εἰς τὴν θύραν αὐτοῦ, χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίσκον ἄλλον.

59. Οἱ κατάδικοι, ἀφοῦ τελειώσωσιν ὅλα τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένα, ὁδηγοῦνται ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἔργων εἰς τοὺς προδόμους τῆς ἐργασίας. — Πρὶν ἀρχίσωσι τὰ ἔργα, ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων ἡ κατάδικος διωρισμένος ἀπὸ τὸν ἐπιστάτην ἀναγινώσκει προσευχὴν· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὸ τέλος πάσης ἡμερουσίου ἀσχολίας. Τὴν ἐσπέραν πάσης ἐργασίμου ἡμέρας ὁ κατάδικος, πρὶν ἀναχωρήσῃ εἰς τὸν οἰκίσκον του, χρεωστεῖ νὰ βάλῃ εἰς τὰξιν τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὸ ἔργον του.

60. Ἐχήσαντος τοῦ ἐσπερινοῦ κώδωνος ὑπάγουσιν οἱ κατάδικοι ἐν τάξει καὶ ἄνευ θορύβου εἰς τὰς θύρας τῶν οἰκίσκων των, ὅπου διαμένουν, ἐωςότου τοὺς κλείσῃ ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων. Εἶναι δὲ ἀπηγορευμένον εἰς αὐτοὺς νὰ ἔχωσι φῶς εἰς τοὺς οἰκίσκους των.

61. Ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ οἱ ὑπὴρέται θέλουν εἶσθαι εἰς ἄκρον ἄγρυπνοι, ὥστε οὐδεὶς κατάδικος νὰ κοινωνῇ μὲ ἄλλον ἀπὸ τὸν οἰκίσκον. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς κατάδικους νὰ εἰσέρχωνται τὴν ἡμέραν εἰς τοὺς οἰκίσκους των, χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπιστάτου τοῦ καταστήματος καὶ τὴν συκοδίαν ἐνὸς φύλακος — Ὁ φέρων τὴν τροφὴν τῶν εἰς σκοτεινὸν

οἰκίσκων κρατουμένων ἐπιστάτης θέλει ἀποφεύγει πᾶσαν μετ' αὐτῶν συνομιλίαν καὶ δὲν θέλει ῥῶσει ποτὲ ἀκρόασιν εἰς ὅσα ἤθελον τοῦ εἰπῆ. Ἐκτὸς ἂν ἤθελον ζητήσῃ νὰ ὁμιλήσωσι μὲ τὸν ἐπιστάτην τοῦ καταστήματος.

62. Οἱ πρόδομοι τῆς ἐργασίας θέλουν σαρόνεσθαι ἀπὸ ἑνα τῶν καταδίκων κατὰ σειράν, ὅστις θέλει φροντίζει συγχρόνως καὶ τὴν καθαριότητα τῶν εἰς κακὴν χρῆσιν πραγμάτων.

63. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ καταστήματος ἐπιτηρεῖ πάντοτε τοὺς καταδίκους εἰς τὴν τραπέζαν. βοηθούμενος εἰς τοῦτο ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας, φροντίζει τὴν δικτῆρησιν τῆς εὐταξίας, καὶ προσέχει ὥστε καὶ τὰ ἀγγεῖα καὶ τὰ βρώματα νὰ ᾖναι καθαρὰ.

64. Ἦχῆσαντος τοῦ κώδωνος, ἀνοίγουν αἱ θύραι τοῦ ὧματίου τῆς τραπέζης καὶ οἱ κατάδικοι κάθηνται ἐν τάξει εἰς τὴν τράπεζαν, λαμβάνων ἕκαστος τὴν προσδιωρισμένην του θέσιν. Μετὰ ταῦτα φέρονται τὰ φαγητὰ καὶ παραδίδεται εἰς ἕκαστον ἡ μερίς αὐτῶν.

65. Ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ φαγητοῦ οἱ κατάδικοι φυλάττουν βαθυτάτην σιωπὴν καὶ δὲν ἐμποροῦν νὰ ὁμιλήσωσιν εἰμὴ τότε μόνον, ὅταν ᾖναι ἀνάγκη νὰ διευθύνωσι ζήτησίν τινα ἀφορῶσαν τὴν τράπεζαν αὐτήν. Μετὰ τὸ τέλος τῆς τραπέζης δίδεται ἡ διαταγὴ νὰ σηκωθῶσι, καὶ οἱ κατάδικοι σηκονόμενοι ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, παραδίδουν εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ ὑπηρέτην τὰ σκευὴ τῆς τραπέζης. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀναχωροῦσιν εἰς τὴν αὐλήν, ἂν συγχωρῇ τοῦτο ὁ καιρός, εἰδεμὴ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ ὧματίου.

ΚΕΦΑΛ. 5'.—Περὶ τῆς θείας λειτουργίας καὶ τῆς διδασκαλίας.

66. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἢ ἑορτὴν τελεῖται περὶ τὴν 10 ὥραν πρὸ μεσημβρίας ἡ θεία λειτουργία εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ καταστήματος· μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν γίνεται πάλιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν διδασκαλία χριστιανική.

67. Οἱ κατὰδικαι πορεύονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν μὲ εὐταξίαν καὶ σιωπὴν, καὶ τηροῦσιν ἀκριβῶς τὰ διατεταγμένα παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ καταστήματος, ὅστις ἐπιτηρεῖ αὐτοὺς αὐτοπροσώπως εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

68. Οἱ κάτοικοι, ὅσοι κωλύονται τοῦ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν, μένουσι κλείσμενοι εἰς τοὺς οἰκίσκους των.

ΚΕΦΑΛ. Ζ'.—Ἀκροτελεύτιοι ὅρισμοί.

69. Περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν πρέπει νὰ κατστρόνεται ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς τοῦ καταστήματος, καὶ νὰ κρατῶνται τὰ περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ καταστήματος βιβλία. καὶ ἐν γένει περὶ τοῦ λογιστικῆ, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ ἐργοστασιῶν τοῦ καταστήματος, προσέτι καὶ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διευθύνσεως καὶ ἀστυνομίας, ἐνόσω δηλονότι περὶ αὐτῆς δὲν ὠρίσθη ἐν τῷ παρόντι διατάγματι, περὶ τούτων ὅλων θέλομεν ἐκδόσει ἰδιαίτεραν ἀπόφασιν.

70. Οἱ ὅρισμοί τῶν ἀρθρῶν 552 μέχρι τοῦ 563 αὐτοῦ τῆς ποινικῆς δικονομίας, θέλουν ἐφαρμοσθῇ ἀκριβῶς καὶ ἐπὶ τῆς κεντρικῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς, ἐνόσω δηλονότι δὲν ἔπαθον οὗτοι τροποποιή-

σίν τινα διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ ἔχουν ἀναφορὰν εἰδικὴν ὡς πρὸς τὰς φυλακὰς.

71, Κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τοῦ ἄρθρ. 55ῷ τῆς ποινικῆς δικονομίας κάμει χρεία νὰ ἐπασχολῶνται εἰς ἐργασίαν καταλλήλων καὶ οἱ καταδικασθέντες ἐπέκεινα τοῦ ἐνὸς μηνὸς εἰς τὰς φυλακὰς τῶν πρωτοδικείων ἢ δὲ Γραμματεία τῶν Ἑσωτερικῶν συνεννοουμένη μὲ τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, θέλει συντάξει τὸ ὀγλιγορώτερον τὰς ἀναγκαιούσας ὁδηγίας, τόσον περὶ τούτου, ὅσον καὶ διὰ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμόν τούτων τῶν φυλακῶν.

72. Ἐπειδὴ κατὰ τὰς γενομένας δοκιμὰς εἰς ἄλλους τόπους, πίπτουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς νέα ἐγκλήματα, ὅσοι ἀναγκασθέντες νὰ μείνωσιν ἐπὶ πολὺν καιρὸν εἰς δημόσιόν τινα φυλακὴν, καὶ μὴ ἔχοντες ἰδίαν περιουσίαν, ἐπανέρχονται εἰς τὸν πολιτικὸν βίον, ἐπειδὴ ἐλλείπει εἰς αὐτοὺς συνήθως ἐργιν σταθερὸν εἰς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαιῶν, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ γενῇ σπουδὴ διὰ τὴν σύστασιν ἰδιωτικῶν ἐταιριῶν, αἱ ὁποῖαι νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἀνάλωγον ἐργασίαν τοιούτων ἀτόμων καὶ νὰ λαμβάνωνται μάλιστα ὑπ' ὄψιν, ὅταν τυχαίνωσι δημόσιαι ἐργασίαι. Ἐν ἐλλείψει δὲ αὐτῶν νὰ ὑποχρεοῦνται οἱ ἀνήκοντες ὅῳμι, διὰ νὰ φροντίζουν περὶ αὐτῶν.

Κανονισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς διατροφῆς καὶ λοιπῶν ἀναγκῶν τῶν εἰς ἐξεταστικὰς φυλακὰς κρατουμένων ὑποδίκων — 19
 Αὐγ. 1847.

1. Πρὸς τροφὴν ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἐνδεῶν κρατουμένων ὑποδίκων χρησιμεύονται, ἄνευ διακρίσεως

τοῦ γένους αὐτῶν, ἐκ τοῦ δημοσίου, τριάκοντα λεπτά καθ' ἡμέραν, ἂν ἔχη ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 12 ἐτῶν, καὶ λεπτά εἴκοσιν, ἂν ἔχη κατωτέραν αὐτῆς.

2. Ἄν διὰ τοπικὰς ἢ καιρικὰς περιστάσεις ἡ τοιαύτη χορηγία ἤθελεν εἶσθαι ἀνεπαρκὴς συνήθως ἢ πρὸς καιρὸν τινα, ἢ ἂν τις τῶν χρητουμένων ὑποδίκων, ἀνήκων εἰς ἀνωτέραν τινὰ κοινωνικὴν τάξιν, ἤθελε καταφύγει εὐλόγως εἰς τὸ τρομοδοτεῖσθαι παρὰ τοῦ δημοσίου, ὁ ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀκριβῶς, δίδων συγχρόνως καὶ τὴν περὶ αὐξήσεως γνώμην του, διὰ τὰ παρατέρω.

3. Ὅσάκις μεταφέρονται φυλακισμένῳ ἐνδεεῖς ὑπόδικοι ἀπὸ ἑνα τόπον εἰς ἄλλον, λαμβάνει ἕκαστος αὐτῶν ἓν τρίτον περιπλέον τῆς κατὰ τὸ ἄξιον 1 χορηγίας.

4. Εἰς ἕκαστον ὑπόδικον χορηγοῦνται, ἐκτὸς τῆς ἡμερησίας διατροφῆς, καὶ λεπτά 35 δι' ἑκάστην τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ πάσχα.

5. Περὶ τῆς ἐνδεείας τοῦ αἰτοῦντος νὰ διατραφῇ παρὰ τοῦ δημοσίου ὑποδίκου ἀπαιτεῖται νὰ βεβαιουῖται προηγουμένως ὁ ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς, εἴτε παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τῆς περιφερείας, εἰς ἣν κατοικεῖ ἢ διαμένει ὁ τιοῦτος ὑπόδικος, εἴτε ἐξ ἄλλης ἀξιοπίστου πηγῆς, ἂν τὸ πρῶτον μέσον ἀπαντᾷ προσκόμματα ἢ μακρὰν ἀναβολήν. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ ὑπόδικος ἤθελεν εὐπορεῖ, κατὰ τὰς λησθείσας πληροφορίας, ὀφείλει νὰ διατρέφεταί, νὰ ἐνδύεται, καὶ ὑποδένεται ἐξ ἰδίων του⁽¹⁾.

(1) Ἰδὲ κατωτ. Ἐγκ. 17115 — 2 Ὀκτ. 1885.

6. Ἐπειδὴ οἱ πλεῖστοι τῶν ὑποδίκων, ἀπαγόμενοι εἰς τὰς φυλακὰς, φέρουν μεθ' ἑαυτῶν χρήματα, ταῦτα, ἂν δὲν χρησιμεύουν ὡς πειστήριον (διότι περὶ τῶν τειούτων ὑπάρχουν ἤδη αἱ ἀποχρῶσαι ὁδηγίαι), μετροῦνται παρὰ τοῦ φυλακίτου ἐπὶ παρουσίας τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ὑποδίκου, πρὸς ὃν δίδεται ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς ἀπαιτουμένης νὰ συντάσσεται ἐπὶ τούτῳ πράξεως. ὑπογραφομένης παρὰ τῶν τριῶν. Ἐκ δὲ τῶν οὕτως εὐρισκόμενων καὶ ἀριθμουμένων χρημάτων διατρέφεται, ἐνδύεται, καὶ ὑποδένεται ὁ ὑπόδικος μέχρι τῆς καταναλώσεώς των, τρεφόμενος τὸν λοιπὸν χρόνον τῆς κρατήσεώς του παρὰ τοῦ δημοσίου· καὶ ἂν πρὸ αὐτῆς τῆς καταναλώσεως ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς, ἀποδίδονται εἰς αὐτὸν ἐπὶ ἀποδείξει τὰ περισσεύματα, ἅτινα συμφηφίζονται μὲ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης του, καθ' ἣν περίπτωσιν κατεδικάσθη. Τὰ ἐπέκειντα τῶν δραχμῶν πενήτηκοντα εὐρεθέντα εἰς τινὰ ὑπόδικον μετρητὰ χρήματα παρακατατίθενται εἰς τὸ ἀρμόδιον ἐπαρχιακὸν ταμεῖον, ἐπὶ ἐκδόσει γραμματίου παραλαβῆς, εἰς ὃ θέλει γίνεται μνεία τοῦ ὀνόματος τοῦ ὑποδίκου εἰς ὃν ἀνήκουν. Τὸ αὐτὸ θέλει γίνεται ὁσάκις εἰς τὸν ὑπόδικον εὐρεθῶσι πράσιμα ἀντικείμενα ἀξίας, περὶ ὧν προηγουμένως ἀπαιτεῖται, ἐπίσης ὡς ἀνωτέρω, νὰ συντάσσεται ἑκθεσις περιγραφικὴ αὐτῶν· τὰ τελευταῖα ἀποδίδονται εἰς τὸν ὑπόδικον ἐξελθόντα, ἀφοῦ εἰσπραχθῶσι τὰ ἐξοδα τῆς διατροφῆς αὐτοῦ, ἂν δὲν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ χρήματα, διὰ νὰ πληρωθῶσιν ἐντεῦθεν αὐτά. — Ἡ φιλανθρωπία ὅμως ὑπαγορεύει ὥστε ὁ ὑπόδικος ἐξελθὼν τῆς φυλακῆς, εἴτε δι' ἀθωωτικοῦ βουλευματος, εἴτε ἐπὶ προσωρινῇ ἀπολύσει, νὰ ἔχῃ τὰ τῆς πρώ-

της ἀνάγκης ἐπὶ τινος ἡμέρας· διὰ ταῦτα ἐκ τῶν εὐρεθέντων αὐτῷ χρημάτων θέλουν τηρεῖσθαι ἀνέπαφα μέχρι δεκαπέντε ὅρ. διὰ νὰ πικραδίδωνται εἰς αὐτὸν ἐξεληθόντα, ἐπὶ ἀποδείξει.

7. Ὅσα ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ἰδιοκτησίᾳ τοῦ ἀπολυθέντος ὑποδίκου, θέλουν χρησιμεύσει εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν καταβληθέντων δι' αὐτὸν ἐξόδων τῆς διατροφῆς του· ὅταν δὲ ὁ ὑποδίκος ἤθελε καταδικασθῇ, τότε εἰσπράττονται ἐξ αὐτῶν τὰ ἐξόδα τῆς δίκης καὶ τὰ πρόστιμα· εἰς πᾶσαν ὁμως περίπτωσιν θέλουν ζητοῦνται ὁδηγαίαι ἡμῶν περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν τοιούτων πειστηρίων, ἐκτὸς ὅταν ὦσι ταῦτα χρήματα.

8. Τὰ ἐξόδα τοῦ πρὸς πόσιν καὶ τὴν σωματικὴν καθαριότητα τῶν ὑποδίκων ἀναγκαιούτως ὕδατος πληρόνονται ἀπὸ τὴν ἡμερουσίαν χορηγίαν τῆς διατροφῆς ἐκάστου (ἄρθρ. 1), τὰ ὅποια ἐκπίπτονται κατ' αἰαλογίαν τῶν ἡμερῶν, ὅσας διετράφη ἕκαστος. Διὰ νὰ μὴ γίνεται ἐπαισθητὴ εἰς τοὺς ὑποδίκους ἡ τοιαύτη δαπάνη, ὀφείλουν οἱ κ. κ. εἰσαγγελεῖς νὰ μισθώσωσιν ἐπίτηδες ὑδροφόρον μὲ μετρίαν τινὰ ἀντιμισθίαν κατὰ μῆνα· ἀλλ' ὅπου προσδιωρίσαμεν ἤδη ἢ προσδιορίσωμεν τὸν ἀνώτερον ὅρον τῆς τοιαύτης δαπάνης, θέλει τηρεῖσθαι εὐτος ἀκριβῶς μέχρις ἀνατρεπτικῆς διαταγῆς ἡμῶν, ἐκτὸς ὅταν οἱ εἰσαγγελεῖς δυνηθῶσι νὰ συμφωνήσωσι μετριώτερον ποσὸν τοῦ ὁρισθέντος.

9. Τὰ πλουστικά τῶν ἐνδυμάτων καὶ στρωμάτων τῶν ἐνδοῶν ὑποδίκων, καὶ τὰ ἐξόδα τοῦ φωτισμοῦ τῶν προκυλίων, περασμάτων, καὶ τῶν μερῶν ἐκείνων, ὅσα ἀπαιτεῖται νὰ φωτίζωνται χάριν ἀσφαλοῦς τηρήσεως τῶν φυλακῶν, πληρόνονται ἐκ τοῦ

δημοσίου. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ τοιαῦτα ἐξοδα, μετα-
βαλλόμενα κατὰ τὰς περιστάσεις, δὲν δύνανται νὰ
προσδιορισθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων, θέλουσιν ἐξακο-
λουθεῖ νὰ πληρόνωνται ὡς μέχρι τοῦδε, ἐπὶ τῇ βά-
σει ἀποδείξεων τῶν χρηρητηῶν τῶν ἀντικειμένων
ἢ τῆς ἐργασίας.

10. Τὰ ὑποδήματα τῶν ἀνυποδήτων καὶ τὰ ἐν-
δύματα τῶν γυμνητευόντων ἐνδεῶν ὑποδίκων ἀγο-
ράζονται ὁσπάνη τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ τὰ τελευ-
ταῖα, μετὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν, ἀπαιτεῖται νὰ κα-
ταλείπωνται εἰς τὸν φυλακίτην, ὅστις ἐγγράφει αὐτὰ
εἰς ἐπίτηδες κρατούμενον βιβλίον, καὶ, ἀφοῦ πλυθῶσι,
τὰ ἐναποθέτει εἰς τι μέρος διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν
εἰς ἄλλους τῆς αὐτῆς ἀνάγκης. Τὰ τοιαῦτα ἐξοδα
α') γίνονται μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν ἡμῶν,
ἐκτὸς ἂν προκειμένου νὰ μεταφερθῇ εἰς ἄλλας φυ-
λακὰς ὁ ὑπόδικος, δι' ὃν ἡ ὁσπάνη, εἶναι ἀπαραί-
τητον νὰ ὑποδεθῇ προηγουμένως, καὶ β') πληρόνον-
ται διὰ καταστάσεως, εἰς ἣν ἐμφαίνονται ὁ ὑπόδι-
κος, τὰ ἀγορασθέντα εἶδη, ἢ ὑπογραφή ἐκείνου, ὅτι
ἔλαβε ταῦτα πρὸς χρῆσιν του. Ἡ τοιαύτη κατὰ-
στασις ἐκτὸς τῶν ἀποδείξεων τῶν χρηρητηῶν θέλει
συνοδεύεσθαι προσέτι καὶ μὲ ἀντίγραφον τῆς πρὸς
ἀγορὰν τῶν ἀντικειμένων ἐγκρίσεως ἡμῶν, ἢ μὲ
ρητὴν ἐπὶ τῆς καταστάσεως βεβαιώσιν τοῦ ἀρμο-
δίου εἰσαγγελέως, ὅτι τὸ ἐξοδὸν ἐγίνετο ᾧ ἤθεν ἐνεκα
τῆς ἐνεργηθείσης μεταφορᾶς τοῦ ὑποδίκου μετὰ ται-
αύτης δικαιολογήσεις δύναται νὰ ἐκδοθῇ καὶ πλη-
ρωθῇ τὸ ἀνῆκον ἐντάλμα.

11. Τὰ ἐξοδα τῆς θεραπείας τῶν νοσοῦντων ὑπο-
δίκων θέλουσιν ἐξακολουθεῖ νὰ πληρόνωνται κατὰ τὸν
μέχρι τοῦδε τρόπον, τηρουμένων τῶν περὶ προσδιο-

ρισμῷ ἀντιμισθίας τῶν ἰατρῶν καὶ ἐκπεσμοῦ τῆς ἀξίας τῶν φαρμάκων, διαταγῶν τοῦ ὑπουργείου.

12. Πᾶσα κατάστασις ἢ ἀπόδειξις γενομένης δαπάνης ἀνάγκη νὰ φέρῃ τὸ ἐθελήθη τοῦ ἀρμόδιου εἰσαγγελέως, ὅστις καθίσταται ἐκ τούτου ὑπεύθυνος δι' αὐτήν, ἂν ἐγένετο καθ' ὑπέρβασιν· ἢ ἄνευ ἀνάγκης.

13. Τὰ ἐξόδα τῆς τροφῆς πληρόνονται κατὰ δεκαήμερον ἢ κατὰ μῆνα, καθὼς φανῇ εὐλογώτερον εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, πάντοτε ὅμως ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεως συνταττομένης κατὰ τὸ ἐσώκλειστον δεῖγμα. καὶ ἐξηγμένης ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν υποδίκων, περὶ οὗ διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθ. 4120 ἀπὸ 16 Ἰουν. 1845 ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου πρὸς τοὺς παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεῖς, ἣτις ἐξκολουθεῖ ἰσχύουσα, τὰ δὲ λοιπὰ ἐξόδα, ὅσα χορηγοῦνται ἐκ τοῦ δημοσίου, πληρόνονται κατὰ μῆνα διὰ περιεκτικῆς ὅλων καταστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνωνται τὰ τῆς θεραπείας, τὰ ὅποια ἐπίσης πληρόνονται μηνιαίως διὰ χωριστῶν ἐνταλμάτων.

14. Πᾶσα δαπάνη μὴ γενομένη ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ παρόντος ἐπιβαρύνει τὸν ἐνεργήσαντα αὐτὴν εἰσαγγελέα.

15. "Οἱ αἱ προγενέστεραι διαταγαὶ καὶ ὁδηγίαι, ὅσαι ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα καταργοῦνται.

N. AΣNT' 26 'Ιουλίου 1885—Περὶ διοικήσεως τῶν φυλακῶν τῶν διὰ χρῆν κρατουμένων.⁽¹⁾

1. Διὰ τὴν διοίκησιν τῆς ἐν ἐκάστη ἑδρᾷ Πρωτοδικείου συνισταμένης φυλακῆς, πρὸς κράτησιν τῶν διὰ χρῆν συλλαμβανομένων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς διονομίας καὶ τὰς τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων τοῦ Κράτους καὶ περὶ τῶν πρὸς τοὺς δῆμους καθυστερούντων διορίζεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν⁽²⁾ Ὑπουργοῦ εἰς ἐπιστάτης μὲ βαθμὸν Ὑπουργικοῦ γραφέως γ' ἢ β' τάξεως καὶ μὲ μισθὸν 60—80 δραχμῶν τὸν μῆνα.—Δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ὑπηρεσία αὕτη εἰς τοὺς διευθυντάς σωφρονιστηρίων ἢ τοὺς ἐπιστάτας ποινικῶν ἢ ἐξεταστικῶν φυλακῶν.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 6, 7, 8, 12, 13, 15, 16 καὶ 17 τοῦ νόμου ΑΡΨΤ' ⁽³⁾ περὶ προσόντων καὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας τῶν δημοσίων λειτουργῶν ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τὸν διορισμόν, τὴν πειθαρχικὴν τιμωρίαν καὶ τὴν παῦσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου διοριζομένων ὑπαλλήλων, πλὴν τοῦ ὅρου τοῦ διαγωνισμοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀρχικὸν διορισμόν.

3. Αἱ περὶ ἐλευθερώσεως φυλακισμένων διατάξεις τῶν ἄρθρων 181 καὶ ἐπόμενα τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ προσωπικῶς κρατουμένων, ἀλλ' ἀντὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 181 ἐδάφειν 1 ποινῶν τῶν εἰρκτῶν θέλει ἐπιβάλλεσθαι φυλάκισις

(1) ΕφΚ. 1885 α' σελ. 262.

(2) Τῆς Δικαιοσύνης—μετὰ τὸν ν. ΑΦΚ' 1887.

(3) Ἴδε τεῦχος ὁ Ὑπάλληλος σελ. 64 κ.ἐπ.

·ούλαχιστον ἐνὸς ἔτους.—Τὸ δημόσιον οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην ἀποζημιώσεως ἐν περιπτώσει ἀποδράσεως τῶν προσωπικῶς κρατουμένων.

4. Τοὺς ἐπιστάτας ἀναπληροῦσιν. ἀπόντας ἢ κωλυομένους ἢ μήπω ἐγκαταστήσαντας, διοικητικοὶ ὑπάλληλοι ὀριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ ἐν κατεπειγούσῃ περιπτώσει ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἄνευ τινὸς προσθέτου ἀπολαβῆς.

N. AΣNZ' 26 Ἰουλ. 1885.—Περὶ φυλακῶν ἐν γένει καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῶν.(1)

1. Αἱ φυλακαὶ διαιροῦνται, — α') Εἰς ἐξεταστικὰς — β') Εἰς ἐπανορθωτικὰς.— γ') Εἰς ποινικὰς.— δ') Εἰς σωφρονιστήρια.— ε') Εἰς φυλακὰς ὑποδίκων καὶ καταδίκων γυναικῶν.— Ἐν τοῖς καταστήμασι τῶν ἐξεταστικῶν φυλακῶν κρατοῦνται οἱ ὑπόδικοι. Δύνανται ὅμως νὰ κρατηθῶσιν αὐτοὶ καὶ εἰς ἄλλην φυλακὴν καταδίκων ἐν γένει λόγῳ ἀσφαλείας, ἐλλείψεως χώρου ἢ ὑγείας, τῇ ρητῇ πραραγγελίᾳ τοῦ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.— Ἐν τοῖς καταστήμασι τῶν ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν κρατοῦνται οἱ ἐκτίοντες ποινὴν φυλακίσεως μέχρι τῶν 3 ἐτῶν. Ἐπιτρέπεται ὅμως ἢ λόγῳ ἀσφαλείας, ὑγείας, ἢ ἐλλείψεως χώρου μεταφραῶ τῶν τοιούτων καταδίκων εἰς ποινικὰς φυλακὰς ἢ σωφρονιστήρια διατασσομένη ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ τόπῳ τῶν φυλακῶν Εἰσαγγελέως.— Οἱ κατὰδικοι, οἱ ἐκτίοντες ποινὴν ἐγκληματικὴν ἢ φυλακίσεως ἀνωτέρας τῶν τριῶν ἐτῶν, κρατοῦνται ἢ ἐν ταῖς ποινικαῖς φυλακαῖς ἢ ἐν τοῖς σωφρονιστηρίοις. Ὅθεν, ἅμα ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις καταστα-

(1) ΕφΚ. 1885 α' σελ. 253—Ἴδε κατωτ. Β. Δ. 23 Αὐγ. 1885.

θῆ ἀμετάκλητος, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως ἢ μεταφορὰ τῶν τοιούτων καταδίκων εἰς ποινικὴν φυλακὴν ἢ σωφρονιστήριον. — Μεταφορὰ καταδίκων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἑτέραν ποινικὴν φυλακὴν ἢ σωφρονιστήριον, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν (¹) ἀλλὰ μόνον τῇ προτάσει τῶν ἐφοριῶν τῶν φυλακῶν, ἐνθα ὑπάρχουσι τοιαῦται, ἢ ἄλλως, τῶν ἀρμοδίων νομαρχῶν.

2. Διὰ Β. Δ. μεταβαλλομένου ἐκάστοτε κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀνάγκης, θέλει προσδιορισθῇ τίνα δημόσια καταστήματα ἢ ἰδιωτικὰ οἰκίαι θέλουσι χρησιμεύσει ὡς καταστήματα ἢ ἰδιωτικὰ οἰκίαι θέλουσι χρησιμεύσει ὡς καταστήματα μιᾶς ἐκάστης τῶν κατηγοριῶν τῶν φυλακῶν. Ἐν ἀνάγκῃ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ κατάστημα δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ εἰς πλείονας κατηγορίας φυλακῶν, ὅτε λαμβάνεται ἡ δυνατὴ φροντίς τοῦ ἀποχωρισμοῦ τῶν εἰς ἐκαστην κατηγορίαν ὑπαγομένων φυλακισμένων. (²)

3. Τὰ σωφρονιστήρια διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ περὶ σωφρονιστικῶν φυλακῶν διατάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1833. Εἰς δὲ τὰς ἐξεταστικὰς, τὰς ἐπανορθωτικὰς καὶ τὰς ποινικὰς φυλακὰς ἐφαρμόζονται αἱ περὶ διοικήσεως αὐτῶν διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. (³) — Επιτρέπεται δὲ ἡ διὰ Β. διατάγματος καὶ εἰς τὰς ποινικὰς φυλακὰς (⁴) εἰσαγωγή τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 διατάγματος, εἴτε ἐν συνόλῳ, ὅτε ἡ ποινικὴ

(1) Νῦν τῆς Δικαιοσύνης μετὰ τὸν ν. ΑΦΚ' 1887 οὗ ἴδε καὶ ἄρθρ. 4.

(2) Ἰδε κατωτ. Β. Δ. 12 Αὐγ. 1885.

(3) Ἰδε κατωτ. ἐγκ. 22541—4 Ἰαν. 1886.

(4) Ἀλλὰ κατὰ τὸν κατωτ. ν. ΑΤΔ' 1885 καὶ εἰς ἐπανορθωτικὰς φυλακὰς.

φυλακὴ χαρρακτηρίζεται ὡς σωφρονιστήριον, εἴτε καὶ ἐν μέρει. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ μνησθέντος διατάγματος ὀριζομένη ἐφορία τῶν φυλακῶν ἀποτελεῖται, ἐν εἰς μὲν μέρεσι δὲν ὑπάρχει νομάρχης, ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου. προεδρεύοντος τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐν οἷς δὲ μέρεσι δὲν ὑπάρχει δικαστήριον, ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, προεδρεύοντος. τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ δημάρχου.

4. Πρὸς διευθύνειν μιᾶς ἐκάστης τῶν ἀνωτέρω φυλακῶν διορίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ τὸ ἐξῆς πρὸσωπικόν⁽¹⁾.

Ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ Κερκύρας. ⁽²⁾

Εἰς διευθυντῆς μὲ βαθμὸν Ὑπουργικοῦ	
γραμματέως Α' τάξεως καὶ μνη-	
νιαῖον μισθόν	Δραχμ. 240
Εἰς ἱερεὺς.	» 72
Εἰς ἱατρός	» 100
Εἰς γραφεὺς μὲ βαθμὸν Ὑπουργικοῦ	
γραφέως Β' τάξεως.	» 80
Εἰς ἀρχιφύλαξ.	» 80
Ὅκτὼ φύλακες τεχνῖται	» 70
» » »	» 60
Εἰς κουρεὺς	» 20

Ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ Κεφαλληνίας

Εἰς διευθυντῆς μὲ βαθμὸν Ὑπουργι-	
κοῦ γραμματέως Β' τάξεως καὶ	
μηνιαῖον μισθόν	Δραχμ. 150

(1) Ἀλλὰ κατὰ τὸ κατωτ. Β. Δ. 30 Σεπτ. 1892 ἡ ἱατρικὴ καὶ φαρμακευτικὴ ὑπηρεσία τῶν φυλακῶν ἀνατίθεται ἤδη ὡς στρατιωτικούς.

(2) Καὶ αἱ φυλακαὶ Συγγροῦ θεωροῦνται ὡς τὸ σωφρονιστήριον Κερκύρας κατὰ τὸν ν. ΑΦΚ' 1887.

Εἰς ἱερεὺς	Δραχμ.	50
Εἰς ἰατρούς.	»	50
Ἐννέα φύλακες	»	55
Μία γυναικοφύλαξ.	»	50

Ἐν τῷ Σωφροιστηρίῳ Ζακύνθου.

Εἰς διευθυντῆς μὲ βαθμὸν Β' τάξεως		
Ἵπουργικοῦ γραμματέως καὶ μη-		
νιαῖον μισθόν.	Δραχμ.	150
Εἰς ἱερεὺς.	»	50
Εἰς ἰατρούς	»	50
Ὀκτὼ φύλακες	»	55
Εἰς ψάλτης	»	6
Εἰς κουρεὺς	»	25
Μία γυναικοφύλαξ	»	30

Ἐν ταῖς ποινικαῖς φυλακαῖς Αἰγίνης.

Εἰς διευθυντῆς μὲ βαθμὸν Ἵπουργι-		
κοῦ γραμματέως Α' τάξεως καὶ		
μηνιαῖον μισθόν.	Δραχμ.	200 (1)
Εἰς ἰατρούς.	»	50 (2)
Εἰς ἱερεὺς.	»	50
Εἰς ψάλτης	»	6
Εἰς ἀρχιφύλαξ	»	80
Τρεῖς φύλακες Α' τάξεως	»	60
» » Β' »	»	50
Εἰς κουρεὺς	»	10

(1) Ἀλλὰ κατὰ τὸν κατωτ. ν. ΑΦΙΗ' 1887 ὁ διευθυντῆς ἔχει βαθμὸν ὑπουργ. γραμμ. 6' τάξεως μισθὸν δέ δρ. 150.

(2) Ἀλλὰ κατὰ τὸν ν. ΑΤΛ' 1885 (σελ. 30) ὁ μισθὸς τοῦ ἱατροῦ δύναται εἰς Β. Δ. νὰ πλεθυνῇ εἰς δρ. 100.

Ποινική φυλακή Ἰθάκης.

Εἰς ἐπιστάτης με βαθμὸν Ὑπουργικοῦ γραφέως Γ' τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸν	Δραχμ.	70
Εἰς ἀρχιφύλαξ	Δραχμ.	60
Εἰς ἱερεὺς με ἀμοιβήν.	»	20
Εἰς ἰατρός	»	30
Δύο φύλακες με μισθὸν	»	40
Εἰς κουρεὺς με ἀμοιβήν	»	15

Ἐν ἐκάστη τῶν λοιπῶν καθιερωμένων καὶ προσδιορισθεσμένων ποινικῶν φυλακῶν εἰς ἐπιστάτης με βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως γ' ἢ β' τάξεως καὶ μισθὸν μηνιαῖον δραχμῶν 45—60—80 καὶ εἰς βοηθὸς με βαθμὸν γραφέως γ' τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 60, δύο ἕως πέντε φύλακες με μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 50 ἕως 60 ἕκαστος.

Ἐν ἐκάστη γυναικείᾳ φυλακῇ. — Μία ἐπιστάτρια, ἣς ὁ μισθὸς θέλει προσδιορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν οὐχὶ ἀνώτερος τῶν δραχμῶν 50. Ὅπου τὰ χρέη τῆς ἐπιστατρίας ἐκτελεῖ ἡ ἰδιοκτήτρια τοῦ καταστήματος τῶν φυλακῶν, οὐδεμία ἄλλη, πλὴν τοῦ μισθώματος, δίδεται αὐτῇ ἀντιμισθία ἢ ἀποζημιώσεις.

Ἐν ἐκάστη ἐξεταστικῇ φυλακῇ. — Εἰς ἐπιστάτης με βαθμὸν Ὑπουργικοῦ γραφέως γ' ἢ β' τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸν δραχμ. 60—80 καὶ εἰς φύλαξ με μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 50.

Ὅπου ὑφίσταται ἀνάγκη, διορίζεται ἰατρός καὶ ἱερεὺς δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου. — Ὁ μισθὸς τοῦ μὲν ἰατροῦ ὀρίζεται μέχρι δραχμῶν 150, διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ μέχρι δραχμῶν 50 διὰ

τὰ λοιπὰ μέρη, τῶν δὲ ἱερέων μέχρι δραχμῶν 30. Ὡσαύτως, ὑπαρχούσης ἀνάγκης, διορίζεται ὑπηρε-
της μὲ μισθὸν μέχρι δραχμῶν 40.— Ἐν οἷς μέρε-
σιν ὑπάρχουσι πλείονα τοῦ ἐνὸς καταστήματα φυ-
λακῶν, δύναται νὰ διευθύνῃ πάντα τὰ ὑπάρχοντα τοῦ
διευθυντοῦ τῶν ὑπάρχοντος τυχὸν ἐκεῖ σωφρονιστηρίου
ἢ ἐπιστάτης ποινικῆς φυλακῆς.

5. Τοὺς διευθυντὰς τῶν σωφρονιστηρίων καὶ τοὺς
ἐπιστάτας τῶν φυλακῶν ἐν γένει, κωλυμένους ἢ
ἀπόντας, ἀναπληροῦσιν ἕτεροι δημόσιοι ὑπάλληλοι
ἢ ὑπηρεται, διοριζόμενοι, προκειμένου μὲν περὶ φυ-
λακῶν καταδίκων ἐν γένει, ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων νο-
μαρχῶν ἢ ἐπαρχῶν, προκειμένου δὲ περὶ ἐξεταστικῶν
φυλακῶν ὑπὸ τοῦ παρὰ Πρωτοδικαίᾳ Εἰσαγγελέως.

6. Ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν καὶ τὸν προβιβασμὸν
τῶν Διευθυντῶν, ἐπιστατῶν καὶ βοηθῶν φυλακῶν ἱ-
σχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2, 13 ἐδ. α',
14 ἐδ. δ', 15 καὶ 6 τοῦ περὶ προσόντων τῶν δη-
μοσίων λειτουργῶν ἀπὸ 14 Μαΐου 1884 νόμου, (1)
ἐκτὸς τῶν περὶ διαγωνισμοῦ ἐν γένει διατασσομένων.
Διορίζονται προσέτι εἰς τὰς ἀνωτέρω θέσεις καὶ οἱ
χρηματίσαντες δῆμαρχοι ἢ δημαστυνόμοι. (2)— Φύ-
λακες δὲ δύναται νὰ διορισθῶσι—α'.) "Ἀπαντες οἱ
ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρετήσαντες, ἐὰν φέρωσιν ἄρεσιν
ἐξαιρέτου ἢ ἀμέμπτου διαγωγῆς καὶ ἄγωσιν ἡλι-
κίαν ἐλάσσονα τῶν ἐξήκοντα ἐτῶν.—β'.) "Ἀπαντες
οἱ διατελέσαντες ὡς φύλακες σωφρονιστηρίων ἢ φυ-

(1) Ἴδε τεῦχος ὁ ὑπάλληλος σελ. 64 κ. ἐπ.

(2) Ἄλλ' ἢ τελευταία αὕτη περίοδος ἀπὸ τοῦ διορίζονται
—δημαστυνόμοι κατηργήθη ὑπὸ τοῦ ν. ΑΦΚ 1887 περὶ
φυλακῶν. Συνεπληρώθη δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου καὶ τὸ ἑ-
κτον ἄρθρον.

λακῶν. ἔχοντες δὲ ἡλικίαν ἐλάσσονα τῶν 60 ἐτῶν.

7. Ὡς πρὸς τὴν πειθαρχικὴν καταδίωξιν ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 6, 7, 8 καὶ 10 τοῦ περὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας τῶν δημοσίων λειτουργῶν νόμου τῆς 14 Μαΐου 1884 (').—Τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς ἐπιβάλλουσιν αἱ ἐφορίαι τῶν φυλακῶν, ἐν αἷς φυλακαῖς εὐρίσκονται τοιαῦται, ἄλλως οἱ ἀρμόδιοι νομάρχαι ἢ ἐπαρχοί, προκειμένου περὶ φυλακῶν καταδίκων, καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς, προκειμένου περὶ ἐξεταστικῶν φυλακῶν. — Τῶς ἀρχιφυλακας ἢ φύλακας τῶν φυλακῶν, δύνανται νὰ τιμωρήσωσι πειθαρχικῶς καὶ οἱ προϊστάμενοι αὐτῶν διευθυνταὶ ἢ ἐπιστάται.

8. Ὡς πρὸς τὴν παῦσιν τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῶν φυλακῶν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 12, 13 ἐδ. 2 καὶ 17 τοῦ μνησθέντος περὶ προσόντων κτλ. νόμου τῆς 14 Μαΐου 1884 ('). Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων δύνανται νὰ παυθῶσι καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἡτιςδήποτε προτάσεων τῶν ἐφοριῶν τῶν φυλακῶν, ἐν αἷς ὑφίστανται τοιαῦται, ἢ τῶν ἀρμοδίων νομαρχῶν ἐπαρχῶν ἢ εἰσαγγελέων.

9. Ὁ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου 1884 ΑΡΙΠΗ' νόμος περὶ διαιρέσεως καὶ διοικήσεως τῶν φυλακῶν, καὶ πᾶσα ἄλλη ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον διάταξις καταργοῦνται, οἱ δὲ δυνάμει τοῦ καταργούμενου νόμου διωρισμένοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ θεωροῦνται αὐτοδικαίως πεπαιχμένοι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἂν ἐν εἰδοποιηθῶσι περὶ τῆς ἀπολύσεως. Αἱ δὲ κατὰ τὸν καταργούμενον νόμον

(1) Ἴδε τεύχος ὁ Ὑπάρχων σελ. 64 κ. ἐπ.

βαθμολογίαι αὐτῶν δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄφει δι' ἑτέρους κλάδους ὑπηρεσίας.

Ν. ΑΦΗΗ' 27 Μαΐου 1887. — Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ΑΣΝΖ' περὶ φυλακῶν ἐν γένει καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῶν (').

Ἐν ταῖς σωφρονιστικαῖς φυλακαῖς Αἰγίνης διορίζεται διευθυντὴς ἐπὶ βαθμῶ ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως καὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 150, τροποποιουμένου κατὰ τοῦτο τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ΑΣΝΖ' περὶ φυλακῶν ἐν γένει καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῶν.

Ν. ΑΤΑ' 21 Δεκεμβρίου 1885 Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ΑΣΝΖ' νόμου περὶ φυλακῶν ἐν γένει καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῶν. (²)

Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ διὰ Β. Δ. ἡ ἐν μέρει ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 περὶ σωφρονιστικῶν φυλακῶν Β. Δ. καὶ ἐν ἐπανορθωτικαῖς φυλακαῖς, ἐν αἷς, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δύνανται νὰ κρατῶνται κατὰδικοί, ἐκτίοντες ὑπόλοιπον ποινῆς μέχρι πέντε ἐτῶν. (³) Ὁ μισθὸς τοῦ παρὰ τῷ σωφρονιστηρίῳ Αἰγίνης ἱατροῦ δύναται νὰ ἀυξηθῇ διὰ Β. Δ. μέχρι δραχμῶν 100. — Αἱ ἀντιθαίνουσαι εἰς τὸν πκρόντα νόμον διατάξεις τοῦ περὶ φυλακῶν ἐν γένει καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῶν ΑΣΝΖ' νόμου τῆς 26 Ἰουλίου 1885 καταργοῦνται.

(1) ΕφΚ. 1887 σελ. 518.

(2) ΕφΚ 1885 β' σελ. 441.

(3) Ἴδε κατωτ. Β. Δ. 10 Ἰαν. 1886.

Β. Δ. 12 Αύγ. 1885. Περὶ ὀρίσμου τῶν διὰ φυλακὰς ἐν γένει καταστημάτων⁽¹⁾.

Α') Ἐξεταστικαὶ φυλακαὶ ὀρίζονται·

1) Ἐν Ἀθήναις αἱ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι Δούμα (πρώην Κόκλα) καὶ Γεννηματᾶ, μέχρι τῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καταρτίσεως μέρους τοῦ παλαιοῦ στρατῶνος τοῦ πεζικοῦ⁽²⁾. — 2) Ἐν Χαλκίδι ἡ ἰδιωτικὴ οἰκία τῶν ἀδελφῶν Παύλου. — 3) Ἐν Λαμίας ἡ ἰδιωτικὴ οἰκία τῶν κληρονόμων Χατζίσκου. — 4) Ἐν Σύρῳ αἱ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι τῆς Πολυμνίας Μεταξᾶ καὶ Ὑδραίου προσκαίρως, μέχρι τῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καταρτίσεως μέρους τοῦ καταστήματος τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου Σύρου⁽³⁾. — 5) Ἐν Ἀμφίσσῃ ἡ ἰδιωτικὴ οἰκία Κόντου. — 6) Ἐν Ναυπλίῳ τὸ δημόσιον κατάστημα τοῦ Βουλευτικοῦ. — 7) Ἐν Τριπόλει τὸ διὰ φυλακὰς χρησιμεῦον δημόσιον κτίριον. — 8) Ἐν Σπάρτῃ αἱ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι Λεωπούλου καὶ Παχυγιάννη. — 9) Ἐν Καλάμαις ἡ ἰδιωτικὴ οἰκία Ἀλεξανδράκη. — 10) Ἐν Κυπαρισσίᾳ αἱ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι Μαντᾶ καὶ Μπιλιάρδου⁽⁴⁾. — 11) Ἐν Πάτραις ἡ ἰδιωτικὴ οἰκία Μαργαρίτου. — 12) Ἐν Πύργῳ αἱ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι Ζ ἀγκλαρη⁽⁵⁾ καὶ Δροσπούλου. — 13) Ἐν Μεσολογγίῳ ἡ ἰδιωτικὴ οἰκία Γουβέλη. — 14) Ἐν Λευκάδι ἡ ἰδιωτικὴ οἰκία Βα-

(1) ΕφΚ. 1885 α. σελ 385.

(2) Καταρτισθέντος τοῦ στρατῶνος διὰ φυλακὰς μετενήχθησαν ἐν αὐταῖς οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις Δούμα καὶ Γεννηματᾶ κρατούμενοι.

(3) Διατηρεῖται νῦν μόνον ἡ οἰκία Πολυμνίας Μεταξᾶ.

(4) Διατηρεῖται νῦν μόνον ἡ οἰκία Μαντᾶ.

(5) Ἀλλὰ διὰ Β Δ. 28 Ἰουν. 1889 (ΕφΚ. σελ. 814) ὠρίσθη ἡ οἰκία Παπασυριοπούλου.

λαωρίτου. — 15) 'Εν Λαρίσση ἡ ἰδιωτικὴ οἰκία Χατζῆ-Ἀλῆ-Σέχ-Ἀμός. — 16) 'Εν Κερκύρα τὸ νῦν διὰ τοιαύτας χρησιμεῦον δημόσιον κτίριον. — 17) 'Εν Κεφαλληνίᾳ. χωριστὸν κατὰ τὸ ἐφικτὸν τμήμα τοῦ διὰ σωφρονιστικὰς φυλακὰς χρησιμεύοντος δημοσίου κτίριου, καὶ — 18) 'Εν Ζακύνθῳ ὡσαύτως.

B') 'Επανορθωτικαὶ φυλακαὶ ὀρίζονται· (')

1) 'Εν Τρικκάλεις ἡ ἰδιωτικὴ οἰκία Χουσνῆ-Βέη⁽²⁾. — 2) 'Εν Βόλῳ τὸ διὰ φυλακὰς χρησιμεῦον τανῦν δημόσιον κτίριον. — 3) 'Εν Καρδίτση ἡ ἰδιωτικὴ οἰκία Δημοπούλου. — 4) 'Εν Ἀρτῇ ἡ διὰ φυλακὰς χρησιμεύουσα τανῦν οἰκία τῆς μονῆς Μηλάτων. — 5) 'Εν Πάτραις τὸ ἐν ἀκροπόλει χρησιμεῦον τανῦν διὰ φυλακὰς δημόσιον κτίριον. — 6) 'Εν Κολαμαῖς αἱ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι Ντορθατζῆ καὶ Ρεμποῦ. 'Εν ταῖς λοιπαῖς ἑορταῖς πρωτοδικείων τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ κατονομαζόμενα κατὰστήματα ἐξεταστικῶν φυλακῶν, ἀλλ' ἐν ἰδιαιτέροις κατὰ τὸ ἐφικτὸν τμήμασιν αὐτῶν.⁽³⁾ 'Εν Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν δύο τελευταίων ἐδαφίων τοῦ προηγούμενου ἁρθρου, ὡς πρὸς τοὺς εἰς ἐπανορθωτικὴν ποινὴν καταδικαζομένους.

(1) Διὰ Β. Δ. 10 'Ιουλ. 1887 (ΕφΚ. σελ. 745) ὠρίσθη τὸ ἐν Ἀθήναις δημόσιον κτίριον τοῦ παλαιοῦ στρατώνος ὡς φυλακαὶ ἐπανορθωτικαί.

(2) Ἀλλὰ διὰ Β. Δ. 5 Μαΐου 1892 (ΕφΚ σελ. 523) ὠρίσθη τὸ ἐπισκευασθὲν δημόσιον κτίριον.

(3) 'Εν Σύρῳ χρησιμεῖ νῦν ὡς ἐπανορθωτικὴ φυλακὴ τὸ πρὸς τοῦτο καταρτισθὲν μέρος τοῦ κατὰστήματος τοῦ πρώην Λαιμοκαθαρτηρίου. 'Εν Μεσολογγίῳ δὲ ἡ οἰκία τῆς γῆρας Δημ. Γκίκα, ὀρισθεῖσα διὰ Β. Δ. 11 Νοεμβρίου 1886.

Γ') Ποινικαὶ φυλακαὶ ὀρίζονται·

1) Ἐν Ἀθήναις τὸ δημόσιον κατάστημα Μενδρεσὲ προσκαίρως, μέχρι τῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καταρτίσεως τοῦ δημοσίου κτιρίου, πρῶην στρατῶνος τοῦ πεζικοῦ. (¹) — 2) Ἐν Χαλκίδι τὸ νῦν χρησιμεῦον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δημόσιον κτίριον. — 3) Ἐν Λαρίσση ὡσαύτως — 4) Ἐν Ρίῳ ὡσαύτως. — 5) Ἐν Ἰθάκῃ ὡσαύτως. — 6) Ἐν Πύλῳ ὡσαύτως. — 7) Ἐν Παλαμηδίῳ (ἐπάλξεις Μιλτιάδου καὶ Ἀγίου Ἀνδρέου) τὸ νῦν χρησιμεῦον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δημόσιον κτίριον. (²)

Δ') Σωφρονιστικαὶ φυλακαὶ ὀρίζονται·

1) Ἐν Κερκύρᾳ τὸ νῦν χρησιμεῦον ὡς τοιοῦτον δημόσιον κτίριον. — 2) Ἐν Κεφαλληνίᾳ ὡσαύτως. — 3) Ἐν Ζακύνθῳ ὡσαύτως. — 4) Ἐν Αἰγίνῃ ὡσαύτως.

Ε') Γυναικεῖαι φυλακαὶ ὀρίζονται·

Ἐξεταστικαὶ μὲν ἐν Τριπόλει, Πάτραις, Χαλκίδι, Μεσολογίῳ καὶ Λευκάδι αἱ νῦν χρησιμεύουσαι διὰ ταιαύτας φυλακὰς ἰδιωτικαὶ οἰκίαι, ποινικαὶ δέ, αἱ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἑδραῖς τῶν πρωτοδικείων, ὅπου ὑ-

(1) Καταρτισθέντος τοῦ πρῶην στρατῶνος διὰ φυλακὰς μετηνέχθησαν ἐν αὐταῖς οἱ ἐν Μενδρεσὲ κρατούμενοι κατάδικοι

(2) Διὰ Β.Δ. 25 Ἰουλίου 1886, (ΕφΚ.667) προσδιωρίσθησαν ὡς ποινικαὶ φυλακαὶ τὰ ἐν τῷ φρουρίῳ Ζακύνθου δημόσια κατστήματα. Ἐπετράπη δὲ νὰ χρησιμεύωσιν ἐν ἀνάγκῃ καὶ ὡς ἐξεταστικαί, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἈΣΝΖ' νόμου. Ἡ διοίκησις τῶν φυλακῶν τούτων ἀνετέθη εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Σωφρονιστηρίου. — Ὁμοίως διὰ Β. Δ. 5 Μαΐου 1892 (ΕφΚ. σελ. 523) ὤρίσθη διὰ τὰ Τρίκαλα τὸ ἐπισκευασθὲν δημόσιον κτίριον.

πῆρξε μέχρι τοῦδε ἀνάγκη, χρησιμεύουσαι τανῦν ἰδιωτικαὶ οἰκίαι.— Ἐν τοῖς καταστήμασι τῶν ἐξεταστικῶν φυλακῶν θέλουσι κρατεῖσθαι καὶ αἱ κατὰδικοὶ γυναῖκες, ἐπίσης δ' ἐν τοῖς καταστήμασι τῶν ποινικῶν φυλακῶν θέλουσι κρατεῖσθαι καὶ αἱ ὑπόδικοι γυναῖκες.

Β. Δ. 23 Αὐγούστου 1885.—Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φυλακῶν ἐν γένει καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῶν ἈΣΝΖ' νόμου ⁽¹⁾.

1. Ὁ διορισμὸς τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐπανορθωτικῶν, τῶν ποινικῶν καὶ τῶν σωφρονιστικῶν φυλακῶν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ⁽²⁾ Ὑπουργείου, ὃ δὲ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐξεταστικῶν φυλακῶν εἰς τὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης. Καὶ οἱ μὲν φέροντες βῆμὸν Ὑπουργικοῦ γραμματέως ὑπάλληλοι διορίζονται διὰ Β. Δ. οἱ δὲ φέροντες κατώτερον βαθμὸν καὶ οἱ μὴ βαθμολογούμενοι διὰ τοῦ νόμου διορίζονται δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.— Ἡ ὀρκισις τῶν ὑπαλλήλων τούτων γίνεται, τῶν μὲν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου νομάρχου ἢ ἐπαρχοῦ, τῶν δὲ ὑπαγομένων εἰς τὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέως. Οἱ φύλακες καὶ οἱ ὑπηρεταὶ τῶν ἐπανορθωτικῶν καὶ τῶν ποινικῶν, καθὼς καὶ οἱ ὑπηρεταὶ τῶν ἐξεταστικῶν φυλακῶν, ὀρκίζονται ἐνώ-

(1) ΕφΚ. 1885 α. σελ. 325. Τὸ Δ. τοῦτο παραβλήτεον πρὸς τὸν ν. ΑΦΚ' 1887 ἐπαναλαμβάνοντα καὶ σχεδὸν ἀντικαθιστῶντα αὐτὸ κατὰ τὰ ἀρθ. 1—2.

(2) Νῦν τῆς Δικαιοσύνης.

πιον τῶν προϊσταμένων αὐτῶν διευθυντῶν ἢ ἐπιστατῶν φυλακῶν, οἱ δὲ φύλακες τῶν τελευταίων φυλακῶν ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 11—15, 32—34, 36 καὶ 37 τοῦ περὶ σωφρονιστικῆς φυλακῆς Β. Δ. (') ἐπιτρέπομεν νὰ ἐφαρμόζωνται καὶ ἐν ταῖς ποινικαῖς φυλακαῖς. Τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 13, 17, 27 καὶ 36 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος καὶ τῶν ἄρθρων 231, 546, 554 καὶ 562 τῆς Ποινικῆς Δικονομ. ὁριζόμενα καθήκοντα τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, τοῦ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ ἐπιμελητοῦ καὶ τοῦ ἐπιστάτου ἐκτελοῦσιν οἱ προϊστάμενοι τῶν σωφρονιστηρίων καὶ τῶν φυλακῶν, οἵτινες δύνανται ν' ἀναθέσωσιν τινὰ τῶν καθηκόντων τούτων, πλὴν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 τοῦ διατάγματος καὶ ἰδίως τοῦ ἐπιμελητοῦ, ὁ μὲν διευθυντῆς τοῦ σωφρονιστηρίου Κερκυρας εἰς τὸν γραφεὰ αὐτοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τοὺς ἀρχιφύλακας ἢ φύλακας.

3. Οἱ ἀρχιφύλακες καὶ οἱ φύλακες ἐκτελοῦσιν τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τῆς διοικήσεως καὶ ἀστυνομίας τῶν σωφρονιστηρίων καὶ τῶν φυλακῶν κατὰ τὰς διαταγὰς τῶν διευθυντῶν καὶ τῶν ἐπιστατῶν αὐτῶν. Εἰς τὸν ἀρχιφύλακα δὲ ἀνατίθεται καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς διαφυλάξεως τῶν σκευῶν καὶ τῶν ἐπιπλῶν τοῦ καταστήματος καὶ τῶν τυχόν ἐπὶ τούτῳ κατατεθειμένων πραγμάτων τῶν κρατουμένων, τὰ ὅποια ὀφείλουσι νὰ προσλαμβάνωσι καὶ παραδίδωσιν ἐν καιρῷ ἐπὶ ἀποδείξει. Ἐν ταῖς ἐξεταστικαῖς φυλακῇς τὰ χρέη ταῦτα ἐκτελοῦσιν οἱ ἐπιστάται αὐτῶν. — Οἱ ἀρχιφύλακες καὶ οἱ φύλακες τῶν σωφρονιστηρίων καὶ

(1) Ἴδε τοῦτο ἐν σελ. 3 κ. ἐπ.

τῶν φυλακῶν, καθὼς καὶ αἱ ἐπιστάτριάι τῶν γυναικείων φυλακῶν ὀφείλουσι καὶ νὰ διανυκτερεύουσιν ἐν αὐταῖς, εἰ δὲ διευθύνται καὶ εἰ ἐπιστάται δύνανται νὰ κατοικῶσιν ἐκτὸς τῶν καταστημάτων τούτων.

4. Πρὸς διατροφήν τῶν ἐν τοῖς σωφρονιστηρίοις ἐνδεῶν ὑποδίκων καὶ καταδίκων χορηγοῦνται ἡμερησίως ἐκ τοῦ δημοσίου 300 δραμια ἄρτου δευτέρως ποιότητος καὶ ὅψα ἀξίας λεπτῶν δέκα (*). Ὡσαύτως δὲ τὰ ἐξοδα τῆς πλύσεως τῶν ἐνδυμάτων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὴν δραχμὴν κατὰ μῆνα. Ἡ προμήθεια τοῦ ἄρτου καὶ ἡ ἐργασία τῆς πλύσεως διατεθήσονται διὰ μειοψηπικῆς δημοπρασίας (**).—Πρὸς νοσηλείαν τῶν ἀσθενούντων ἐκ τῶν ὑποδίκων τε καὶ καταδίκων δύνανται διὰ κοινῆς ἀμοτέρων τῶν Ὑπουργείων (***)—προκειμένου περὶ φυλακῶν ἀπὸ κοινοῦ συντηρουμένων—ἢ οἱ εἰδικῆς ἐκάστου—προκειμένου περὶ εἰδικῆς φυλακῆς—ἀποφάσεως νὰ συσταθῶσι θεραπευτήρια ἐντὸς τῶν καταστημάτων τῶν φυλακῶν καὶ ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ Αἰγίνης. Τὰ δὲ περὶ διατηρήσεως τῶς θεραπευτηρίων κανονίζονται οἱ Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

(1) Ἴδε κατωτ. ἐγκ. 25245—4 Δεκ. 1890.

(2) Ἴδε κατωτ. ἐγκ. 19114 τῆς 5 Αὐγ. 1892. Ἐγκ. 14111—1 Αὐγ. 1888. Ἐγκ. 26808 — 17 Νοεμ. 1893. Ἐγκ. 13109—7 Ἰουνίου 1893. Ἐγκ. 11143—10 Μαΐου 1893.

(3) Νῦν μόνον τοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Β. Δ. 10 'Ιαν. 1886—Περὶ ἐφαρμογῆς καὶ ἐν ταῖς ἐπανορθωτικαῖς φυλακαῖς τοῦ περὶ σωφρονιστικῶν φυλακῶν Β. Δ. τῆς 31 Δεκεμβρίου 1836 καὶ περὶ συντηρήσεως τῶν ὑποδίκων καὶ καταδίκων ἐν γένει.(¹)

1. Ἐπιτρέπομεν τὴν ἐν μέρει ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ περὶ σωφρονιστικῶν φυλακῶν Β. διατάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1836 καὶ ἐν ταῖς ἐπανορθωτικαῖς φυλακαῖς Χαλκίδος, Λαμίας, Ἀμφίσσης, Βόλου, Τρικκάλων, Καρδίτσης, Ἄρτης, Μεσολογγίου, Λευκάδος, Πατρῶν, Πύργου, Ναυπλίου, Κυπαρισσίας, Καλαμῶν, Σπάρτης, Τριπόλεως, Κερκύρας καὶ Σύρου, συμφώνως τῷ Ἡμετέρῳ διατάγματι τῆς 23 Αὐγούστου 1885.(²)

2. Ἡ συντήρησις τῶν ὑποδίκων καὶ καταδίκων ἐν τοῖς σωφρονιστηρίοις Κερκύρας, Κεφαλληνίας, καὶ Ζακύνθου ἐξακολουθήσει ἐνεργουμένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Β. διατάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1836.

3. Ἡ συντήρησις τῶν ἐνδεῶν ἐκ τῶν ἐν ταῖς λοιπαῖς τοῦ Κράτους φυλακαῖς ἐν γένει κρατουμένων ὑποδίκων τε καὶ καταδίκων ἐξακολουθήσει ἐνεργουμένη ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, συνωδᾷ τῷ ἄρθρῳ 4ῳ τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῆς 23 Αὐγούστου 1885.

(1) ΕφΚ.1886 σ. 37.

(2) Ἰδὲ σελ. 34.

Β.Α. 30 Σδρίου 1892—Περὶ ἀναθέσεως τῆς στρατιωτικῆς⁽¹⁾ καὶ φαρμακευτικῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς καὶ φαρμακευτικοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ⁽²⁾.

1. Ἡ τε ἱατρικὴ καὶ ἡ φαρμακευτικὴ ὑπηρεσία τῶν φυλακῶν, ποινικῶν, ἐπανορθωτικῶν καὶ ἐξεταστικῶν, ἀνατίθεται εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς καὶ φαρμακευτικοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Στρατοῦ.— Ἐν αἷς πόλεσι δὲν ὑπάρχει ἰδρυμένον στρατιωτικὸν φαρμακεῖον, ἐξυπηρετούμενον ὑπὸ φαρμακευτικῶν ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ τὴν φαρμακευτικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατιωτικοῦ θεραπευτηρίου ἐκτελεῖ ὁ διευθύνων τοῦτο ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς, παρασκευάζων ὁ ἴδιος τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀναγκασθέντα φάρμακα, ἢ τε ἱατρικὴ καὶ φαρμακευτικὴ ὑπηρεσία τῶν φυλακῶν ἀνατίθεται εἰς τὸν διευθύνοντα τὸ θεραπευτήριον ὑγειονομικὸν ἀξιωματικόν.

2. Ἐν αἷς πόλεσι δὲν ὑπάρχει στρατιωτικὸν θεραπευτήριον, ἡ ἱατρικὴ ὑπηρεσία τῶν φυλακῶν ἀνατίθεται εἰς ἰδιώτην ἱατρὸν. προμηθεύονται δὲ τὰ εἰς τὰς φυλακὰς ἀναγκαιοῦντα φάρμακα ἐξ ἰδιωτικοῦ φαρμακείου ἐπὶ τῇ θάσει προηγηθείσης μειοδοτικῆς δημοπρασίας.

3. Ἄν ἐνεκα λόγων ἐξαιρετικῶν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀναθέσῃ εἰς ἰδιώτην ἱατρὸν τὴν ἱατρικὴν ὑπηρεσίαν φυλακῶν ὑπαρχουσῶν ἐν ἡ πόλει ὑπάρχει ἰδρυμένον στρατιωτικὸν φαρμακεῖον, ἐξυπηρετούμενον ὑπὸ φαρμακευτικοῦ ἀξιωματικοῦ, ὑπο-

(1) Διόρθωσον: ἱατρικῆς.

(2) ΕἰΚ. 1892 σελ. 1311.

χρεοῦται οὗτος νὰ ἐκτελῇ ἐν τῷ στρατιωτικῷ φαρμακείῳ τὰς ὑπὸ τοῦ ιδιώτου ἱατροῦ ἀναγραφόμενας συνταγὰς.

4. Οἱ τε ὑγειονομικοὶ καὶ οἱ φαρμακευτικοὶ ἀξιωματικοί, εἰς οὓς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἱατρικῆς ἢ τῆς φαρμακευτικῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλακῶν ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων, διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, κατὰ χωρίζομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. — Ὅταν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διαμένωσι πλείους τοῦ ἐνὸς ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοί, διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὁ ὑποδεικνυόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. — Ὅσας μετατίθεται τις τῶν εὐτῶ διορισθέντων ὑγειονομικῶν ἢ φαρμακευτικῶν ἀξιωματικῶν, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐδοποιεῖ ἐγκαίρως τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ὅπως ἀπαλλασσομένου τοῦ μετατεθέντος διορισθῇ ὁ διαδεξάμενος αὐτόν.

5. Ἐπὶ τῇ ἐκτελέσει τῆς ἱατρικῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλακῶν, ἐν αἷς πόλεσιν ὑπάρχει ἰδρυμένον στρατιωτικὸν φαρμακεῖον, οἱ ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοί, εἰς οὓς ἀνατίθεται ἡ ὑπηρεσία αὕτη, λαμβάνουσι κατὰ μῆνα ἀποζημίωσιν δραχμῶν εἴκοσι, ὅσαιδήποτε καὶ ἂν ᾧσιν αἱ ἐν τῇ πόλει φυλακαί· ἐπὶ δὲ τῇ ἐκτελέσει τῆς φαρμακευτικῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλακῶν λαμβάνουσιν οἱ φαρμακευτικοὶ ἀξιωματικοὶ ἀποζημίωσιν μηνιαίαν δραχμῶν εἴκοσιν. — Ἐν αἷς πόλεσιν τὴν τε ἱατρικὴν καὶ φαρμακευτικὴν ὑπηρεσίαν τῶν φυλακῶν ἐκτελεῖ ὁ διευθύνων τὸ στρατιωτικὸν θεραπευτήριον ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς, λαμβάνει οὗτος ἐπὶ τῇ ἐκτελέσει ἀμφοτέρων τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων ἀποζημίωσιν κατὰ μῆνα δραχμῶν τριάκοντα.

6. Οἱ ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ εἰς οὓς κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀνατίθεται εἴτε μόνῃ ἢ ἰατρικῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν φυλακῶν, εἴτε ἢ τε ἰατρικῇ καὶ ἢ φαρμακευτικῇ, διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀποδέχονται τὰς διὰ τοῦ παρόντος διαταγματος ὀριζομένας ἀποζημιώσεις καὶ λογίζονται παρητημένοι πάσης ἀνωτέρας ἀποζημιώσεως ὀριζομένης ἐν νόμῳ ἢ Βασ. Δ. διὰ τοὺς ἰατροὺς τῶν φυλακῶν.

Ν. ΑΦΚ' 28 Μαΐου 1887 Περὶ φυλακῶν. (')

1. Ἡ ἀνωτάτη διοίκησις καὶ ἐπιτήρησις τῶν φυλακῶν ἐν γένει ἀνατίθεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον. Ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῶν φυλακῶν, οἱ μὲν ἔχοντες τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως διορίζονται διὰ Β. Δ. ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ, οἱ δὲ κατωτέρου βαθμοῦ καὶ προσέτι οἱ ἰατροί, οἱ ἱερεῖς, οἱ φύλακες καὶ οἱ ὑπηρέται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ. — Ὁ ὄρκος τῆς ὑπηρεσίας δίδοται ὑπὸ μὲν τῶν διευθυντῶν τῶν σωφρονιστηρίων ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπιστάτων τῶν φυλακῶν ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πρωτοδικῶν, καὶ ὑπὸ τῶν φυλάκων καὶ ὑπηρετῶν ἐνώπιον τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ ἢ ἐπιστάτου.

2. Συνιστᾶται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς δικαιοσύνης θέσις «γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν φυλακῶν» ἔχοντος τὸν βαθμὸν καὶ τὸν μισθὸν εἰσαγγελέως παρ' ἐφέταις καὶ διοριζομένου ἐπὶ πενταετίαν. Διορίζεται δὲ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὁ ἔχων τοῦλάχιστον τὰ προσόντα ἐφέτου. — Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν φυλακῶν ὑπηρετοῦσιν εἰς ὑπουργικὸς γραμμα-

(1) ΕΦΚ 1887 σ. 517.

τεὺς καὶ δύο γραφεῖς ἐκ τῶν διατελούστων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς δικαιοσύνης, εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ὁποῦ προστίθενται εἰς γραμματεὺς πρώτης τάξεως, καὶ εἰς γραφεὺς πρώτης τάξεως. — Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ διευθύνει τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ εἰς τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ.

3. Εἰς τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν, ἀνατίθεται ἡ ἐποπτεία τῶν ποινικῶν καὶ ἐξεταστικῶν φυλακῶν τοῦ κράτους καὶ τῶν διὰ χρῆν χραιστούμενων. — Αἱ ἐφορίαι τῶν φυλακῶν, αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς ὑποβάλλουσι δι' αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπόφασιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ τὰς περὶ διοικήσεως καὶ βελτιώσεως τῶν φυλακῶν καὶ περὶ τῶν δαπανῶν ἐκθέσεις καὶ προτάσεις αὐτῶν καὶ τὰς παρ' αὐτῶν ἐκδιδομένας περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐν ταῖς φυλακαῖς τάξεως ὁδηγίας.⁽¹⁾ — Αἱ περὶ διορισμοῦ καὶ παύσεως τῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει καὶ τῶν ὑπηρετῶν τῶν φυλακῶν προτάσεις εἰσηγοῦνται εἰς τὸν ὑπουργὸν ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν φυλακῶν. — Ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς ὀφείλει κατὰ διετίαν νὰ ἐπισκέπτηται ἀπάσας τὰς φυλακὰς τοῦ κράτους καὶ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸν ἐκθέσεις περὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν καὶ προτάσεις περὶ τῶν ἀναγκαίων βελτιώσεων καὶ μεταρρυθμίσεων καὶ περὶ παντὸς ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῶν διοίκησιν. Τοιαῦται ἐπισκέψεις καὶ ἐπιθεωρήσεις ἐνεργοῦνται παρ' αὐτοῦ καὶ ἐκτάκτως, κατὰ τὰς παρουσιάζομένας ἀνάγκας κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ.

(1) Ἰδε κατωτ. Ἐγκ. 24529 1 Ὀκτ. 1892.

4. Ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν φυλακῶν ἐκδίδει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας πρὸς ἐφαρμογὴν εἴτε ἐν συνόλῳ, εἴτε ἐν μέρει τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 Β. Δ. περὶ σωφρονιστικῆς φυλακῆς,⁽¹⁾ ἀναλόγως τῶν μέσων καὶ τῶν εὐκολιῶν, ἃς παρέχει ἕκαστον κατὰσθημα φυλακῶν. Ὑδερμία μεταγωγὴ καταδίκου ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην φυλακὴν ἐνεργεῖται ἄνευ ἐγκρίσεως αὐτοῦ. ⁽²⁾

5. Ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν φυλακῶν ἔχει καὶ τὴν ἀπονεμομένην διὰ τοῦ περὶ σωφρονιστικῆς φυλακῆς διατάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1836, τῶν ἄρθ. 557—560 τῆς Ποιν. Δικονομίας καὶ τοῦ ἄρθ. 7 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλ. 1885 ΑΣΝΖ νόμου⁽³⁾ ἐξουσίαν εἰς τὰς ἐφορίας τῶν φυλακῶν, τοὺς νομάρχας, τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ τοὺς διευθυντὰς τῶν φυλακῶν, ἦν καὶ οὗτοι ἀσκοῦσιν ἀπ' εὐθείας. ⁽⁴⁾

6. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ποινολογίου ἀνατίθεται εἰς τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν φυλακῶν· θέλουσι δὲ παραδοθῇ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως πάντα τὰ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀνήκοντα ἔγγραφα καὶ εἰς αὐτὸν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι τοῦ λοιποῦ αἱ περιλήψεις τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, κατὰ τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ἀπὸ

(1) Ἰδε τοῦτο ἐν σελ. 3 κ. ἐπ.

(2) Ἰδε κατωτ. ἐγκ. 23761-25 Σεπτ. 1892. ἐγκ. 37-7 Σεπτ. 1885 ὁμοίως ἐγκ. 26038-19 Ὀκτ. 1892 ὁμοίως ἐγκ. 29646-17 Νοεμ. 1892 καὶ τὴν τροποποιούσαν αὐτὴν ἐγκ. 22070-29 Σεπτ. 1893, καὶ ἐγκ. 23022-11 Ὀκτ. 1893. Ἰδε ὁμοίως ἐγκ. 8635—13 Ἀπρ. 1893 καὶ ἐγκ. 14163—22 Ἰουν. 1893.

(3) Ἰδε σελ. 23.

(4) Ἰδε κατωτ. ἐγκ. 23323 τῆς 18 Σεπτ. 1892. Ἐγκ. 20629 25 Νοεμ. 1885. Ἐγκ. 17365-29 Ἰουλ. 1893.

27 Μαΐου 1871 καὶ 17 Ὀβρίου 1872 Βασιλικῶν διαταγμάτων καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδιδομένων ὁδηγιῶν. ⁽¹⁾

7. Τοῦ ἔθρου 6 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1885 ΑΣΝΖ' νόμου ἀπαλείφεται ἡ τελευταία περίοδος ἀπὸ τῆς λέξεως «διορίζονται» μέχρι τῆς λέξεως «δημαστυνόμοι». — Πλὴν δὲ τῶν ἐν τῷ ἔθρῳ τούτῳ ὀριζομένων διορίζεται διευθυντὴς σωφρονιστηρίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν, καὶ ὁ ἔχων δίπλωμα τῆς νομικῆς ἢ τῆς ἱατρικῆς σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἢ ξένου πανεπιστημίου ἢ τῆς πρώτης Ἰουρίου ἀκαδημίας καὶ ἐπὶ τριετίαν μέτελθὼν τὸν δικηγόρον ἢ τὸν ἱατρόν.

8. Αἱ ἐγερθεῖσαι ἐν Ἀθήναις δαπάναις τοῦ Ἀνδρέου Συγγροῦ φυλακαὶ τάσσονται εἰς τὴν τάξιν τῶν σωφρονιστηρίων, ἐφαρμόζονται δὲ περὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ ἔθρῳ 4 τοῦ ΑΣΝΖ' νόμου περὶ σωφρονιστηρίου Κερκύρας. Ὁ μισθὸς τοῦ ἱατροῦ ὀρίζεται εἰς δραχμὰς 16.) κατὰ μῆνα, διορίζονται δέ, ἐπὶ τῇ προτάσει αὐτοῦ, καὶ δύο νοσοκόμοι ἐπὶ μισθῷ δραχμῶν 80 κατὰ μῆνα. — Ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν φυλακῶν ἔχει τὴν ἄμεσον καὶ διαρκὴ ἐποπτείαν τοῦ σωφρονιστηρίου τούτου, ὁ δὲ διευθυντὴς συμμορφεῖται ἀκριβῶς πρὸς τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ. ⁽²⁾

9. Τὸ προσωπικόν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἐλαττοῦται κατὰ ἓνα τμηματάρχην καὶ δύο ὑπουργικούς γραμματεῖς πρώτης τάξεως.

10. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου 1888, ἂφ' ἧς καταρ-

(1) Ἴδε ταῦτα ἐν Ὁργ. Δικαστηρίων.

(2) Ἴδε κατωτ. Β. Δ. 29 Μαρτ. 1891.

γεῖται καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς αὐτάς.
Ὁ γενικός διευθυντὴς τῶν φυλακῶν δύναται νὰ διο-
ρισθῇ καὶ πρότερον, ἀλλὰ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ πε-
ριερίζονται διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος εἰς τὴν ὀργάνωσιν
τῶν σωφρονιστικῶν φυλακῶν Συγγροῦ καὶ εἰς τὴν
προπαρασκευαστικὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος
νόμου ἐργασίαν.

В. А. 29 Март. 1891 Περὶ συστάσεως ἰδίου
τμήματος παίδων ἐν ταῖς σωφρονιστι-
καῖς φυλακαῖς Συγγροῦ. ⁽¹⁾

Α΄) Ἐν ταῖς σωφρονιστικαῖς φυλακαῖς Συγγροῦ
οἱ ἐλάχιστοι τῶν 14 ἐτῶν ἡλικίαν ἔχοντες παῖδες
ἀποχωρίζονται τῶν λοιπῶν καταδικῶν, ἀποτελοῦ-
σιν ἴδιον τμήμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «τμήμα παί-
δων».

Β΄) Θέλουσι μετὰχθῇ εἰς τὰς φυλακάς Συγγροῦ
ἐκ τῶν λοιπῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους κατὰδικοὶ ἔ-
χοντες τὴν μνημονευθεῖσαν ἡλικίαν, δι' ὧν νὰ συμ-
πληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτὸν παίδων, ὅσους δύνα-
ται νὰ περιλάβῃ τὸ τμήμα, ἐὰν αἱ κατὰ νόμον ἁρ-
μόδιαι ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐγκρίνωσι τὴν μετα-
γωγὴν. Οἱ κατὰδικοὶ παῖδες ὑποβάλλονται εἰς ἐργα-
σίαν, διδάσκονται δὲ ἐν σχολείῳ συνιστωμένῳ ἐν τῷ
τμήματι, ἀναλόγως τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν.

Γ΄) Ἐν τῷ σχολείῳ διδασχθήσονται ἡ ἱερὰ ἱστο-
ρία, ἡ κατ'ἡλικίαν, ἡ χριστιανικὴ ἠθική, ἡ ἀνάγνω-
σις, ἡ γραφὴ, ἡ ἀριθμητικὴ, ἡ γεωγραφία καὶ ἡ ἱ-
στορία τῆς Ἑλλάδος. Εἰσαχθήσονται δὲ ἡ ραπτική,

(1) ΕρΚ. 1891 σ. 337.

ἡ λεπτοουργική, ἡ ψηκτροποιία, ἡ τυπογραφική, ἡ ὑποδηματοποιία, ἡ κατασκευὴ ἐνετικῶν φανῶν.

Πᾶσα δ' ἄλλη τέχνη δύναται νὰ εἰσαχθῇ μόνον τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου.

Δ') Ἐπιτρέπομεν τῇ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης διατελοῦσῃ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητι τῶν κυριῶν τὴν ἐπιμέλειαν περὶ τῆς ἠθικῆς, διανοητικῆς καὶ σωματικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐν τῷ τμήματι τῶν παιδῶν καταδίκων, ἀνχθέτομεν δὲ αὐτῇ καὶ τὴν ἐν τῷ σχολείῳ, διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς μελῶν ἢ διὰ διδασκάλων ὀριζομένων τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, διδασκαλίαν, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τηρῇ ἀπαρεγκλίτως τὰ ἄρθρα 28, 55 καὶ 66 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 Β διατάγματος καὶ τοὺς λοιποὺς ἐν ἰσχύϊ κανονισμοὺς.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ἑγκ. ἀριθ. 76.—27 Ἰουλ. 1845. Περὶ τῆς ἀπολύσεως παντὸς κατὰδίκου ἄμα τῇ παρελεύσει τῆς ποινικῆς διαρκείας.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 327 τοῦ ποιν. Νόμου οἱ ἐπιστάται τῶν ποινικῶν φυλακῶν, οἵτινες ἤθελον κρατήσῃ ἀδικαιολογίῳ εἰς τὴν φυλακὴν κατὰδίκον ὑπὲρ τὸν ὀρισθέντα τῆς ποινῆς χρόνον, τιμωροῦνται μὲ βαρεῖας ποινὰς ὡς ὑπαίτιοι παρανόμου κατακρατήσεως. Ὅφειλετε ἐπομένως νὰ παραγγείλητε τὸν δεσμοφύλακα τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ σας ποιν. φυλακῶν ν' ἀπολύῃ πάντας ἐν γένει τοὺς κατὰδίκους εὐθὺς μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ποινικῆς διαρκείας, ἐπὶ τῇ ἄνωθι σημειωθείσῃ ποινῇ καθ' ὅσον ὁ ἀφορᾷ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα, τὰ ὅποια καταψηφίζονται εἰς βάρος τῶν ἐπὶ ζωοκλοπῇ, ἢ ἄλλαις παραβάσεσι ποινικῶν ὀρισμῶν καταδικαζομένων, ὀφείλετε νὰ συνεννοῇσθε μετὰ τοῦ ταμῖα τῆς Διοικήσεώς σας διὰ νὰ ἐφαρμοζῶνται πρὸς κατανάγκασιν των τὰ μέτρα, τὰ διαγραφόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 23 καὶ 24 τοῦ ἀπὸ 11 (23) Μαρτίου 1835 Β. Διατάγματος περὶ ἐκκαθάρσεως, καταλογισμοῦ, ἀπολήψεως κλπ. τῶν ἐξόδων τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης.

Παρατηρητέον ὅ' ὅτι οἱ δημόσιοι χρεῶσται, ὁποιασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ᾖναι τὸ χρέος των, δὲν εἶναι οὔτε νόμιμον, οὔτε φιλάνθρωπον νὰ κρατῶνται εἰς ἄλλην παρὰ τὴν πολιτικὴν φυλακὴν, παρεκτὸς ἂν, μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης, ᾖναι προσδιωρισμένον ἐν τῇ ποινικῇ φυλακῇ ἰδιαιτέρον ὀωμάτιον.

Ἔγκ. ἀριθ. 15520.—2 Ἰουνίου 1873. Περὶ δεσμῶν τῶν καταδίκων.

Τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐφείλκυσε πρὸ πολλοῦ ἄτοπον, ὅπερ συμβαίνει ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς τοῦ Κράτους κεντρικαῖς φυλακαῖς καὶ τὸ ὁποῖον, ἐνῷ ἀντικρυς ἀντιστρατεύεται πρὸς ρητὰς διατάξεις ὀριστικῶν ἀποφάσεων καὶ τοῦ ποιν. νόμου, ἐκτίθουσιν αὐτὴν τῶν φυλακῶν τὴν ἀσφάλειαν, δυνατόν δὲ νὰ συνεπαγάγῃ καὶ ποτε καὶ συνεπείας πᾶν ἐπιβλαβεῖς πρὸς τὴν δημοσίαν ταξιν ἐν γένει.

Τὸ ἄτοπον, ὃ αἰνιγτόμεθα, εἶναι ἡ εὐκολία, μεθ' ἧς οἱ ποινὴν δεσμῶν ἐκτίοντες κατὰδικοὶ κατορθοῦσι ν' ἀπαλλάσσωνται τούτων κατὰ βούλησιν, τοσούτον ἐντέχνως ἀποκρύπτοντες τὴν πράξιν αὐτῶν, ὥστε ἀπατῶσι καὶ τὸν ὀξυδερκέστερον ὀφθαλμόν.

Πολλὰ καὶ διάφορα κατὰ καιροὺς ἐπηνέχθησαν εἰς τὰ δεσμὰ ταῦτα τροποποιήσεις, ἀλλὰ πάσας ἐκάστοτε ἐμχταίωσε τῶν καταδίκων τὸ ἐφευρετικὸν πνεῦμα καὶ ἡ ἀδάμαστος ὑπομονή. Καὶ ἡμεῖς, ὅπως καὶ οἱ ἡμέτεροι προκάτοχοι, περὶ πλείστου ποιούμενοι τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων τὴν πλήρη καὶ αὐστηράν ἐκτέλεσιν, οὐχ ἥσσον δὲ κηδόμενοι τῆς τῶν φυλακῶν ἀσφαλείας, ἅμα καὶ τῆς ἀπειλουμένης δημοσίας τάξεως, διάφορα ἐλάβομεν μέτρα πρὸς κατάπαυσιν τοῦ κακοῦ· ἀλλὰ καὶ τῶν μέτρων τούτων κατὰστάτων ἀτελεσφόρων, πρόσφορον ἐθεωρήσαμεν νὰ παρακαλέσωμεν τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτ. Ὑπουργεῖον ν' ἀναθήσῃ εἰς ἀξιωματικούς τοῦ στρατοῦ τὴν ἐξεύρεσιν μέσου τινός, δι' οὗ τὰ δεσμὰ νὰ κατασταθῶσι μόνιμα.

Ἐπιτροπὴ ἐξ ἀρμοδίων ἀξιωματικῶν συσταθεῖσα,

ἐξήτασεν ἐμβριθῶς ἅπαντα τὰ μέχρι τοῦδε ἐφαρ-
μοσθέντα συστήματα δεσμεύσεως τῶν καταδίκων,
κατέληξε δὲ εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ μὲν ἐν χρή-
σει ἤδη τοιοῦτο τυγχάνει ὃν τὸ ἀσφαλέστερον, οὐ-
δεμία δὲ περὶ περιστολῆς τοῦ κακοῦ ὑπάρχει ἐλπίς,
ἐὰν οἱ οἰκῆται τῶν φυλακῶν ἐπιστάται μὴ ἐπιθεω-
ρῶσι συνεχῶς καὶ μετὰ πλείστης ὄσης πρικοχῆς
τοὺς φέροντας δεσμὰ καταδίκους πρὸς βεβαίωσιν τῆς
καταστάσεως αὐτῶν καὶ ἐὰν μὴ ἐπιστῶσι σύντονον
προσοχὴν πρὸς ἀφαίρεσιν τῶν πρὸς καταστροφὴν
τῶν δεσμῶν ἐπιτηδείων ἐργαλείων, τὰ ὅποια κατορ-
θοῦσι νὰ προμηθεύωνται.

Ἔγκλ. ἀριθ. 75.—29 Σεπτ. 1879. Περὶ τῆς
ἐννοίας τοῦ ἀρθρου 109 τοῦ Ποινικοῦ
νόμου καὶ τῶν πρὸς αὐτὸ σχετικῶν,
ὅσον ἀφορᾷ τὴν συγχώνευσιν τῶν ποι-
νῶν τῶν καταδίκων.

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν κάτωθι τῆς περὶ τῆς
ὑπ' ἀριθ. 1513 ἀπὸ 24 τοῦ λήγοντος μηνὸς ἔλθε-
σιν τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου
εἰσαγγελέως πρὸς τὸ καθ' ἡμᾶς ἡμᾶς Ὑπουργεῖον
περὶ τῆς ἐπιδηλουμένης ὑποθέσεως πρὸς γνῶσιν καὶ
ὁδηγίαν σας.

—

Διὰ τοῦ ὑμετέρου ἐγγράφου τῆς 21 τρέχοντος
αἰτεῖτε, κ. Ὑπουργέ. ἡτιολογημένην γνώμην περὶ
τοῦ ζητήματος, εἴ τις καταδικασθεὶς ἐπὶ ἀντιστά-
σει κατὰ τῆς ἀρχῆς τὴν 18 Νοεμβρίου 1876 εἰς
τριῶν μηνῶν φυλακισιν, ἣν καὶ ἐξετέλεσεν, ὕστερον
δὲ καταδικασθεὶς ὡς ἐνοχος ὁμοίως πράξεως πραχ-

Θείσης, πρὸ τῆς πρώτης καταδίκης, ἤτοι τὴν 7 Νοεμβρίου 1876 εἰς τετράμηνον φυλάκισιν, καὶ τεθεὶς διὰ τοῦτο εἰς τὰς φυλακὰς τὴν 28 Ἰουνίου 1879 ἡμέραν τῆς δευτέρας καταδίκης, νομίμως ἀπελύθη, αἰτήσῃ τοῦ εἰσαγγελέως, τῶν φυλακῶν τὴν 14 ἰσταμένου μηνὸς πρὸ τοῦ ὑποστῆναι πλήρη τὴν ποινὴν τῶν τεσσάρων μηνῶν;

Τὸ ἄρθρον 365 τῆς Γαλλικῆς ποινικῆς Δικονομίας λέγει, ὅτι καὶ τὸ τοῦ ἡμετέρου Ποιν. Νόμου 109, τοῦτο δηλαδή, ὅτι ὁ ἐνόχος πολλῶν κακουργημάτων ἢ πλημμελημάτων τιμωρεῖται μόνῃ τῇ βαρυτέρᾳ ποινῇ· δέχονται δ' εἰ ἐρμηνευταὶ πάντες, ὅτι κατὰ τὴν διάταξιν ἐκείνην ἔξεστι τῷ δικαστῇ ἐπιτείνειν τὴν βαρυτέραν ποινὴν ἐντὸς πάντοτε τοῦ ἀνωτάτου ὅρου αὐτῆς κατὰ τοῦ ἐνόχου πολλῶν πράξεων· τοῦτέστι δι' ἐρμηνείας δέχονται, ὅτι ἐννοεῖ ἡ εἰρημένη διάταξις αὐτῶν ὅτι τὸ ἡμέτερον ἄρθρον 109 τοῦ Π. Ν. ῥητῶς περιέχει λέγον, ὅτι αἱ λοιπὴν πράξεις ἐπιμετρομένης τῆς βαρυτέρας ποινῆς πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἰδιαίτεροι ἐπιβαρυντικαὶ περιστάσεις· ἄρα τὴν αὐτὴν ἔχοντες κατὰ τοῦτο νομοθεσίαν τὰ αὐτὰ δυνάμεθα εἰπεῖν περὶ τοῦ ἁρθρου 109 κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν, ἅτινα καὶ τὸ Ἀκυρωτικὸν καὶ εἰ συγγραφεῖς τῆς Γαλλίας λέγουσι περὶ τοῦ ἁρθρου 365. Κατ' αὐτούς δὲ καὶ ὅταν οὐχὶ συγχρόνως, ἀλλὰ κατὰ διαφόρους χρόνους δικάζονται αἱ πάσης καταδίκης προσηγηθεῖσαι πράξεις, δὲν τιμωροῦνται ἐκάστη ἰδίᾳ ποινῇ, ἀλλὰ συγχωνεύονται αἱ ἐπιβλητέαι τῇ ἐπιβληθείσῃ ἤδη παρατεινομένη μόνον, ἐὰν πᾶσαι αἱ ποιναὶ τῆς αὐτῆς φύσεως εἰσιν· ἐὰν δὲ τύχῃ νὰ καταδικασθῇ τις διὰ δύο ἢ πολλῶν ἀποφάσεων ἕνεκα διαφόρων προσηγηθεῖσων πάσης κα-

ταδίκης πράξεων εἰς διαφόρους ποινάς, κατὰ τὸ Ἀκυρωτικόν, ἐὰν μὲν διαφόρου εἵδους ὣσιν αἱ ποιναὶ π. χ. ἡ μὲν εἰρκτή, ἡ δὲ φυλάκισις, ἐκτελεῖται μόνῃ ἡ βαρυτέρου εἵδους ποινή, ἥτοι ἡ εἰρκτή, ἡ δὲ ἐλαφροτέρα, ἥτοι ἡ φυλάκισις μένει ἀνεκτέλεστος, διότι ἡ ἐκτέλεσις ἀμφοτέρων ἀντίκειται τῷ ἄρθρῳ 365 τῆς αὐτῆς ποινῆς δικονομίας. ὅπερ ὡς εἴρηται, τῷ ἡμετέρῳ ἄρθρῳ 109 τοῦ Π. Ν. ὁμοιον ἐστὶ καὶ κατὰ τοῦτο, συμφωνοῦσι καὶ οἱ Γάλλοι ὑπομνηματισταὶ καὶ συγγραφεῖς τῷ Ἀκυρωτικῷ· ἐὰν ὅμως αἱ πολλαὶ ἀπαγγελθεῖσαι διὰ διαφορῶν ἀποφάσεων ποιναὶ τῆς αὐτῆς ὥσι φύσεως, εἶον φυλακίσεως ποινὰ διαφόρου δικαρείας, κατὰ τὸ Ἀκυρωτικόν, ὅλαι ἐκτελοῦνται, ἐὰν μὴ ὑπερβαίνωσι τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς πενταετίας, ἀνεκτέλεστοι δὲ μένουσι μόνον, καθ' ὅσον ὑπερβαίνουσιν αὐτόν· ἐπομένως, ὅτε μὲν πρόκειται περὶ ἐκτέλεσεως δύο ἀποφάσεων, ὧν ἡ μὲν κατεδίκασεν εἰς φυλάκισιν τριῶν ἐτῶν, ἡ δὲ εἰς φυλάκισιν τεσσάρων ἐτῶν, συγχωνεύονται ἀμφοτέραι εἰς μίαν φυλάκισιν περιοριζομένην εἰς πέντε ἔτη· ὅτε δὲ πρόκειται περὶ δύο ἀποφάσεων, ὧν ἡ μὲν κατεδίκασεν εἰς φυλάκισιν δύο ἐτῶν, ἡ δὲ εἰς φυλάκισιν τριῶν ἐτῶν ἢ ἡττονα, αἱ ποινὰ ἀμφοτέραι, ὡς μὴ ὑπερβαίνουσιν τὴν πενταετιαν, ὁλοσχερῶς ἐκτελοῦνται. Τοῦτο ὅμως ἀποδοκιμαζοῦσι δικασταὶ τῆς Γαλλίας νομομαθεῖς συγγραφεῖς ὡς ἀντιβαῖνον εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ φιλανθρωπίαν, αἵτινες ὑπηγόρευσαν τὸ ἄρθρον 365. καὶ οὐδὲν δικαιολογεῖ τὸ μὴ κρατεῖν καὶ ἐπὶ ὁμοειδῶν ποινῶν ὅ,τι καὶ ἐπὶ ἑτεροειδῶν, τοῦτέστι τὸ ἐκτελεῖσθαι τῶν ἀπαγγελθεισῶν δύο ἢ πολλῶν ποινῶν φυλακίσεως μόνῃ τὴν βαρυτέραν, καὶ πᾶσαι συναριθμοῦμεναι μὴ ὑπερβαίνωσι τὸν ἀνώτε-

ρον ὅρον τῆς φυλακίσεως, ἤτοι τὴν πενταετίαν. Τὴν γνώμην δὲ ταύτην ὀρθοτάτην νομίζων καὶ ἐγώ, λέγω, ὅτι ὁ εἰρημένος κατὰδικος ὀφείλειν ὑποστῆναι ἐνὸς μόνον μηνὸς φυλάκισιν, ἅφ' οὗ ἡ δευτέρα ἀντίστασις προσηγήθη τῆς ἀποφάσεως τῆς καταδικασάσης αὐτὸν διὰ τὴν πρώτην ἀντίστασιν εἰς τρίμηνον φυλάκισιν καὶ ταύτην ἐξετέλεσε, διότι τῶν δύο ποινῶν τῆς φυλακίσεως μίαν ὀφείλειν ὑποστῆναι, τὴν βραυτέραν, ἤτοι τὴν τετράμηνον καὶ ταύτην ὡς ὑποστάς ὀφείλει θεωρηθῆναι, ἐὰν πρὸς τῇ ποινῇ τῶν τριῶν μηνῶν ὑποστῇ μόνον ἐνὸς μηνὸς ἔτι φυλάκισιν ἐκ τῶν λοιπῶν τεσσάρων. Πάντες δὲ καὶ Ἀκυρωτικὸν καὶ συγγραφεῖς ἀρμοδίαν λέγουσιν Εἰσαγγελίαν κρίνειν περὶ τῆς εἰρημένης συγχωνεύσεως τῶν ποινῶν, ὡς ἀνυχομένης καὶ αὐτῆς εἰς τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων, ἣν ὁ Νόμος τῇ Εἰσαγγελίᾳ ἀνέθηκε· μόνον δὲ ἐπὶ διαφωνίας μεταξὺ εἰσαγγελέως καὶ κατὰδίκου εἰσάγεται τὸ περὶ συγχωνεύσεως ζήτημα εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, ὅπερ ὁμῶς κατὰ τοὺς Γάλλους δὲν δύναται νὰ συγχωνεύῃ παρατεῖνον τὴν ἀπαγγελθεῖσαν δι' ἀποφάσεως τελεσιδίκου ποινὴν κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, διότι οὐδεὶς νόμος συγχωρεῖ τοῦτο τῷ Δικαστηρίῳ κατὰ τελεσιδίκων ἀποφάσεων, ἀλλ' ἀποφαίνεται μόνον ποία κατὰ τὰς ἀποφάσεις ταύτας ἡ ποινή, ἣν ὁ κατὰδικος ὀφείλει ὑποστῆναι, καὶ ποία, ἣν οὐκ ὀφείλει, ὡς μὴ ὀφείλων κατὰ νόμον ὑποστῆναι ἢ μίαν καὶ μόνην ποινὴν δι' ὅλας τὰς πάσης καταδικῆς προσηγηθείσας πράξεις· π. χ. ἐπὶ τῶν δύο ποινῶν φυλακίσεως, περὶ ὧν πρόκειται, ἐὰν διεφώνουν εἰσαγγελεὺς καὶ κατὰδικος καὶ ὁ μὲν ἡξίου ὑποστῆναι τοῦτον καὶ τὰς δύο ποινάς, τοῦτέστι πρὸς τῇ τῶν τριῶν

μηνῶν καὶ πλήρη τὴν φυλάκισιν τῶν τεσσάρων μηνῶν, ὁ δὲ κατὰδικος, ὅτι πρὸς τῇ τῶν τριῶν μηνῶν μόνον ἐνὸς μηνὸς φυλάκισιν ὀφείλει ὑποστῆναι, τὸ δικαστήριον δὲν ἠδύνατο συγχωνεῦσαι τὰς δύο ποινὰς εἰς τρίτην τινὰ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ πρῶτον ἀπαγγελλομένην π. χ. εἰς πέντε μηνῶν φυλάκισιν, ἀλλὰ μόνον ἐξῆν αὐτῷ ἢ κατὰ τὸ Ἀκυρωτικὸν εἰπεῖν, ὅτι καὶ αἱ δύο ποιναὶ ἐκτελεστέαι, ἢ κατὰ τοὺς συγγραφεῖς Γάλλους, ὅτι μόνον φυλάκισιν τεσσάρων μηνῶν ὀφείλει ὑποστῆναι ὁ κατὰδικος, ὅσον ἡ βαρυτέρα ἐστὶ ποινή. (Περὶ ὅλων τῶν εἰρημένων ἴδε Hélie, Théorie du Code pénal No 390—403 καὶ Morin Répertoire du droit Criminel. Cumul de peines § 2.)

Εγκ. ἀριθ. 2.—30 Δεκ. 1881.—Περὶ λογίσεως τῆς ἐνάρξεως τῆς διὰ Β. χάριτος μεταβαλλομένης ποινῆς ἀπὸ τῆς ὀριστικότητος τῆς σχετικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἐγερθέντος ζητήματος, ἂν ἡ ἑκτίσις τῆς ἀπὸ τοῦ θανάτου ποινῆς μεταβληθείσης διὰ Β. χάριτος εἰς τὴν τῶν προσκαίρων δεσμῶν κλπ. ποινῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὀριστικότητος τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων, τοῦθ' ὅπερ ἀπεδέχετο ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, ἢ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ περὶ τῆς ὑπὸ λόγον μεταβολῆς Β. Διατάγματος, τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον ἀνεκκίνωσεν ἡμῖν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15973 ἐγγράφου του, τὸ ὑπ' ἀριθ. 17710 καὶ ἀπὸ 2)14 Νοεμβρίου 1836 Β. Δ. διαλαμβάνον περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως τῶν διὰ Β. χάριτος μεταβαλλομένων ποινῶν.

Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν κάτωθι τοῦ παρόντος, πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν σας.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 15 τοῦ λήγοντος μηνὸς ὑπ' ἀριθ. 43338 ἐγγράφου ὑμῶν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν ὑμῖν ὑπισθογράφως τὸ ἀπὸ 2)14 Νοεμβρίου 1836 Β διάταγμα, κοινοποιηθὲν ἔκτοτε εἰς τοὺς πρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεῖς διὰ τῆς ἀπὸ 11 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους ὑπ' ἀριθ. 13372 ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου, ἐξ οὗ θέλετε παρατηρήσει, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν κατωτέρων ποινῶν, εἰς ἃς διὰ Β. χάριτος μεταβάλλονται αἱ μεγαλειτέρας ποιναί, λογίζεται ἀρξάμενη ἀφ' ἧς ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις κατέστη ἀμετάκλητος καὶ ἤρξατο ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς· οὐδὲμία δ' ἐν τῷ διατάγματι τούτῳ γίνεται διάκρισις, ὅταν διὰ τῆς Β. χάριτος μεταβάλλεται ἡ τοῦ θανάτου ποινὴ εἰς ἄλλην κατωτέραν, καὶ οὔτε ἐν τῇ πολυετῇ ἐφαρμογῇ ὑπεστηρίχθη ποτὲ ἡ ἐναντία ἀρχή.

Β. Δ. 2)14 Νοεμ. 1836.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν δηλοποιεῖται διὰ τούτου, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐσφαλμένης καὶ εἰς τοὺς Ἡμετέρους σκοποὺς ἀντιβαίνουσης ἐρμηνεύσεως, ὅτι θέλομεν, ὥστε ἡ ποινὴ μὲ δεσμὰ ἢ μὲ καθειρξιν, εἰς τὴν ὁποίαν Ἡμεῖς μεταβάλλομεν τὰς παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἀποφασισθείσας μεγαλειτέρας ποινάς, νὰ λοχαριάζεται ὡς ἐκάστοτε ἀρχίζουσα ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου.

Ἑγκ. ἀριθ. 37.—7 Σεπτ. 1885. Περὶ μὴ καταλογισμοῦ εἰς τὸν χρόνον τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος, καθ' ὃ ὁ κατάδικος διατελεῖ ἐκτὸς τῶν φυλακῶν διὰ διακοπὴν τῆς ποινῆς ἢ διὰ νοσηλείαν.

Ἀνακοινούμεν ὑμῖν, κ. Νομάρχα, κάτωθι τῆς παρούσης τὴν πρὸς ἡμᾶς ὑπ' ἀριθ. 14847 καὶ ἀπὸ 27 τοῦ ἄρτι λήξαντος μηνὸς ἀπάντησιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου μετὰ τῆς ἐν αὐτῇ μνημενευομένης διαταγῆς τοῦ πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πάτραις Ἐφετῶν, διαλαμβανούσης περὶ τοῦ ἐπιδηλουμένου ἀντικειμένου, καὶ σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ φροντίσητε ὅπως τὰ περὶ ἐκτίσεως τῆς ποινῆς τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενων ἐκτελῶνται, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τοῖς μνησθεῖσιν ἐγγράφοις διαλαμβανόμενα.

Ἐπιστρέφεται πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείων, εἰς ὃ λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ ἐκτὸς τῶν φυλακῶν ἐνδιαίτησις τοῦ κατὰδίκου, ἔστω καὶ ἀδεία τοῦ Διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν, δὲν παρέχει αὐτῷ δικαίωμα καταλογισμοῦ τοῦ χρόνου τούτου εἰς τὸν χρόνον τῆς ποινῆς, διότι ὁ νόμος ἀπατεῖ πραγματικὸν περιορισμὸν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας. Ἐπομένως εἰς οὐδὲν δύναται νὰ ὠφελήθῃ ὁ κατὰδικος ὁ ἐκτὸς τῶν φυλακῶν δι' οἰονδήποτε λόγον ἐνδικαιώμενος, εἴτε ἐκ καταχρήσεως οἰασδήποτε, εἴτε ἐκ δραπετεύσεως, ἀφροῦ ὁ ἐκ τῆς διακοπῆς τῆς ποινῆς, ἕνεκα σπουδαίων νόσου λόγων, χρόνος δὲν ὑπολογίζεται ὑπὲρ

τῶν ἀπολαυόντων τὸ δικαίωμα τῆς διακοπῆς καταδικῶν, ὅταν ἡ νοσηλεία τοῦ πάσχοντος καταδικου δὲν γίνεται ἐν τῷ ἐπὶ τοῦτῳ ὀριζομένῳ ἐν ταῖς φυλακαῖς νοσοκομείῳ ἢ ἐν ἰδιαιτέρᾳ οἰκίᾳ ὑπὸ φρουρῆσιν ἐκ στρατιωτικῆς δυνάμεως περιορισμένους, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 7118 ἔγγραφόν μας πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πάτριας Ἐφετῶν, οὗ ἀντίγραφον ἐγκλείομεν ὧδε, πολλῷ δὲ μᾶλλον δὲν δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ὁ χρόνος, καθ' ὃν κατὰδικος ἐνδικοιται ἐλεύθερος ἐκτὸς τῶν φυλακῶν δι' ἄλλους ἀνεξετάστους λόγους.

Ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν αὐτὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πάτριας Ἐφετῶν μετὰ τῶν συνημμένων, παρακαλούμενον, προκειμένου περὶ τόσῳ σπουδαίου μέτρου, ἀναστέλλοντος τὴν ἐκτέλεσιν δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ δυνάμενῳ νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς κατὰχρήσεις, ν' ἀντιθέσῃ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ καταδικου, περὶ οὗ πρόκειται, εἰς τρεῖς ἡμέρας, ἐξ ὧν ὁ εἰς νὰ ᾖ στρατιωτικός, εἴτινες δι' ἐκθέσεώς των νὰ βεβαιώσωσι τὴν ἐνεστῶσαν κατὰστασιν τοῦ πάσχοντος καὶ τὸν κίνδυνον, ὃν τυχὸν διατρέχει οὗτος, ἐν ἡ περιπτώσει δὲν διακοπῇ ἡ προτεινομένη ποινὴ.

Ἐὰν ἐκ τῆς ἱατρικῆς ἐκθέσεως βεβαιωθῇ, ὅτι ὁ πάσχων διατρέξει κίνδυνον, ἐξακολουθῶν νοσηλευόμενος ἐν φυλακαῖς, τότε καὶ μόνον δύναται νὰ διακαιολογηθῇ ἡ διακοπὴ τῆς ποινῆς καὶ πρὸς τοῦτο θέλετε συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἡλιδος, ὅπως ἐκτελεσθῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 547 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἐπιτασσόμενα. Ἀλλ' ἐν ταύτῃ περιπτώσει, θέλει ληρῇ πρὸς νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐκτὸς τῶν φυλακῶν διαμονὴ καὶ φύλαξις τοῦ

καταδίκου τούτου καὶ ἡ εἰς τὰς φυλακὰς ἐπανα-
γωγὴ αὐτοῦ, εὐθὺς ὡς ἡ ὑγεία του μεμαρτυρημένως
βελτιωθῇ.

Ἐν τέλει δὲ συνιστῶμεν τῷ κ. Εἰσαγγελεῖ μεγί-
στην προσοχὴν εἰς τὰς ἐκ τοιούτου εἰδους προτάσεις
αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὸν παρὰ Πλημμελειοδί-
καις κ. Εἰσαγγελέως.

Ἔγκ. ἀριθ. πρωτ. 17115—2 Ὀκτ. 1885 —
Περὶ τροφοδοσίας καὶ λοιπῆς συντηρή-
σεως καταδίκων καὶ ὑποδίκων.

Διαβιβάζοντες ὑμῖν ἀντίτυπον τῆς ἀπὸ 27 Σε-
πτεμβρίου ὑπ' ἀριθ. 50 ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐ-
σωτερικῶν Ὑπουργείου, παρακαλοῦμεν νὰ ἐνεργῇτε
καὶ ὑμεῖς συμφώνως πρὸς τὰ δι' αὐτῆς ἐπιστελλό-
μενα ἐπ' ὅσον ἀφορῶσιν εἰς τὴν τροφδοσίαν καὶ
λοιπὴν διατήρησιν τῶν τε καταδίκων καὶ τῶν ὑ-
ποδίκων, προστιθεμεν δ' ὅτι ἡ ἐξ ακρίβους τῆς ἐν-
δείας τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τροφοδοτούμενων ὑπο-
δίκων θέλει ἐξ ακριβοῦς γιγνόμενη καθ' ὃν τρόπον
ᾤρισεν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1847
κανονισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ἔχοντες οὕτω.
«Περὶ τῆς ἐνδείας τοῦ ἰτοῦντος νὰ διατραφῇ παρὰ
τοῦ δημοσίου ὑποδίκου, ἀπαιτεῖται νὰ βεβαιῶται
προηγουμένως ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς, εἴτε παρὰ
τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τῆς περιφερείας εἰς ἣν κα-
τοικεῖ ἢ διαμένει ὁ τοιοῦτος ὑπόδικος, εἴτε ἐξ ἁ-
λῆος ἀξιόπιστου πηγῆς, ἂν τὸ πρῶτον
μέσον ἀπαντᾷ προσκόμματα ἢ μικρὰν ἀναβολὴν.
Ἐννοεῖτε δ' ὅτι καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ ὑπόδικος
ἤθελεν εὐπορεῖ, κατὰ τὰς ληφθείσας πληροφορίας,

ὀφείλει γὰ διατρέφεται, γὰ ἐνδύεται καὶ ἐποδύηται ἐξ ἰδίων του».

Πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἐλέγχου περὶ τῆς πρὸς συντήρησιν τῶν καταδίκων δαπάνης, ὑφίσταται ἵνα αἱ κατὰ μῆνα συντασσόμεναι καταστάσεις διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρηρηγθέντος αὐτοῖς ἄρτου καὶ ὄψων, καθὼς καὶ τοῦ ἐξόδου τῆς πλύσεως τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν, θεωρῶνται ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐφορείας τῶν σωφρονιστικῶν, ποινικῶν καὶ ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν, εἰς πίστωσιν ὅτι οἱ ἐν αὐταῖς ἐμπεριλαμβανόμενοι ὑπὲρξαν κατὰ τὸ σημειούμενον χρονικὸν διάστημα ἐν ταῖς φυλακαῖς, ὅτι συντηροῦνται ὑπὸ τοῦ Δημάρχου, ὅτι ἔλαβον τὰ σημειούμενα ἄρτον τε καὶ ὄψα, καὶ ὅτι ἐπλήθησαν, συμφώνως πρὸς τὴν οἰκείαν κανονισμόν, τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει καθεσταμένη ἐκ τοῦ νόμου ἐπιτοπία ἐφορεία, τὴν θεωρήσιν ταύτην θέλουσιν ἐνεργεῖ ὁ Φρούραρχος, ὁ Ἰατρός, ὁ Εἰρηνοδίκης καὶ ὁ Δήμαρχος, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχουσιν οἱ δύο τελευταῖοι, θέλουσιν ἐνεργεῖ αὐτὴν οἱ δύο πρῶτοι. Ἡ δὲ ἐφορεία τῶν στερουμένων ἐπιτοπίου τοιαύτης φυλακῶν, θέλει ἐνεργεῖ ἐπιθεώρησιν τῶν αὐτῶν καταστάσεων.

Ἔγκ. ἀριθ. 20629—25 Νοεμβ. 1885. Περὶ τακτικῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν φυλακῶν παρὰ τῶν Εἰσαγγελέων πρὸς πρόληψιν τῶν συμβαινουσῶν ἐν αὐταῖς φονικῶν σκηνῶν.

Μετὰ λύπης παρατηρήσαμεν ἐξ ἐπανειλημμένων τηλεγραφημάτων καὶ ἐγγράφων τῶν ἀρμοδίων Εἰσαγγελέων ὅτι πολλαχοῦ τῶν φυλακῶν συμβαίνουσι συμ-

πλοκαὶ καὶ ῥήξεις, μετὰξὺ καταδίκων καὶ ὑποδίκων φονικαί, ἐμβάλλουσιν εἰς δικαίαν ἀγανάκτησιν καὶ ἀνησυχίαν τὰς ἀρχάς· πρῶτιστον δὲ ἐπὶ τῶν συμβαινόντων ἐρώτημα γεννᾶται, ποῦ εὖρον εἰ ἐν ταῖς φυλακαῖς κατὰδικοὶ καὶ ὑπόδικοι τὰ φονικά ὄργανα, ἢ πόθεν ἐπρομηθεύθησαν ταῦτα, ἢ δὲ πῶς αὐτὰ εἰς τοῦτο ἀπάντησις ἐστίν, ὅτι τὰ τοιαῦτα συμβαίνουσι, καὶ δὲν θέλουσιν ἐκλείπει μ' ὅλας τὰς ἐπανειλημμένας τῶν Ὑπουργείων διαταγὰς, εἴαν μὴ γίνηται τακτικὴ καὶ ἄγρυπνος τῶν φυλακῶν ἐπιθεώρησις καὶ ἐπιτήρησις παρὰ τῶν κ. Εἰσαγγελέων καὶ ἀρχιφυλάκων τακτικῶς μὲν κατὰ δεκαπενθημερίαν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 557 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ἐκτάκτως δὲ ὅσας τούτοις ἐπιβάλλει ἡ ὑπηρεσία, καὶ ἂν ἐκείνη δὲν περιορίζεται εἰς τυπικὴν μόνον ἔρευναν ἢ ἐξέτασιν τῶν φυλακῶν, ὡς συνήθως συμβαίνει.

Ἐκ τῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐσχάτως ὑποβληθέντων ἐγγράφων, προκύπτει, ὅτι τοιαῦτα φονικὰ σκευὰ συνέβησαν ἐν ταῖς φυλακαῖς Ῥίου καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ Κεφαλληνίας, χθὲς δὲ καὶ ἐν ταῖς φυλακαῖς Ἰθάκης.

Τοιαύτη πρᾶγματων κατὰστασις ὑπεμφαίνει τὴν πικρὰν ἐλλείψιν ἐπιτηρήσεως τῶν φυλακῶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, προκαλοῦσα εὐλόγως τὴν αὐστηρὰν τιμωρίαν τῶν ἀμελοῦντων ἢ παραλείπόντων νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ τοσοῦτον σοβρὸν καὶ ἀπαραίτητον καθήκον αὐτῶν, ἀρχῶν, περὶ ἀδιαλείπτου ἐπιτηρήσεως τῶν φυλακῶν.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τοιαύτην ἀνωμαλίαν ἐν ταῖς φυλακαῖς κατὰστασιν, παραγγέλλεσθε, κύριοι, νὰ ἐπισκέπτησθε προσωπικῶς καὶ τακτικῶς

κατὰ δεκαπενθημερίαν τὰς φυλακάς, καθ' ὃ ἔχετε ἀπαραίτητον καθῆκον, νὰ διατάσσητε νὰ γίνηται ἐξέτασις ἐν ὅλῃ τῇ ἀποσκευῇ τῶν ὑποδίκων καὶ καταδίκων καὶ σωματικῇ ἀκόμῃ ἔρευνα, ἵνα οὕτως ἀνευρίσκωνται καὶ κατὰσχωνται τὰ ὑποκρυπτόμενα φρονικά ὄργανα ἢ ἄλλα εἰσδηήποτε φύσεως ἐργαλεῖα. συνάμα δὲ νὰ συνεννοηθῇτε μετὰ τῶν ἀρμοστίων φρουραρχείων, ὅπως καὶ ταῦτα ἐκδώσωσιν αὐστηράς διαταγὰς πρὸς τοὺς τεταγμένους πρὸς φρουρήσιν τῶν φυλακῶν ἀξιωματικούς καὶ ἄλλους τούτων ἀρχιφυλάκας καὶ παραγγεῖλωσιν τοὺς τοὺς ὁσάκις παραλαμβάνωσι τοὺς φυλακισμένους κατὰ τὴν καθ' ἐκάστην γινομένην ἀλλαγὴν τῶν φρουρῶν, νὰ ἐρευνῶσιν ἐπιμελῶς καὶ ἐξετάζωσι τακτικῶς τοὺς φυλακισμένους καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν, καὶ πανταχού ὅπου ὑπάρχει ὑπόνοια ὅτι ὑποκρύπτονται τοιαῦτα φρονικά ἐργαλεῖα. Ἰδίως δὲ νὰ ἐφιστάται ἡ προσοχὴ τῶν ἀρχιφυλάκων καὶ φρουρῶν τῶν φυλακῶν, καὶ αὐτῶν ἀκόμῃ τῶν ἐπιστάτων, ἐπὶ τῶν ἐπισκεπτῶν τῶν φυλακισμένων, διότι συνήθως διὰ τούτων ἢ τῶν τροφοδοτῶν, εἰσάγονται τ' ἀπηγορευμένα σιδηρᾶ ὄργανα, ὅπως οὕτως ἀνευρίσκωνται εὐκόλως καὶ κατὰσχωνται πάντα ταῦτα.

Εἰς τὴν ἐκλυτον ταύτην κατὰστασιν περιῆλθον αἱ φυλακαί, διότι τινὲς τῶν κκ. Εἰσαγγελέων θεωροῦσι πάρεργον τὴν θεώρησιν τῶν φυλακισμένων, σπανίως δ' ἐπισκέπτονται τὰς φυλακάς, οὐδ' ἐξετάζουσι, καθ' ὃ ἔχουσι σπουδαῖον καθῆκον, τὰς ἀνάγκας αὐτῶν. Ἐάν τὸ καθῆκον αὐτῶν τοῦτο ἐξετέλουν πρεπόντως, δὲν ἤθελον ποτὲ τολμήσει εἰ ἐπισκέπται τῶν φυλακῶν ἢ ἄλλοι ἐν αὐταῖς ὑπηρετοῦντες νὰ εἰσκομίζωσιν, οὐδὲ εἰ φυλακισμένοι νὰ δεχθῶσι, μαχαίρας

καὶ ἄλλα σιδηρὰ ὄργανα· διότι ἤξευρον ὅτι ὁ ἄ-
γρυπνος τοῦ Εἰσαγγελέως ὀφθαλμὸς ἤθελεν ἀνακκ-
λύψει ταῦτα καὶ ἤθελε τιμωρήσῃ τοὺς κατέχοντας
αὐτὰ κατὰδίκους ἢ ὑπερδίκους διὰ στενωτέρας φυ-
λακίσεως ἢ διὰ μεταγωγῆς τοῦ πταίστου εἰς ἄλλας
φυλακάς.

Ἐν τούτοις ἀξιῶμεν ὅπως εἰς τὸ μέλλον οἱ μὲν
παρὰ Πλημμελειοδίκας Εἰσαγγελεῖς ἐπισκέπτονται
τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς τὰς φυλακάς κατὰ δεκα-
πενθημερίαν, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις αἱ ἀνάγκαι τῆς
ὑπηρεσίας ἀπαιτοῦσι τοῦτο· ἐξετάζωσιν ἐπισταμμένους
τὰ ἐν αὐταῖς συμβαίνοντα καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν,
καὶ ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰς ἀναγκαίους προτάσεις, οἱ
δὲ παρ' Ἐφέταις κ. Εἰσαγγελεῖς θέλουσιν ἐπιτηρεῖ
ἀμελητεῖ εἰς τὴν ἀκριβῆ τῶν διατασσόμενων ἐκτέ-
λεσιν.

Ἔγκ. Ἀριθ 22541 π.ε.—4 Ἰαν.1886, Περὶ μὴ
εἰσαγωγῆς ἀσθενῶν καταδίκων ἐν τοῖς
θεραπευτηρίοις τῶν σωφρονιστηρίων, ἁ-
νευ ἐγκρίσεως τῶν Ἐφορειῶν τῶν φυ-
λακῶν.

Κοινοποιοῦντες Ἑμῖν ἐν ὑποσημασμένῳ τὸ ἀπὸ 29
Δεκεμβρίου π. ε. ὑπ' ἀριθ. 36026 ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ
τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου πρὸς τὸν Νομάρχην
Ζακύνθου, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ἵνα ὡς μέλη τῶν
Ἐφορευτικῶν τῶν φυλακῶν Ἐπιτροπῶν, κατὰ τὸ
ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 Β. Διάταγμα, οὗτινος ἡ
ἐν μέρει ἐφαρμογὴ καὶ ἐν ἐπανερρωτικαῖς φυλακαῖς
ἐπετρέπη διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου π. ε. ΑΤΑ'
νόμου, συντελέσητε εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν
διὰ τοῦ εἰρημίνου ἐγγράφου ἐπιστελλομένων, ἐφαρ-

μόζοντες τὰ αὐτὰ μέτρα, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἐφικτόν, καὶ διὰ τὰς δαπάνας πρὸς τρεφοδοσίαν καὶ λοιπὴν συντήρησιν καὶ τῶν ὑποδίκων.

Ἐκ τῶν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν καταστάσεων τῆς συντηρήσεως τῶν ἐν τῷ αὐτόθι Σωφρονιστηρίῳ κρατούμενων παρκτηροῦμεν μετὰ λύπης, κύριε Νομάρχα, ὅτι οὐδεμίαν ἀσκεῖτε ἐπιτήρησιν περὶ τὴν διοίκησιν τοῦ κατὰστήματος τούτου, καὶ ὅτι ἀνεξετάστει διὰ βιβάζετε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τοὺς προσαγομένους ἡμῖν λίσμους τῆς γενομένης διὰ τὴν συντήρησιν τῶν καταδίκων δαπάνης καὶ ὑποστηρίζετε τὴν πληρωμὴν αὐτῆς. Οὕτω δὲ ἐν ταῖς μνησθείσαις καταστάσεσιν ὑποσυνάπτονται ὀνομαστικοὶ κατάλογοι τῶν ὑπὸ νοσηλείαν διατελούντων καταδίκων, δι' οὓς γίνονται ἐξαιρετικὰ καὶ ἱκανῶς σημαντικὰ δαπάναι, ἀνερχομένων τῶν νοσηλευομένων εἰς τὸ τέταρτον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καταδίκων, οἱ πλείους δ' ἐξ αὐτῶν σημειοῦνται ὡς νοσηλευόμενοι οὐχὶ μόνον καθ' ὁλόκληρον τὸν μῆνα, ἀλλὰ καθ' ὁλοκλήρους τοὺς δύο μῆνας, σφόδρα δὲ πιθανὸν νὰ ἐνοσηλεύοντο τὰ αὐτὰ πρόσωπα, καὶ κατὰ προηγουμένους μῆνας καὶ πιθανότερον ἐτέρωθεν νὰ μὴ ἦναι ἐλάσσων ἢ ἀναλογία τῶν νοσηλευομένων ὑποδίκων.

Τοιαύτη κατὰστασις ἐλέγχει, κύριε Νομάρχα, προφανῇ κατὰχρησιν, λαμβάνουσιν σκανδαλωδῶς χώραν ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ, ἡ ὁποία εἶναι ἄπορον καὶ λυπηρὸν πῶς δὲν ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν ὑμῶν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων πρὸς καταστολὴν τῆς καὶ πρὸς παρὰδειγματικὴν τιμώρησιν τῶν δραστῶν αὐτῆς καὶ τῶν ἀνεχομένων αὐτῇ.

Σκοποῦντες νὰ μὴ ἐπιτρέψωμεν τὴν ἐπὶ τὸ μέλλον

ἐξακολουθήσιν τῆς προφανοῦς καταχρήσεως ταύτης, ὑρίζομεν, ὅπως οὐδεὶς εἰσάγῃται, ἢ μείνῃ ἐκ τῶν ἤδη εἰσηγμένων. ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ τοῦ Σωφρονιστηρίου, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς ἐφορείας τοῦ καταστήματος τῆς περὶ σπουδαίας καὶ χρηζούσης θεραπείας ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ ἀσθενεῖας ἐπαρκῶς ἡτιολογημένης ἐνδείξεως τοῦ ἱατροῦ, νὰ μὴ ἐπιτρέπηται δὲ ἡ παράτασις τῆς νοσηλείας πέραν πενθημέρου χρονικοῦ διαστήματος, ἄνευ νέας ἀποχρώντως ἡτιολογημένης ἱατρικῆς ἐνδείξεως καὶ ἐγκρίσεως ἐπίσης αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἐφορείας, ἢ ὁποῖα, ἵνα ἐν ἐπιγνώσει ἀποφαίνεται, ὀφείλει νὰ ἐπισκέπτηται συχνάκις τὸ κατάστημα καὶ ἐξετάζῃ καὶ ἐξελέγχῃ μετὰ λεπτομερεῖας καὶ αὐστηρότητα τὰ πάντα. Αἱ τοιαῦται ἐνδείξεις, φέρουσαι τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐφορείας, θέλουσιν ὑποσυνάπτεσθαι εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἐξόδων.

Αἱ καταστάσεις τῆς τροφοδοσίης καὶ συντηρήσεως τῶν καταδίκων ἐν γένει, ὑγιῶν τε καὶ ἀσθενῶν, θέλουσι φέρει ἐνυπόγραφον θεώρησιν τῆς ἐφορείας τοῦ Σωφρονιστηρίου.

Ἔγκ. Ἀριθ. 3299, — 25 Φεβρ, 1886. Περὶ τηρήσεως βιβλίων τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς υποδίκων.

Ὡς ἐκ μακρᾶς πείρας ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσωμεν, ἐν ταῖς φυλακαῖς δὲν τηρεῖται ἀκριβὲς καὶ ὁμοιόμορφον βιβλίον τῶν ἐν αὐταῖς κρατούμενων υποδίκων, ἀλλ' ἕκαστος τῶν ἐπιστατῶν καταρτίζει κατὰ βούλησιν ἀτελὲς τι φυλλάδιον, ἐξ οὗ οὐδεμίαν δύναται ν' ἀρυσθῇ ἡ ὑπηρεσίη πληροφ-

ρίκν καὶ περὶ τῆς διατηρήσεως καὶ φυλάξεως τοῦ ὁποίου οὐδεμία ὑπάρχει ἐγγύησις.

Ἐπιθυμούντες νὰ ἐκλίπη ἐν τῷ μέλλοντι ἡ ἀταξία αὕτη, κκτηρίσασμεν ἔντυπα καὶ κελῶς δεδεμένα βιβλία ὑποδίκων, ἐξ ὧν ἀποστέλλομεν ὑμῖν ἀνὰ ἓν, ἵνα ἀριθμήσητε καὶ μονογραφήσητε ἡμεῖς, θεωρήσητε τοῦτο κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ σελίδα καὶ εἴτα πρὸς τὴν ἀποδείξει, ὑποβληθισμένη ἡμῖν, πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῶν ἐξεταστικῶν φυλακῶν τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖτε Πλημμελειοδικείου, παρ' οὗ θέλετε ἀπαιτήσῃ τὴν ἐντός ὁκτώ τῶν βραδύτερον ἡμερῶν ἐγγράφην ἐν τῷ εἰρημένῳ βιβλίῳ πάντων τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς ὑποδίκων καὶ τὴν συμπλήρωσιν ἀπασῶν τῶν ἐν αὐτῷ στηλῶν, μεριμνήσητε δ' ὅπως τοῦτο τηρεῖται μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ φυλάσσεται ἐπιμελῶς, καθ' ἐκάστην δ' ἐνεργουμένην παρ' ὑμῶν ἐπίσκεψιν τῶν φυλακῶν βεβαιοῖτε ἐν τῇ συντασσομένῃ ἐκθέσει σας, ἂν ἐξελέγξαντες εὗρετε ἀκριβῶς τηρούμενον καὶ ἐν κελῇ καταστάσει τὸ βιβλίον τῶν ὑποδίκων.

Ἔγκ. Ἀριθ. 13617. — 18 Αὐγ. 1886. Περὶ ταχείας γνωστοποιήσεως πάσης μεταβολῆς ἐπερχομένης εἰς τὴν κατάστασιν τῶν καταδίκων.

Πλειστάκις τὸ Ὑπουργεῖον ἐξέδωκε διαταγὰς ὅπως πᾶσα μεταβολὴ ἐπερχομένη εἰς τοὺς καταδίκους, εἰς τὸν θάνατον, μεταγωγὴν, ἀποδράσεις κ. τ. λ. ἀνακοινῶνται ἀμέσως αὐτῷ. Δυστυχῶς αἱ διαταγαὶ αὗται δὲν ἐκτελοῦνται ἐπιμελῶς καὶ ταχτικῶς, κατὰ τὸ πλεῖστον δὲ τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ πολὺν χρόνον διατελεῖ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν μεταβολῶν τούτων,

λαμβάνον γινώσιν αὐτῶν πολλάκις τυχαίως. Παραγγέλλομεν λοιπὸν ὑμῖν ὅπως ἐντείλητε τοῖς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν κυρίσις παρὰ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελεῦσι ν' ἀναγγέλλωσιν ἡμῖν ἀμελλητὶ πᾶσαν τριχύτην μεταβολὴν ἐπερχομένην εἰς τὴν κατὰστασιν τῶν καταδίκων καθιστῶντες τοὺς ἐπιστάτας τῶν φυλακῶν ὑπευθύνους πρὸς τοῦτο, 'καταδιώκοντες δὲ αὐστηρῶς αὐτοὺς διὰ πᾶσαν αὐτῶν περὶ τοῦτο ἀμέλειαν.

Ἔγκ. ἀριθ. 11881—27 Ἰουνίου 1888—Περὶ τῆς κατὰ μῆνα ὑποβολῆς πίνακος περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς διὰ χρέος κρατουμένων.

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς νὰ παραγγείλητε εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῶν φυλακῶν, τῶν διὰ χρέη κρατουμένων, ὅπως κατὰ τὴν πρώτην ἐκάστου μηνὸς καταρτίζωσι καὶ πέμπωσιν ὑμῖν ἀκριβῆ, κατὰ τὸ συνημμένον ὑπόδειγμα, πίνакка περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν αὐταῖς κρατουμένων, ὃν θέλετε ὑποβάλλει ἡμῖν.

Ἔγκ. ἀριθ. 14111.—1 Αὐγ. 1888 — Περὶ προκαταβολῆς ἐξόδων διατροφῆς τῶν προσωποκρατουμένων ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 45 τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου 1871 ΥἱΑΣ' νόμου περὶ εἰσπραξέως τῶν δημοσίων ἐσόδων «τὸ Δημοσίον δὲν ὑποχρεοῦται εἰς προκαταβολὴν ἐξόδων διατροφῆς τῶν προσωποκρατουμένων ὀφειλετῶν, ἐκτός ἂν ὁ ὀφειλέτης ζητήσῃ τοῦτο ἐγγράφως».(¹)

(1) Ἰδὲ τὸν ν. ΥἱΑΣΤ' ἐν τεύχει Ταμειακῇ νομοθεσίᾳ σελ. 43.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης τοῦ νόμου οἱ ἐπιστάται τῶν φυλακῶν τῶν διὰ χρέη κρατουμένην ὀφείλουσιν ἅμα ὡς παρὰδίδοται αὐτοῖς ὑπὸ ὀφειλέτου πρὸς τὸ Δημόσιον ἔγγραφος αἴτησις περὶ καταβολῆς τῶν τῆς διατροφῆς ἐξόδων νὰ ὑποβάλλωσι ταύτην τάχιστα καὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ταμίαν, ὅστις, συμφώνως πρὸς τὰς δοθείσας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὁδηγίας, θέλει καταβάλλει κατὰ μῆνα τὰ κεκαυνησμένα ἐξόδα τῆς διατροφῆς, ὅσους δὲ ἀπαντῶσιν ἀντίρρησης ἢ δυσκολίαν τινὰ ἐκ μέρους τοῦ Ταμίου ἀναφέρωσι περὶ τούτου ἐν μὲν ταῖς Πρωτευούσαις τῶν Νομῶν τῷ Νομάρχῃ, ἐν δὲ ταῖς ἐδραῖς τῶν ἄλλων Πρωτοδικείων τῷ Εἰσαγγελεῖ, ἵνα τηλεγραφικῶς γνωστοποιῇται παρ' αὐτῶν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἄρνησις ἢ ἡ ὀλιγορία τοῦ Ταμίου καὶ προκαλῶνται αἱ δέουσαι διαταγαί.

Οἱ ἐπιστάται τῶν φυλακῶν οὐδὲν δικαίωμα ἔχουσι ν' ἀπολύωσιν ἐπὶ τῇ μὴ καταβολῇ ἐξόδων διατροφῆς τὸν κρατηθέντα ὀφειλέτην, διότι περὶ τῆς ἔνεκα τοιούτου λόγου ἀποφυλακίσεως ἀρμόδιος εἶναι ν' ἀποφασίζῃ, κατὰ τὰ ἄρθρα 1022 καὶ 1023 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, πρὸς ὃν δύνανται νὰ προσφύγῃ ὁ ὀφειλέτης, τὸν αὐτίκον δὲ πράττοντες οἱ ἐπιστάται ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τὰς ὀριζομένας ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 58 τοῦ προσημειωθέντος ὙΛΓ' νόμου.

Ἀνακαλοῦμεν, ἐκ συνενόησεως πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, πᾶσαν ὁδηγίαν ἀντικειμένην πρὸς τ' ἀνωτέρω, καὶ ἰδίως τὴν δεθεῖσαν διὰ τῆς ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1886 ὑπ' ἀριθ. 4751 ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑ-

σωτερικῶν Ὑπουργείου πρὸς τοὺς Νομάρχας περὶ τοῦ ὅτι οἱ ἐπιστάται τῶν φυλακῶν «ὕποχρεοῦνται ν' ἀπολύωσι τὸν διὰ χρεὸς πρὸς τὸ Δημόσιον κρατούμενον, ἂν ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγγράφου αἰτήσεως αὐτοῦ δὲν καταβληθῶσι τὰ ἔξοδα τῆς διατροφῆς.»

Ἔγκ. ἀριθ. 3861—24 Φεβρ. 1890. Περὶ τῶν ἀποστελλομένων εἰς τοὺς Νομάρχας καταλόγων τῶν συλλαμβανομένων φυγοδίκων καὶ φυγοποίνων.

Αἰτῆσαι τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου ἐντελλόμεθα ὑμῖν ἵνα εἰς τοὺς στελλομένους παρ' ὑμῶν εἰς τοὺς Νομάρχας κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς καταλόγους τῶν συλλαμβανομένων φυγοδίκων καὶ φυγοποίνων, περιλαμβάνητε ἄντικρυ τοῦ ὀνόματος ἐκάστου αὐτῶν σημειώσιν περὶ ἐκείνων, οἵτινες ἀπελύθησαν μετὰ τὴν ἐξέτασίν των ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ, διότι δὲν ἐκρίθησαν προφυλακιστέαι, ὡς καὶ περὶ ἐκείνων οἵτινες ἀπελύθησαν ἐντὸς τοῦ μηνὸς διὰ βουλεύματος ἀπαλλακτικοῦ ἢ παύοντος πρὸς καιρὸν τὴν καταδίωξιν. Ἄν δὲ καὶ ἐκ τῶν φυγοποίνων ἀπελύθη τις θέλετε ὡσαύτως σημειοῖ, ἄντικρυ τοῦ ὀνόματος, τὸν λόγον τῆς ἀπολύσεως.

Αἱ πληροφορίες αὗται εἰσὶ λίαν χρήσιμοι καὶ οὐσιώδεις εἰς ἀκριβεστέραν κατάρτισιν τοῦ γενικοῦ πίνακος τοῦ κατὰ μῆνα δημοσιευομένου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συλληφθέντων ἢ προσελθόντων φυγοδίκων καὶ φυγοποίνων.

Ἔγκ. ἀριθ. 22707—3 Μαρτ. 1890 — Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν λεμβουχικῶν ἐπιβι-

βάσεως καὶ ἀποβιβάσεως τῶν μεταγομέ-
νων ὑποδίκων ἢ καταδίκων ἐν τοῖς λι-
μέσι Μεσολογγίου καὶ Στυλίδος

Κατόπιν τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου π. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 17269 ἐγκυκλίου ἡμῶν, ἀναγνωρίζοντες τὰς δυσκολίας τῆς ἐν τοῖς λιμέσι Μεσολογγίου καὶ Στυλίδος ἐπιβιβάσεως καὶ ἀποβιβάσεως τῶν μεταγομένων ὑποδίκων ἢ καταδίκων καὶ τῶν συνοδεούντων αὐτοὺς ὀπλιτῶν, ὀρίζομεν τὰ κατ' ἔτομον πληρωτέα λεμβουχικὰ δι' ἐκάστην ἐπιβίβασιν ἢ ἀποβίβασιν ἐν τοῖς ἄνω λιμέσι, συμφώνως καὶ πρὸς τὸ ἀπὸ 26 Ἰουνίου π. ἔ. Β. Διάταγμα, προκληθέν διὰ τὸν κανονισμόν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, εἰς δραχμὴν μίαν ἐπὶ ἀτόμων ἐνὸς μέχρι τριῶν, εἰς λεπτὰ δὲ πεντήκοντα ἀπὸ τεσσάρων ἀτόμων καὶ ἄνω, οἰοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν.

Ἔγκ. Ἀριθ. 6348. — 6 Ἀπριλ. 1890. Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς εἰσαγωγῆς «Χασίς» ἐν ταῖς φυλακαῖς.

Πέμπομεν ὑμῖν ἐσωκλείστως ἀντίτυπον τῆς ἀπὸ 27 Μαρτίου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 22 ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου πρὸς τοὺς Νομάρχας περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς χρήσεως τοῦ «Χασίς». Ἐπειδὴ δὲ ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἡ ὁλεθρία αὕτη διὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς οὐσίᾳ εἰσάγεται ἐνίοτε λάθρα καὶ ἐν τισι τῶν φυλακῶν, συνιστῶμεν ὑμῖν νὰ καταστήσετε αὐστηρῶς προσηκτικούς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν φυλακῶν εἰς τὴν παρεμπόδισιν πάσης τοιαύτης εἰσαγωγῆς, τὴν κατάρχεσιν τοῦ «Χασίς» καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς καταγγελλίν τοῦ κατόχου ἢ τοῦ

ἐπιχειροῦντος ὅπωςδὴποτε τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ἐν ταῖς φυλακαῖς.

Τὸ Ὑπουργεῖον, σκοποῦν νὰ λάβῃ μέτρα κατὰ τῆς διαδιδουμένης χρήσεως τοῦ χασις ὡς ἐπιβλαβοῦς, ἔκρινε σκόπιμον νὰ ζητήσῃ προηγουμένως τὰς πληροφορίες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἱατροσυνηδρίου.

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ, ἥς ἀποσπασμα παρατίθεμεν κάτωθι τῆς παρούσης, ἡ χρῆσις τοῦ χασις παράγει ὀλέθρια ἀποτελέσματα, ὀφείλομεν ν' ἀπαγορεύσωμεν αὐτὴν αὐστηρῶς. Ἐπὶ τοῦτω δ' ἐντελλόμεθα, ἵνα προσκαλέσητε πάσας τὰς δημοτικὰς καὶ ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησίν σας Νομοῦ νὰ ἐκδώσωσι δυνάμει τῆς παρούσης, τῶν ἄρθρων 24—26 τοῦ περὶ δημοτικῆς Ἀστυνομίας Νόμου καὶ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 29 Μαρτίου 1835 Β. Διατάγματος, ἀστυνομικὴν διατάξιν, δι' ἧς ν' ἀπαγορεύσωσι τὴν χρῆσιν τοῦ χασις ἐν τοῖς καφενεῖς καὶ ὅπουδὴποτε ἀλλαχοῦ, ἐπὶ ταῖς προνουμέναις ὑπὸ τῶν ἄρθρων 564 καὶ 697 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ποιναῖς καὶ διὰ κλείσεως τῶν καταστημάτων, ἐνθα ἤθελεν ἀνακαλυφθῇ ἡ χορήγησις τοῦ χασις εἰς τοὺς ἐν αὐτοῖς, νὰ ἐπιστηθῇ δὲ προσοχὴ ἄγρυπνος ὑπὸ τε τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ τῆς χωροφυλακῆς, πρὸς ἣν θέλουσι κοινοποιηθῇ ἢ τε παροῦσα καὶ αἱ ἐκδοθησόμεναι ἀστυνομικαὶ διατάξεις, ὅπως δι' ἐνδελεχοῦς ἐξετάσεως καὶ ἐρεύνης καταστήσωσιν ἐνεργὸν τὴν ἀπαγόρευσιν διὰ τῆς ἀμέσου καταδιώξεως τῶν παραβατῶν καὶ τῆς κλείσεως τῶν καταστημάτων αὐτῶν.

«Αὐστηρὰ ἐπιστημονικὴ παρατήρησις, γενομένη

ἐν ταῖς θερμαῖς χώραις (ἐν Ἀφρικῇ, ἐν Περσίᾳ, ἐν Ἰνδία, ἐν Τουρκίᾳ) ἔνθα αἱ μεθυστικαὶ ιδιότητες τῆς ἰνδικῆς κανάβεως καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς κατὰ διαφόρους τρόπους σκευαζομένου χασίς (haschisch) εἶναι ἑκπαλιν γνωσταί· ἡ δὲ χρῆσις αὐτοῦ λίαν διαδεδομένη, ἔδειξε πρὸ πολλοῦ ὅποια εἶνε τὰ ὀλέθρια τῆς χρήσεως τοῦ χασίς ἀποτελέσματα. Ἐκ τῶν γενομένων ἐν Ἰνδία ὑπὸ ἄγγλων ἱατρῶν (O'Birest. Raleigh, O'Shaugnessy, Es'dade) παρατηρήσεων, ἐκ τῶν πειραμάτων τοῦ Léautaud, ἐκ τῶν παρατηρήσεων τοῦ Mongièri, ἐκ τῶν πολυαριθμῶν πειραμάτων τοῦ M. Moreau (ἐκ Tours) καὶ ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τούτου γενομένων παρατηρήσεων κατὰ τὸ ἀνά τὴν Ἀνατολὴν ταξειδιόν του, ἐκ τῶν πειραματικῶν ἐρευνῶν τοῦ V. Schroff καὶ Frömmüller καὶ ἐξ ἄλλων παρατηρήσεων ἄλλων ἐρευνητῶν συνάγονται τὰ ἐξῆς ἀσφαλῆ πορίσματα·

α') Ὅτι τὸ χασίς διαταράσσει τὴν λειτουργίαν τοῦ πεπτικοῦ καὶ κυκλοφορικοῦ συστήματος. β') Ὅτι βλάπτει τὴν αἴσθησιν καὶ τὴν κίνησιν. γ') Ὅτι διαταράσσει τὰς ψυχικὰς λειτουργίας, καὶ δ') Ὅτι πρὸ ἄλλοις τῶν ἀνθρώπων ἄλλως ὑποτυποῦται ἡ τοῦ χασίς ἐνέργεια.

» Ἡ ἐπὶ τοῦ κυκλοφορικοῦ συστήματος δρᾷσις φέρει ἐνίοτε τὴν συγκοπὴν, ἡ δὲ τῶν ψυχικῶν λειτουργιῶν διαταραχὴ ἔγει μέχρ' ὑψίστης μανίας. Αἱ διαταραχαὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ἃς διεγείρει ἐν τῇ ζωικῇ οἰκονομίᾳ ἡ τοῦ χασίς χρῆσις, εἶναι ἰδιάζουσαι. Τὰ ἰνδάλματα καὶ αἱ ροπαὶ τῶν διὰ χασίς μεθυσκομένων δεικνύουσι συχνότατα τὴν συνήθη πνευματικὴν ἐνασχόλησιν καὶ τὸν ἠθικὸν χαρακτῆρα τοῦ μεθυσθέντος, ἢ ὑποτυποῦσι τὰ δια-

νοήματα καὶ τὰ πάθη ὑφ' ὧν κατέχεται ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μέθης ἢ καθ' ἣν στιγμὴν τὰ συμπτώματα τῆς ἐκδηληθείσης ἡρξάντο ἐκδηλούμενα. Οἱ χασισταὶ γενόμενοι μανιακοὶ δύνανται νὰ πράξωσι παντοειδεῖς βιαιότητας καὶ φόνους.

» Ἐκ τῆς τριτοτύπου τοῦ χασίς ενεργείας κατὰ τὴν ὁξεῖαν δι' αὐτοῦ μέθην ἢ δηλητηρίασιν, τῆς ὑπεγειρούσης δηλαδή τοὺς λογισμοὺς καὶ τὰ πάθη, ὑφ' ὧν κατέχεται ὁ μεθυσκόμενος, γίνεται εὐνόητον διατὶ μεταξὺ φυλοσβίων ἢ ἐν φυλακῇ κρατουμένων συμβαίνουσιν ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ χασίς ἐριδές, βιασπραγίαι καὶ φόνοι καὶ πόσον εἶναι κινδυνώδης ἡ τοῦ χασίς χρῆσις παρὰ τῇ κοινωνικῇ ταύτῃ ἰλύϊ.

» Ἄλλοτε ἢ ἐκ τοῦ χασίς μέθη φέρει τὸν μεθυσθέντα εἰς αὐτοκτονίαν ἢ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πράξεων ἀπαγορευμένων ὑπὸ τῆς ἠθικῆς.

» Πάντες οἱ συγγραφεῖς εἶνε σύμφωνοι στηριζόμενοι ἐπὶ πολυαριθμῶν παρρητήσεων παρὰ τοῖς ἀνατολικαῖς λαοῖς, ὅτι ἡ ἐπὶ μακρὸν χρῆσις τῆς εὐσίας ταύτης (haschisch) ἐξασθενεῖ καὶ ἀτροφεῖ τὸ σῶμα, ἀμβλύνει τὸν νοῦν καὶ φέρει τὴν ὑποχονδρίαν, τὸν ιδιωτισμὸν καὶ τὴν μαρίαν. Οἱ χασισταὶ ἔχουσι τὸ βλέμμα ἀπλανές, ἀνεῦ ἐκφράσεως, τὴν φυσιογνωμίαν βλακώδη. Κατὰ τὰς στατιστικὰς παρατηρήσεις τῶν φρενοκομείων Καίρου καὶ Βεγκάλης, οἱ πλεῖστοι τῶν μανιακῶν καὶ βλακῶν ἐγένοντο τριῶν τοι ἐκ τῆς κατὰχρήσεως τοῦ χασίς.

» Εἶναι λοιπὸν ἀναμφίλεκτον, ὅτι ἡ τοῦ χασίς χρῆσις δρᾷ ὀλεθρίως, ὑποσκάπτουσα μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον τὴν εὐεξίαν σώματός τε καὶ πνεύματός τε καὶ ἀποβαίνουσα πηγὴ κακοῦ εἰς τὴν κοινωνίαν.

» Τούτων οὕτως ἐχόντων καὶ τριαύτης οὔσης τῆς

ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ χασίς βλάβης τῆς κοινωνίας, ἐννοεῖται οἷκοθεν ὅτι τὸ Ἱατροσυνέδριον εἶνε γνώμης οὐ μόνον ν' ἀπαγορευθῇ ἀμέσως καὶ αὐστηρῶς ἡ χρῆσις αὐτοῦ ἐν ταῖς φυλακαῖς καὶ τοῖς κληρονομοῦσι καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ κλεισθῶσιν ἐκ τῶν τελευταίων τούτων τὰ χρηγοῦντα τὸ χασίς εἰς τοὺς θαμνῶνας, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπαγορευθῇ νομοθετικῶς ἡ χάριν ἐμπορίας καὶ οὐχὶ ἐπὶ σκεπῶν θεραπευτικῶν εἰσαγωγῇ εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν τῆς ἰνδικῆς κανάβου καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς σκευασμάτων καὶ ἡ καλλιέργεια αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι.

»Τὸ Ἱατροσυνέδριον φεβεῖται σπουδαίως, ὅτι ἡ τοῦ χασίς χρῆσις, ἐὰν δὲν παρεμποδισθῇ νῦν, παρεισδύσουσα λαθρα καὶ βαθμηδὸν καὶ διαδιδομένη ὁλοὲν εἰς εὐρύτερον κύκλον, οὐ μόνον παρὰ τοῖς κοινωνικοῖς περιτρίμμασι τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῷ τῷ λαῷ, ἔξει μετ' οὐ πολὺ τὰ ὀλέθρια ἐκείνα ἀποτελέσματα, ὧν συνοπτικὴν ἀλλὰ πιστὴν εἰκόνα ἐδῶκαμεν ἀνωτέρω, καὶ ἅτινα παρητηρήθησαν ἐν ταῖς θερμαῖς χώραις καὶ κατέστησαν δυστυχεῖς μυριάδας ἀνθρώπων. Εἰρήσθω δ' ἐν παρόδῳ, ὅτι οὐχὶ νῦν τὸ πρῶτον παρρηρεῖται ἡ τοῦ χασίς χρῆσις παρὰ τοῖς ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοις ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ πρὸ πολλοῦ γίνεται τοῦτο, ὡς ἐξάγεται ἐκ τινος περὶ χασίς διατριβῆς, δημοσιευθείσης ἐν ἔτει 1885 ὑπὸ τοῦ τότε ἱατροῦ τῶν φυλακῶν κ. Γ. Παπαθασσιλείου».

Ἔγκ. Ἀριθ. 25245 4 Δεκ. 1890. Περὶ διανομῆς τοῦ δεκαλέπτου τῶν ὀψων ὑποδίκων καὶ καταδίκων.

Ἀναγκαῖον κρίνουμεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν περὶ τὴν διανομὴν τοῦ δεκαλέπτου τῶν

ὄψων τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς ὑποδίκων καὶ καταδίκων, διότι εὐλόγους ἔχομεν ὑπονοίας ὅτι διάφοροι καταχρήσεις συμβαίνουσι παρὰ τῶν χορηγούντων τοῦτο ἐργολάβων ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ἐπιστατῶν. τῶν φυλακῶν, π. χ. ἄλλοι μὲν τούτων κερδοσκοποῦσι προεξοφλοῦντες ἐπὶ μῆνα καὶ πλέον τὸ δεκάλεπτον τῶν κρατουμένων, ἄλλοι δὲ ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ἐπιστατῶν περιλαμβάνουσι ἐν ταῖς ὑποβαλλομέναις πρὸς ἔκδοσιν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων καταστάσεις καταδίκους ἢ ὑποδίκους μεταχθέντας πρὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς εἰς ἄλλας φυλακάς, ἢ ἀποτίσαντας τὴν ποινὴν ἢ καὶ ἀποβιώσαντας, οὕτω δὲ νοσφίζονται δεκάλεπτα μηδὲνως παρ' αὐτῶν προκαταβληθέντα, καὶ ἄλλοτε ἄλλα μηχανεύονται πρὸς ζημίαν ἢ τῶν κρατουμένων ἢ τοῦ δημοσίου, καὶ πάντα ταῦτα, διότι δὲν καταβάλλεται ἡ προσήκουσα ἐπίβλεψις ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἐφοριῶν τῶν φυλακῶν, ἢ τῶν Εἰσαγγελέων.

Ἀλλὰ πλὴν τούτων καὶ ἄλλαι καταχρήσεις λαμβάνουσι χώραν περὶ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως τῆς διατροφῆς ὑποδίκων ἢ καταδίκων, ἢ ἐξ ἄλλων φυλακῶν μεταγεμένων τοιούτων, διότι δὲν λαμβάνεται παρ' ὑμῶν φροντίς, ὅπως ἐξακριβῶται ἐγκαίρως ἡ ἡμέρα μέχρι τῆς ὑποίας ἐτροφοδοτήθη ὁ ἐξ ἄλλης φυλακῆς μεταγόμενος, οὐδὲ ἀντιπαραβάλλονται πρὸς ἀλλήλας αἱ πρὸς ἔκδοσιν ἐνταλμάτων ὑποβαλλόμεναι ὑμῖν καταστάσεις ὑποδίκων καὶ καταδίκων, ἵνα βεβαιῶται μὴ ὁ ὑπόδικος ὅστις μετέστη εἰς τὴν τάξιν τῶν καταδίκων σημειῶται διὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας ἐν ταῖς καταστάσεσι τῆς τροφοδοσίας τῶν ἐπιστατῶν τῶν τε ἐξεταστικῶν φυλακῶν καὶ τῶν ποινικῶν.

Καὶ τέλος ἔχομεν ἀφορμὰς νὰ πιστεύωμεν ὅτι, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐξετάσεως ἂν ὁ ὑπόδικος ἢ κατὰδικος εἶναι ἐνδεής, τροφοδοτοῦνται πάντες ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐναντίον τῆς διαταξέως τοῦ ἄρθ. 4 τοῦ ἀπὸ 23 Αὐγ. 1885 Β. Δ. περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ΑΣΝΖ' νόμου περὶ φυλακῶν καὶ τοῦ ἄρθ. 5 τῶν ἀπὸ 19 Αὐγ. 1847 ὁδηγιῶν τοῦ Ὑπουργείου τούτου δι' ὧν ὠρίσθη ὁ τρόπος τῆς ἐξοικονομήσεως τῆς ἐνδείας τοῦ αἰτοῦντος νὰ διατραφῇ παρὰ τοῦ Δημοσίου ὑποδίκου ἢ κατὰδίκου, ἐνεκὰ δὲ τῆς ὀλιγωρίας τῶν ἀρμοδίων παρετηρήθη πολλάκις ὅτι ὑπόδικοι ἢ κατὰδικοι εὐποροῖ καὶ εὐχερῶς δυνάμενοι νὰ συντηρηθῶσιν ἐξ ἰδίων τροφοδοτοῦνται εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου.

Ἔγκ. 19114.—5 Αὐγ. 1892.—Περὶ ἐγκρίσεως λεπτῶν ἐξήκοντα κατὰ μῆνα πρὸς πλῦσιν τῶν ἐνδυμάτων ἐκάστου κατὰδίκου ἢ ὑποδίκου καὶ ἐνεργείας μειοδοτικῆς δημοπρασίας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Κατὰ τὸ ἄρθ. 4 τοῦ ἀπὸ 23 Αὐγ. 1885 Β. Δ. ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ φυλακῶν ἐν γένει καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῶν ΑΣΝΖ' νόμου, τὰ ἔξοδα τῆς πλύσεως τῶν ἐνδυμάτων τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων ἐνδεῶν ὑποδίκων καὶ κατὰδίκων δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὴν δραχμὴν κατὰ μῆνα, ἢ δ' ἐργασίᾳ τῆς πλύσεως διατίθεται διὰ μειοληπτικῆς δημοπρασίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ δι' ἐργολάβων ἐκτέλεσις τῆς πλύσεως ἀπέτυχε, διότι, μὴ κατεβληθείσης παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῆς προσηκούσης μερίμνης πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ συνα-

γωνισμοῦ, δὲν ἐδόθησαν συμφέρουσαι προσφοραί, τὸ Ἰπουργεῖον ὥρισεν ἕκτοτε ἵνα καταβάλληται εἰς ἕκαστον τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐνδεῶν κρατουμένων τὸ ἀντίτιμον τῶν πλυντικῶν αὐτῶν, θεωρήσαν ἐπαρκές πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ ποσὸν τῶν λεπτῶν ἐξήκοντα μηνιαίως, ἥτοι λεπτῶν δύο καθ' ἑκάστην ἡμέραν κρατήσεως ἐκάστου ἐνδεοῦς καταδίκου ἢ ὑποδίκου, ἵνα διὰ τοῦ ποσοῦ τοῦτου μεριμνῶσιν αὐτοὶ οὗτοι περὶ τῆς καθαριότητος αὐτῶν.

Ὡς παρετηρήσαμεν ὅμως ἐκ τῶν πρὸς τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὑποβαλλομένων στελεχῶν τῶν ὑπὸ τῶν δευτερευόντων ἡμῶν διατακτῶν ἐκδοθέντων χρηματικῶν ἐνταλματων, τινὲς τούτων προέβησαν εἰς τὴν ἐκδοσιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων πρὸς πληρωμὴν πλυντικῶν, ὑπολογίσαντες δραχμὴν μίαν μηνιαίως δι' ἕκαστον κρατούμενον, ἐνῷ οὐδεμία περὶ τοῦτου ἔγκρισις τοῦ Ἰπουργείου προηγεῖτο, βασιζόμενοι ἀπλῶς εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἐφοριῶν τῶν φυλακῶν θεώρησιν τῶν καταστάσεων διὰ τὸ ἀνωτέρω ποσόν, γενομένην ἐκ παρερμηνείας βεβαίως τοῦ ἄρθ. 4 τοῦ προμνησθέντος Β. Δ. καθ' ὃ ὠρίσθη τὸ ποσὸν τῆς δραχμῆς, οὐχὶ ὡς ἀντίτιμον καταβαλλόμενον τῷ καταδίκῳ ἢ ὑποδίκῳ, ἀλλ' ὡς ἀνυπέρβλητον ὅριον τῆς δαπάνης διὰ τὴν πλῆσιν τῶν ἐνδυμάτων αὐτῶν καὶ μάλιστα μετὰ τὴν ἐνέργειαν μειοληπτικῆς δημοπρασίας.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκλίπη τὸ ἄτοπον τοῦτο, συνάμα δὲ νὰ ἀρθῶσι καὶ τὰ καθ' ἑκάστην ὑποβαλλόμενα ἡμῖν παρὰ τῶν κρατουμένων παράπονα περὶ σχετικῶν καταχρήσεων τῶν ἐπιστατῶν τῶν φυλακῶν καὶ καθυστερήσεως τῶν πλυντικῶν αὐτῶν, ἐντελλόμεθα ὅπως ἀφ' ἐνὸς μὲν μὴ ἐγκρίνητε ἐν τῷ

μέλλοντι εἰμὴ λεπτὰ ἐξήκοντα κατὰ μῆνα, ἤτοι λεπτὰ δύο καθ' ἡμέραν κρατήσεως δι' ἕκαστον τῶν ἐνδεῶν ὑποδίκων ἢ καταδίκων καὶ ἐνεργῆτε ἐν καιρῷ τὰς πληρωμὰς ὑμεῖς αὐτοὶ αὐτοπροσώπως, ἄφ' ἐτέρου δὲ προκηρύξετε ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐνεργήσητε μειωληπτικὰς δημοπρασίας περὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1893 πλύσεως τῶν ἐνδυμάτων τῶν ἐν ἐκάστη τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν φυλακῶν κρατουμένων καὶ ὑποβάλλητε ἡμῖν πρὸς ἐγκρισιν ἢ μὴ τὰ συνταχθισόμενα πρακτικὰ μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν ἡτιολογημένης γνώμης σας.

Ἄλλὰ πλὴν τούτων ἐνῷ παράπονον διαβιβάζονται ἡμῖν, ὅτι ἐν ταῖς φυλακαῖς συμβαίνουσι καταχρήσεις περὶ τὴν διανομὴν τοῦ δεκαλέπτου τῶν ὄψων, ἄφ' ἐτέρου τινὲς τῶν Εἰσαγγελέων, ὅσοι ἐκ πλείονος πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ζήλου ἐμφοροῦνται, εἰσάγουσιν ὡς ἔσδοον εἰς τὰ δημόσια Ταμεῖα περισσεύματα ἐκ τῆς παρ' αὐτῶν αὐτοπροσώπως ἐνεργουμένης διανομῆς τοῦ δεκαλέπτου, διότι καθ' ἣν ἐποχὴν ἐνεργεῖται ἡ πληρωμὴ, πολλοὶ τῶν κρατουμένων δὲν διατελοῦσιν ἐν ταῖς φυλακαῖς, ὡς ἀπολυθέντες δι' εἰανδήποτε νόμιμον αἰτίαν ἢ μεταχθέντες.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπεκτείνωμεν τὸ παράδειγμα τῶν εὐαρίθμων τούτων Εἰσαγγελέων, παρακαλοῦμεν ὅπως τοῦ λοιποῦ ἡ διανομὴ τοῦ δεκαλέπτου τῶν ὄψων ἐνεργῇται αὐτοπροσώπως παρὰ τῶν Εἰσαγγελέων μὲν εἰς τὰς ἐξεταστικὰς φυλακὰς, παρὰ τῶν Νομαρχῶν δὲ εἰς τὰς λοιπὰς τριαύτας καὶ παρὰ τῶν ἐφοριῶν τῶν φυλακῶν εἰς τὰς ἐν ταῖς μέρεσιν, ἐν αἷς ἐδρεύει Εἰσαγγελεὺς ἢ Νομάρχης· καὶ ταῦτα ἵπ' ὅσον οἱ χρηγοῦντες τὸν ἄρτον τῶν φυλακῶν ἐρ-

γολάβοι δὲν ἔχουσιν ἀνχλάβει δυνάμει συμβολαίων τὴν κατὰ διήμερον παροχὴν εἰς τοὺς κρατούμενους καὶ τοῦ δεκχλέπτου τῶν ὄψων.

Ἔγκ. Ἀριθ. 23323. 13 Σεπτ. 1892. Περὶ εἰσαγωγῆς δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον τῶν ἐπὶ τῶν φυλακῶν ὑπαλλήλων, τῶν παραβαινόντων τὰ καθήκοντα αὐτῶν.

Περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν, ὅτι οἱ ἐπὶ τῶν φυλακῶν καὶ οἱ ἐν σχέσει πρὸς αὐτοὺς, κατὰ τὰς κειμένας τῶν Νόμων διατάξεις, διοικητικοὶ ὑπάλληλοι συνεχῶς περιπίπτουσιν εἰς ἐπιμέμπτους πράξεις, αἵτινες οὐ μόνον ἀμέλειαν περὶ τὴν εκπλήρωσιν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτοῖς καθηκόντων μαρτυροῦσι, ἀλλὰ καὶ ὑπέρβασιν τῶν τῆς ἀνατιθεμένης αὐτοῖς ἐξουσίας ὀρίων, ἅτινα τόσῳ σαφῶς διαγράφονται ἐν τοῖς σχετικαῖς Νόμοις καὶ Διατάγμασι περὶ φυλακῶν. Ἐπὶ παραδείγματι, περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν ὅτι τινὲς τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων, περὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν εὐκολίας μεριμνῶντες, ἐξέχουσιν ἐκ τῶν φυλακῶν καταδίκους ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὅπως χρησιμεύσωσιν αὐτοῖς δι' ἰδιωτικὰς τῶν ἀνάγκης, εἴτε ὡς φύλακες, ὡς ἐκ τούτου δὲ καὶ ὡς ἐκ τῶν πικρεχομένων τοῖς καταδίκαις ἀδειῶν ἐπὶ διαφόροις προφάσεσιν ἐπέρχεται τὸ ἅτοπον νὰ διαῶσιν ἐλευθέρως οὐκ ὀλίγοι κατὰδικοὶ ἐν ταῖς πόλεσι, πρὸς κοινὸν σκάνδαλον καὶ ἐντελῇ τοῦ Νόμου περιφρόνησιν. Τὰ γεγυῖντα ταῦτα, ἀτυχῶς οὐχὶ ἀσυνήθη ἀπὸ τινος, εὐλόγως ἐφείλκυσαν τὴν προσοχὴν τοῦ καθ' ὑμᾶς Ὑπουργείου, ὑπαγορεύουσι δὲ τὴν ἀνάγκην τῆς λήψεως συντόνων καὶ ἀυστηρῶν μέτρων πρὸς ἄρσιν αὐτῶν.

Πρὸς τοῦτο δέ, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπιβαλλομένης ὑμῖν ἐπιβλέψεως, ἐντελλόμεθα ὑμῖν, ὅπως, ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ τειροῦτων πράξεων, τιμωρουμένων κατὰ τὸ ἄρθρον 487 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, προσάγονται οἱ ὑπαίτιοι αὐτῶν, συνωδὰ ταῖς σχετικαῖς τῆς Ποινικῆς Δικονομίας διατάξεσι, δι' ἅπ' εὐθείας κλήσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν, πρὸς ταχυτέραν ἐκδίκασιν τῶν παρ' αὐτῶν διαπραττομένων παραβάσεων καὶ ἐφαρμογὴν κατ' αὐτῶν τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ Νόμῳ ποινῶν.

Ἔγκ. Ἀριθ. 23761—25 Σεπτ. 1892. Περὶ πληρωμῆς μισθοῦ καὶ ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς χωροφύλακας τοὺς φυλάττοντας καταδίκους ἢ ὑποδίκους ἐκτὸς τῶν φυλακῶν παρ' αὐτῶν τούτων τῶν φυλαττομένων.

Ἀφορμὴν λαμβάνοντες ἐξ ὑπεβληθέντος ἡμῖν ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τινος καταδίκου Ι. Βλασσαρᾶ, ὅστις καθ' ὃν χρόνον ἐνοσηλεύετο ἐν τῷ δημοτικῷ νοσοκομείῳ Σύρου κατέβαλε τῷ φυλάττοντι αὐτὸν χωροφύλακι ἀποζημιώσιν μιᾶς δραχμῆς καθ' ἐκάστην ἐντολῇ τῆς Μοιραρχίας, παρέχουмен ὑμῖν τὰς κατωτέρω ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου διασαφήσεις καὶ ὁδηγίας.

Προκειμένῳ μὲν περὶ τῆς περιπτώσεως τῆς προβλεπομένης παρὰ τοῦ ἄρθρου 227 τῆς ποινικῆς δικονομίας ὁρίζεται παρὰ τούτου σαφῶς, ὅτι ὑπόδικοι, κατὰ τῶν ὑποίων δὲν ἔχει εἰσέτι ἐκδοθῆ ἑνταλμὰ φυλακίσεως, δύνανται νὰ ἐπιτηρῶνται καὶ ἐν τῇ εἰκίᾳ των, ἰδίᾳ των ὁμῶς δαπάνη, ὑποχρεούμενοι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 36 τῆς ποινικῆς δίκαιμῆσεως νὰ

καταβάλωσιν εἰς τοὺς φρουροῦντας τούτους χωροφύλακας δοξαρχίην μίαν, καθ' ἡμέραν δι' ἕκαστον.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς περιπτώσεως ταύτης ὁ Νόμος οὐδαμοῦ προβλέπει, ὅτι ὑπόδικαι ἢ κατὰδικαι δύνανται ἐπὶ οἰαδήποτε αἰτίᾳ νὰ κρατῶνται ἀλλաχρῶ, ἢ ἐν τοῖς ἐπὶ τούτῳ ὀριζομένοις καταστήμασι φυλακῶν τῶν ὑποδίκων καὶ κατὰδικων.

Ἐν τούτοις τὸ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργεῖον, λαθὼν ὑπ' ὄψει καὶ προγενεστέρως ἐγκυκλίους τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Ἑσωτερικῶν πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους, περὶ ἀδιακόπου ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς ἐξέδωτο τὴν ἀπὸ 16 Ἰουλίου ἐ. ε. ὑπ' ἀριθ. 16171 ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς κ. Νομάρχας τοῦ Κράτους, ἐν ᾗ ρητῶς ὀρίζει τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς λόγῳ φιλανθρωπίας καὶ ἐξ ἀνυχλογίας τοῦ ἄρθρου 548 § 2 τῆς Ποιν. Δικονομίας, δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ ἐκτὸς τῶν φυλακῶν νοσηλεία κατὰδικου τινός. Ὡς λόγου χάριν ἂν οὗτοι ἀσθενῶσι βαρέως καὶ δὲν ὑπάρχωσιν ἐν τῇ φυλακῇ τὰ κατὰλληλα πρὸς νοσηλείαν τῶν μέσων, ἢ παρίσταται ἀνάγκη ἐγχειρίσεως, ἥτις δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐκτελεσθῇ ἐν τῇ φυλακῇ, πάντοτε δὲ μετὰ προηγουμένην πιστοποιήσιν τριῶν ἰατρῶν περὶ τῆς παρουσιάζουσας ἀνάγκης καὶ γνωμοδότησιν τῆς Εἰσαγγελικῆς καὶ Διοικητικῆς Ἀρχῆς.

Ἀφοῦ ὅμως διὰ τῆς ἄνω μνημονευθείσης ἐγκυκλίου ἡμῶν παρέχεται τοιαύτη εὐκολία εἰς τοὺς κατὰδικους, αὕτη δὲ ἐπὶ πλεονεκτήσαντες λόγῳ φιλανθρωπίας καὶ μόνον γίνεται, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου, ὅτι τὸ δημόσιον ὑποχρεῖται καὶ νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς φυλάττοντας τούτους χωροφύλακας, ἀρκεῖ ὅτι οὗτοι ἀποσπῶνται ἐκ τῆς λακτικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας, πρὸς βλάβην ταύτης, καὶ τοῖς ἀντιτίθεται εἰδικὴ τοιαύτη.

Φρονούμεν κατ' ἀκολουθίαν ὅτι εἰς ὁμοίαν τῇ ἄνω ῥηθείᾳ περιστάσεις ὁ φρουρούμενος κατὰδικος ὑποχρεῖται ν' ἀποζημιώσῃ τὸν φρουρῶντα χωροφύλακα, ὅστις δὲν θέλει μισθοδοτεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον· οὐδὲ θέλει ἀναγκάφεισθαι ἐν ταῖς παρὰ τῆς Μοίρας του συντασσόμεναις μισθοδοτικαῖς καταστάσεσι. Μόνον ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ τε κ. Εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ κ. Νομάρχης ἡ-θελον βεβαιώσῃ τὴν ἀπόλυτον πενίαν τοῦ καταδίκου, δύναται νὰ ἐπιβαρυνθῇ τὸ δημόσιον καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χωροφύλακος, ὅτε δέον νὰ εἰδωποι-ῇται περὶ τούτου ἐκάστοτε ἡ ἀρμοδίᾳ Μοιραρχία. Ἐντελλόμεθα ὑμῖν τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν ἄνω διατασσόμενων.

Ἔγκ. ἀριθ. 24529.—1 Ὀκτ. 1892.—Περὶ Ἐφοριῶν τῶν φυλακῶν.

Ἀνακοινούμεν ὑμῖν, ὅτι διὰ Β. Δ. τῆς 24 76ρίου ἐ. ἔ. καταχωρισθέντος ἐν τῷ ἀπὸ 26 ἰδίου μηνὸς ὑπ' ἀριθ. 349 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, «περὶ κανονισμοῦ τῶν τῆς ἐκτολέσεως τῶν δι' εἰδικῶν Νόμων ἀνατεθειμένων εἰς τοὺς Ἐπαρχικοὺς καθηκόντων» ἐν ἄρθρῳ 5. ὠρίσθησαν τὰ ἐξῆς περὶ τῶν Ἐφοριῶν τῶν φυλακῶν, ἐν αἷς μέρεσι μέχρι τοῦδε ὁ Ἐπαρχικὸς ἀπετέλει μέλος τούτων.

Α' Ὁ εἰρηνοδίκης ἀποτελεῖ μέλος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 § 6' ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1885 ΑΣΝΖ' Νόμου περὶ φυλακῶν ἐν γένει καὶ τῆς δικαίσεως αὐτῶν, Ἐφορίας τῶν φυλακῶν, ὅπου ἐδρεύει Πρωτοδικεῖον.

Β') Προεδρεύει οὗτος τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν τοῦ εἰρημένου Νόμου Ἐφορίας τῶν φυλα-

κῶν, ὅπου δὲν ἐδρεύει. Πρωτοδικεῖον, ἐὰν ὁ ἀποτε-
λῶν μέλος αὐτῆς ἀξιωματικός, ὡς ὀρίζεται ἐν ἄρ-
θρῳ 6 τοῦ ἄνω Διατάγματος, ἔχη βαθμὸν κατώ-
τερον τοῦ λοχαγοῦ.

Κατ' ἀκολουθίαν ἐπεξηγοῦντες τὸ ἀνωτέρω ἄρ-
θρον 5, ὀρίζομεν ὅτι ἐν μὲν τῇ ἑδρᾷ ἐκάστου Νομοῦ,
ὡς μέχρι τοῦδε. ἡ Ἐφορία τῶν φυλακῶν θέλει ἀ-
ποτελεῖσθαι ἀπὸ τὸν κ. Νομάρχην ὡς Πρόεδρον καὶ
τοὺς Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελέα
τούτων ὡς μελῶν· ἐν ταῖς λοιποῖς μέρεσι, ἐνθα
ἐδρεύει Πρωτοδικεῖον, ἡ Ἐφορία τῶν φυλακῶν σύ-
γκειται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν ὡς
πρόεδρον ταύτης καὶ τοὺς Εἰσαγγελέα τούτων καὶ
Εἰρηνοδίκην ὡς μελῶν· ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει Πρω-
τοδικεῖον, αὕτη ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην
τοῦ τόπου ἐνθα εὐρίσκονται αἱ φυλακαί, ὡς Πρόε-
δρον καὶ τοὺς Δήμαρχον καὶ Φρούραρχον τοῦ τόπου
τούτου ὡς μελῶν, ἐκτὸς ἂν ὁ Φρούραρχος ἔχη τὸν
βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ, ἢ ἀνώτερον, ὅτε προεδρεύει
οὗτος τῆς Ἐφορίας.

Ἔγκ. Ἀριθ. 26038—19 Ὀκτ. 1892 Περὶ πλη-
ρωμῆς παρὰ τῶν μεταγομένων ἐπὶ τῇ
αἰτήσει των καταδικῶν καὶ τῆς μισθο-
δοσίας τῶν μεταγόντων αὐτοὺς ὀπλιτῶν.

Κοινοποιούμεν ὑμῖν κάτωθι τὴν ὑπ' ἀριθ. 66483.
καὶ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθεῖσαν μετὰ προη-
γουμένην μεθ' ἡμῶν συνεννόησιν, διαταγὴν τοῦ ἐπὶ
τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείου πρὸς ἀπάσας τὰς
Μοιραρχίας. Κατ' αὐτὴν αἱ μεταγόμενοι ἐκάστοτε
κατάδικοι ἀπὸ μιᾶς φυλακῆς εἰς ἄλλην, ἐπὶ τῇ αἰ-
τήσει των, ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι ὅχι μόνον τὸν

ναῦλον ἢ τὰ ἀγώγια αὐτῶν τε καὶ τῶν συνοδεύον-
των τούτους χωροφυλάκων, ἀλλὰ καὶ τὴν παρὰ τοῦ
δημοσίου καταβαλλομένην εἰς τοὺς χωροφύλακας μι-
σθοδοσίαν τῶν ἡμερῶν, καθ' ἧς ἀπομακρύνονται τῆς
ὑπηρεσίας των συνοδεύοντες τούτους.

Ὅσακις διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύ-
νης Ὑπουργεῖου ἡ μεταγωγὴ ἐκ μιᾶς φυλακῆς εἰς
ἐτέραν πολιτικῷ κατὰδίκου τῇ αἰτήσῃ του. ἐκτὸς
τῶν ἐξόδων τῆς μεταγωγῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ συνοδοῦ
του, ἅτινα ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ, θέλει εἰς τὸ
μέλλον καταβάλλει καὶ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ συνοδοῦ
ἄχρι τῆς ἐπιστροφῆς, ἵνα μὴ ἐπιβαρύνηται τὸ δημό-
σιον μὲ ἀποδοχὰς ὀπλίτου ἀπομακρυνομένου τῆς ὑ-
πηρεσίας αὐτοῦ.

Διατάσσομεν ἐπομένως ὅπως, προκειμένου νὰ με-
τενεχθῇ κατὰδίκως, ἡ οἰκεία Μοιραρχία ποιῇται λό-
γον περὶ τούτου εἰς τὴν ἡμερησίαν διαταγὴν αὐ-
τῆς, κατονομάζουσα τὸ ὄνομα τοῦ μετενεχθησομένου
καὶ τὸ τοῦ συνοδοῦ ὀπλίτου. Εἰς δὲ τὴν μισθοδοτι-
κὴν κατὰστασιν θέλει φέρεται οὗτος δυνάμει μετα-
βολῆς (εἰς συνδεῖαν ἀπὸ Ν. Ν. μὲ Ν. Ν.) ἕνευ ἀ-
ποδοχῶν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως ἄχρι τῆς ἐπιστρο-
φῆς του.

Τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον παρεκλήθη,
ὅπως κοινοποιῇ ἡμῖν τὴν περὶ τῆς μεταγωγῆς κα-
τὰδίκου διαταγὴν του πρὸς τὴν οἰκείαν Μοιραρχίαν,
ἵνα εἰδοποιῶνται περὶ τούτου τὸ τε στρατιωτικὸν Λο-
γιστήριον Τμήμα Α' καὶ τὸ σχετικὸν ἐπιμελητήριον.

Ἔγκ. Ἀριθ. 29646—17 Νομβρ. 1892. Περὶ τῶν φυλακῶν ἐν αἷς πρέπει κατὰ νόμον νὰ ἐκτίσῃσι τὴν ποινὴν οἱ κατάδικοι.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1885 νόμου περὶ φυλακῶν ΑΣΝΖ', οἱ ὑπόδικοι κρατοῦνται ἐν ταῖς ἐξεταστικαῖς φυλακαῖς, οἱ δὲ κατάδικοι, ἂν μὲν κατεδικάσθησαν εἰς ἐπανορθωτικὴν ποινὴν εἰς τὰς ἐπανορθωτικὰς φυλακὰς, ἂν δὲ εἰς ἐγκληματικὴν εἰς τὰς ποινικὰς φυλακὰς ἢ Σωφρονιστήρια. Δύναται δὲ ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἑφετῶν νὰ παραγγεῖλῃ τὴν κράτησιν ὑποδίκου εἰς φυλακὰς καταδίκων, λόγῳ ἀσφαλείας ἢ ἐλλείψεως χώρου. Ὅθεν, ὡς προβλέπει παρὰ τὸ εἰρημένον ἄρθρον, εὐθὺς ὡς καταδικασθῇ τις, ἀναλόγως τῆς ποινῆς τοῦ εἰσάγεται παρὰ τοῦ παρ' Ἑφέταις οἰκείου κ. Εἰσαγγελέως εἰς τὰς ἐπανορθωτικὰς ἢ ποινικὰς φυλακὰς. Ἀπὸ ὅμως εἰσυχθεῖς εἰς αὐτάς δὲν δύναται πλεόν νὰ μεταχθῇ δι' ὠρισμένους λόγους εἰς ἄλλας φυλακὰς, εἰμὴ μόνον ἐγκρίσει ἡμῶν, ὡς ρητῶς ἀναφέρει ἐν τέλει τὸ προειρημένον ἄρθρον. Καὶ ὁ νεώτερος δὲ νόμος περὶ φυλακῶν ΑΦΚ' τῆς 28 Μαΐου 1887 ἐπαναλαμβάνει ἐν ἄρθρῳ 4 ὅτι οὐδεμία μεταγωγὴ καταδίκου ἀπὸ μιᾶς φυλακῆς εἰς ἄλλην ἐνεργεῖται ἄνευ ἐγκρίσεως ἡμῶν.

Κατ' ἀκολουθίαν ἐντελλόμεθα ὑμῖν ὅπως εἰς τὴν ἐξῆς, ἂν ὑπάρχῃ ἀνάγκη μεταγωγῆς καταδίκου τινὸς ἀπὸ ἐνὸς τόπου εἰς ἄλλον, εἴτε διὰ νὰ δικασθῇ δι' ἄλλην τινὰ ἀξιόποιον πρᾶξιν, εἴτε καλουμένου τούτου ὡς μάρτυρος, ἢ οἱ εἰκνδῆποτε ἄλλην αἰτίαν, ζητῇται πάντοτε προηγουμένως ἡμετέρα ἐγκρίσις, καθόσον ἐκτὸς τῶν παρὰ τῶν ἄνω εἰρημέ-

νων νόμων διχτασσομένων δέον νά γίνηται καί ἡ δέουσα περί τούτου μνεία εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς οἰκείῳ τμήματι κρατούμενα βιβλία. Ἐν τέλει ἐπιπροσθέτομεν ὅτι καί ἄλλη τυχόν ἀρχή ἂν παρ' αὐτῆς ὕμιν ἐνεκεν ὠρισμένων λόγων τήν μεταγωγὴν καταδίκου τινὸς δέον ἐκάστοτε ν' ἀναφέρητε ἡμῖν καὶ ἀνακρίνητε τὰς διαταγὰς μας.

Ἐγκ. Ἀριθ. 31427—7 Δεκ. 1892. Περὶ τῶν περιπτώσεων τῆς ἐκτὸς τῶν φυλακῶν κρατήσεως ἢ νοσηλείας ὑποδίκων.

Ἐπὶ τῷ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. καὶ ὑπ' ἀριθ. 7737 ἐγγράφῳ σας περὶ τοῦ ἐν ταῖς φυλακαῖς πάσχοντος ὑποδίκου Ν. Λαθούρου ἀνακοινούμεν ὕμιν τὰ ἐξῆς. — Ἐάν μὲν ὁ εἰρημένος ὑπόδικος δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 236 τῆς ποινικῆς Δικονομίας δύναται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 237 ταύτης ν' ἀπολυθῇ προσωρινῶς κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν δι' ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως μέχρι τῆς ἐπ' ἀκρατηρίῳ ὁριστικῆς συζήτησεως, ἄλλην περίπτωσιν κρατήσεως ἢ νοσηλείας ἐκτὸς τῶν φυλακῶν δὲν προβλέπει ὁ νόμος. — Ἐν τούτοις ὑπ' ὅψει ἔχοντες τὴν παρ' αὐτοῖς ὑπάρχουσαν τυχόν περίπτωσιν, καθ' ἣν βεβαιῶται ἡ ἐπικίνδυνος κατάστασις ὑποδίκου τινὸς ἢ ἡ πάθησίς του ἐκ μεταδοτικῶ τινος νοσήματος καὶ ἡ ἀπόλυτος ἀνάγκη, ὅπως νοσηλευθῇ οὗτος ἐκτὸς τῶν φυλακῶν, φρονούμεν ὅτι σχετικῶς πρὸς τὰς ἀπὸ 16 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 16171 πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους καὶ ὑπ' ἀριθ. 23761 τῆς 25 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. πρὸς τοὺς Νομάρχας καὶ Εἰσαγγελεῖς Πλημμελειοδικῶν ἡμετέρας ἐγκυκλίους, καθ' ἃς ἐξ ἀναγκῆς τοῦ ἄρ-

θρου 548 § 2 τῆς Πεινικῆς Δικονομίας ἐπετράπη ἡ ἐκτὸς τῶν φυλακῶν νοσηλεία καταδίκου τινός. ἂν τρεῖς ἐπιστήμονες ἰατροί, ὧν ὁ εἷς στρατιωτικός, ἐπὶ τούτῳ ὀρκιζόμενοι πιστοποιήσωσι περὶ τῆς ἐπικινδύνου κατὰστάσεως τῆς υἰείας του, δύναται ἡ Εἰσαγγελικὴ ἀρχή, εἰς ἣν ἔχει παρὰ τοῦ Νόμου ἀνατεθῇ ἡ ἐπιτήρησις τῶν ὑποδίκων, νὰ ἐξελέγῃ ἐκαστοτε τὴν σοβαρὰν ἢ μὴ κατὰστασιν τοῦ ἐξαιτουμένου τὴν ἐκτὸς τῶν φυλακῶν νοσηλείαν τοῦ ὑποδίκου συμφώνως τῇ ἄνω εἰρημένη πιστοποιήσει τῶν ἰατρῶν καὶ ἐγκρίνη ἢ ἀπορρίπτῃ τὰς τοιαύτας αἰτήσεις τῶν ὑποδίκων.

Ἑγκ. ἀριθ. 8635.—13 Ἀπρ. 1893. Περὶ μεταγωγῆς καταδίκων.

Κοινοποιῦντες ὑμῖν κατωτέρω τὴν ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν ἐκδοθεῖσαν διαταγὴν μας πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν τῶν ἐνταῦθα σωφρονιστικῶν φυλακῶν Συγγροῦ, παρακαλοῦμεν ὅπως ἀνακοινώσητε ταύτην τοῖς οἰκείοις διευθυνταῖς ἢ ἐπιστάταις τῶν φυλακῶν πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσίν των.

Ἐπὶ τῷ ἀπὸ 9 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. καὶ ὑπ' ἀριθ. 258 ἐγγράφῳ σας πληροφοροῦμεν ὑμᾶς, ὅτι, συμφώνως τῇ ἀπὸ 17 Νοεμβρίου π. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 29616 ἡμετέρᾳ ἐγκυκλίῳ πρὸς τοὺς παρὰ Πλημμελειοδικαίς κ. κ. Εἰσαγγελεῖς, προκειμένου περὶ μεταγωγῆς καταδίκου τινός ἀπὸ ἐνός τόπου εἰς ἄλλον, εἴτε διὰ νὰ δικάσῃ δι' ἄλλην τινὰ ἀξιόπαινον πρᾶξιν, εἴτε καλουμένου τούτου ὡς μάρτυρος εἰς ποινικὴν τινα ὑπόθεσιν, δεόν πάντοτε νὰ ζητῇται προηγουμένως ἡ ἡμετέρᾳ ἐγκρίσις, ὡς ὀρίζει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1887 Νόμου ΑΦΚ' περὶ φυλακῶν,

ἐκτὸς δὲ τούτου, ὅπως γίνηται καὶ ἡ δέουσα μνεία εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς οἰκείῳ τμήματι κρατούμενα βιβλία.

Ἐπὶ τῆς ἐκτιθεμένης ὁμῶς ὑποθέσεως δὲν πρόκειται περὶ μεταγωγῆς καταδίκου ἀπὸ μιᾶς φυλακῆς εἰς ἄλλην, ἀλλὰ περὶ προσκλήσεως τούτου πρὸς ἐξέτασιν παρ' ἀρχῆς εὐρισκομένης ἐν τῷ αὐτῷ τῆς φυλακῆς τόπῳ καὶ ἐπαναγωγῆς του εἰς τὰς φυλακὰς μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως.

Καθ' ἀκολουθίαν καὶ συμφώνως τοῖς ἔνω ἐκτιθεμένοις, ὅσάκις ἐν τῷ μέλλοντι ἀπευθύνονται ὑμῖν αἰτήσεις παρὰ τῆς ἐπιτοπίου δικαστικῆς ἀρχῆς ἐξ ὁδοῦ καταδίκου τινὸς ἐκ τῶν φυλακῶν λόγῳ ἀνακρίσεως καὶ ἐπαναγωγῆς του ἐν αὐταῖς μετὰ τὸ πέρας ταύτης ἢ διαβιβάζονται ὑμῖν αὗται διὰ τοῦ ἀρμοδίου κ. Νομάρχου, ὡς προέδρου τῆς ἐφορείας τῶν φυλακῶν, θέλετε ἐκτελεῖ ἀμέσως ταύτας ὅπως μὴ προσκόπητῃ ἡ ἀνακριτικὴ ὑπηρεσία.

Ἐγκ. ἀριθ. 11143.—10 Μαΐου 1893.

Ἀφορμὴν λαμβάνοντες ἐξ ὑποβαλλομένων ἡμῖν παρὰ διαφόρων καταδίκων παρὰπόνων κατὰ τῶν ὀψοπωλῶν τῶν φυλακῶν, ὅτι παρέχουσιν αὐτοῖς πολλάκις οὗτοι τρόφιμα κακῆς ποιότητος καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀστυνομικῆς δικτιμῆσεως ὡς καὶ ἐξ ἀναφορῶν τῶν κατὰ χειροὺς ἀρχιφυλάκων τῶν φυλακῶν, ὅτι οἱ ἐν λόγῳ ὀψοπωλᾷ εἰσάγουσι πολλάκις ἐν αὐταῖς εἶδη ἀπηγορευμένα παρὰ τοῦ ὅρου 4 τῆς ἀπὸ 4 Αὐγούστου π. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 18961 ἡμετέρας ἐγκυκλίου, ἐντελλόμεθα ὑμῖν, ὅπως ἐπιστήσητε τὴν προσοχὴν σας ἐπὶ τῶν εἰρημένων ὀψοπωλῶν πρὸς ἀκριβῆ συμμόρφωσίν των πρὸς τοὺς διὰ τῆς

ἄνω μνημονευομένης ἐγκυκλίου ὀριζομένους ὅρους συμφωνιῶν, τιμωροῦντες τούτους διὰ προστίμων ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ παραβάσει τῶν μετ' αὐτῶν συμφωνιῶν μας, καὶ προβαίνοντες εἰς τὴν ἀποβολὴν των ἐκ τῆς ἐργολαβίας ἐν ἣ περιπτώσει τιμωρηθῶσιν οὗτοι τρεῖς ἐντὸς διμήνου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10ῳ τῆς εἰρημένης ἐγκυκλίου μας.

Καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιστατῶν δὲ καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων τῶν φυλακῶν δεόν νὰ ἐνασχῆτε ἄγρυπνον ἐπιτήρησιν, ὅπως ἐν ἣ περιπτώσει φωραθῶσιν οὗτοι παραβαίνοντες τὰ καθήκοντά των ἢ συνεταριζόμενοι μετὰ τῶν ὁψοπωλῶν πρὸς λαθροσίαν εἰσαγωγὴν ἐν αὐταῖς ἀπηγορευμένων εἰδῶν, ἀμέσως καταγγέλλωνται ἡμῖν οὗτοι καὶ προβαίνομεν εἰς τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσίν των.

Ἔγκ. Ἀριθ. 12084—24 Μαΐου 1891

Πληροφορούμεθα, ὅτι πολλάκις οἱ ἐπιστάται τῶν φυλακῶν, χαρίζομενοι εἰς τινας τῶν κρατουμένων κατὰδικῶν ἢ ὑποδίκων ἐπιτρέπουσι τὴν εἰς τὴν ἐπιστάσιν διαμονὴν των ἀντὶ τῶν δι' αὐτοὺς προωρισμένων δωματίων τῶν φυλακῶν.

Ἐκτὸς ὅμως τούτου ἔχομεν ὑπ' ὄψει καὶ παρὰ τινων τῶν κ. Νομαρχῶν ἢ Εἰσαγγελέων ἐκδοθείσας διαταγὰς πρὸς τοὺς εἰρημένους ἐπιστάτας, δι' ὧν παραγγέλλονται οὗτοι ὅπως κρατήσωσιν ὠρισμένους κατὰδικους ἢ ὑποδίκους ἐν τῇ ἐπιστάσει.

Ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον, οὐ μόνον ἀντίκειται πρὸς τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν ἄρθροις 18 τῶν ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 καὶ 2 τοῦ ἀπὸ 23 Αὐγούστου 1885 Β. Διαταγμάτων περὶ διοικήσεως τῶν φυλακῶν, καθ' ὃ οἱ ἐν αὐταῖς κρατούμενοι ὀφείλουσι νὰ διακρίνωσιν

ἐν τοῖς δωματίοις των, ἀλλὰ καὶ δικαίων παρὰ πό-
νων ἀπορμὴ δύναται νὰ γείνη παρὰ τοῖς λοιποῖς
κρατουμένοις καὶ ἀντιζηλιῶν καὶ ἐρίδων μεταξύ τού-
των προξενος, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ νὰ διευκολύνῃ καὶ
τὴν μελετωμένην τυχὸν ἀπόθρῃσιν κρατουμένου τι-
νὸς ἐν τῇ ἐπιστασίᾳ, μὴ δυναμένης τῆς φρουρᾶς νὰ
ἐπιβλέπῃ οἰκρῶς τοῦτον, ὡς ἐκ τῆς συνεχοῦς μετὰ
τῶν ὑπαλλήλων τῶν φυλακῶν ἀνταμίξεώς του, ἐν-
τελλόμεθα ὑμῖν ὅπως διατάξῃτε τάχιστα τὴν ἐν
τοῖς οἰκείοις δωματίοις εἰσαγωγὴν τῶν τυχόν ἐν τῇ
ἐπιστασίᾳ κρατουμένων καταδίκων καὶ ὑποδίκων,
καταγέλλῃτε δ' ἡμῖν εἰς τὸ μέλλον πάντα ἐπιστά-
την μὴ συμμορφούμενον πρὸς τὰ διατασσόμενα, παύ-
σητε δὲ καὶ ὑμεῖς χρηγοῦντες τοιαύτας ὡς ἄνω ἀ-
δείας.

Ἐὰν ὅμως ἐνεκεν ἐξαιρετικῶν καὶ μόνον λόγων
θεωρηθῇ παρὰ τοῦ οἰκείου κ. Εἰσαγγελέως τῶν Πλημ-
μελειδικῶν ἀναγκαῖα ἢ προσωρινὴ δικαιορμὴ καταδί-
κου τινὸς ἢ ὑποδίκου ἐν τῇ ἐπιστασίᾳ, εἴτε ὡς ἐκ τῆς
νεκρᾶς ἡλικίας τούτου, εἴτε ὡς κρατουμένων ἐν τῇ
φυλακῇ ἄλλων τινῶν, μεθ' ὧν οὗτος ἔχει παλαιὰς
ἐχθρας καὶ εἶνε δυνατόν ὡς ἐκ τῆς μετ' αὐτῶν συ-
ναντήσεώς του νὰ διχσλευθῇ ἢ ἡσυχία τῶν φυλα-
κῶν, εἴτε ἐνεκεν ἄλλων τυχόν λόγων τάξεως, τότε
δύναται καὶ μόνον ὁ εἰρημένος κ. Εἰσαγγελεὺς νὰ
χορηγήσῃ τοιαύτην ἄδειαν, ὁρεῖται ὅμως νὰ εἰδοποι-
ήσῃ ἡμᾶς ἀνυπερθέτως περὶ τούτου, ἐκθέτων λεπτο-
μερῶς καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐπέτρεψε τὴν ἐν τῇ
ἐπιστασίᾳ προσωρινὴν δικαιορμήν κρατουμένου τινός.

Ἐγκ. ἀριθ. 13109—7 Ἰουνίου 1893.

Ἄν καὶ πολλάκις, ἀπορμὴν λαβόντες ἐξ ὑπο-

βληθέντων ἡμῖν παραπόνων παρὰ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενων, ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῆς ποιότητος τοῦ χορηγουμένου αὐτοῖς ἄρτου, ἐν τούτοις, ὡς φαίνεται δὲν ἐλήφθησαν αὐστηρὰ μέτρα πρὸς διαρκῆ ἐξέλεγξιν τῶν χορηγητῶν ἀπὸ πάσης καταχρήσεως, καθόσον ἐσχάτως νέαι πάλιν ἀνιφοραὶ τῶν καταδίκων παριστῶσιν ἀθλίαν τὴν ποιότητα τοῦ διδομένου αὐτοῖς ἄρτου, πρὸς βεβλῶσιν δὲ τούτου πέμπουσιν ἡμῖν οὗτοι καὶ δείγματα ὥντως ἀχρήστου πρὸς βρωσιν ἄρτου.

Ὡς γνωρίζετε, κατὰ τὰ μετὰ τῶν χορηγητῶν τοῦ ἄρτου συμβόλαια ἡμῶν, οὗτοι ὑποχρεῶνται πρὶν ἢ παραδώσωσι τὸν καθημερινὸν ἄρτον ἐν ταῖς φυλακαῖς ν' ἀποστείλωσιν ὑμῖν δείγμα τούτου, εἰς ὑμᾶς δὲ ἐνυπόκειται ἐκάστοτε νὰ ἐπιτρέπητε τὴν διανομὴν τούτου ἢ νὰ τὸν ἀπορρίπτητε, ἀναγκάζοντες τὸν προμηθευτὴν νὰ χορηγήσῃ ἄλλον καλῆς ποιότητος, ἐπιβάλλοντες αὐτῷ κατὰ τὰς περιστάσεις πρόστιμον καὶ κηρύττοντες αὐτὸν ἐν τέλει ἕκπτωτον ἐπὶ παραβάσει των ὑποχρεώσεων του.

Κατ' ἀκολουθείαν τῶν ἄνω ὄρων ὄντων ρητῶν, μὴ δυνάμενου δὲ τοῦ χορηγητοῦ νὰ προβῇ εἰς καταχρησίν τινα, ἂν αὐστηρῶς ἐκπληρῶνται οὗτοι διὰ καθημερινῆς ἀγρύπνου ἐπιβλέψεως τῆς ἐφορείας τῶν φυλακῶν, φρονοῦμεν ὅτι πᾶν βᾶσιμον παράπονον τῶν καταδικῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀφορᾷ τὴν κακὴν ἐπίβλεψιν ἐκ μέρους τῶν ἐπιτετραμμένων ταύτην, διὸ καὶ καθιστῶμεν ὑμᾶς προσεκτικούς εἰς τὸ μέλλον ὅπως ἀγρύπνως ὑπ' ὄψει ἔχοντες τὰς μετὰ τῶν χορηγητῶν συμφωνίας ἡμῶν ἐπιτηρῆτε εἰς τὴν χορηγῆσιν τοῖς καταδικαῖς παρὰ τούτων ἄρτου καλῆς ποιότητος, καθόσον ἡμᾶς καὶ μόνους θέλομεν θεω-

ρήσει ὑπευθύνους διὰ πᾶσαν τυχὸν εἰς τὸ ἐξῆς κα-
τάχρησιν παρὰ πούτων γινομένην.

Ἐγκ. Ἀριθ. 14163—22 Ἰουν. 1893.

Κατόπιν τῆς ἀπὸ 11 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 13281
ἡμετέρας ἐγκυκλίου, κοινοποιούμεν ὑμῖν κατωτέρω
τὴν ταύτᾳριθμον τῷ παρόντι παραγγελίαν μας πρὸς
τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ναυπλίῳ Ἐφετῶν, πρὸς
γνώσιν καὶ συμμόρφωσίν σας.

Εἰς τὸ ἀπὸ 18 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 3746 τη-
λεγράφημά σας ἀπαντῶντες, παρατηροῦμεν ὑμῖν, ὅτι
οὐδόλως δικαιολογεῖται ἡ παρ' ὑμῶν παραγγελθεῖσα
μεταγωγὴ τῶν καταδίκων Νικολ. Κριπωτοῦ καὶ
Δημ. Κριπωτοῦ ἐκ τῶν φυλακῶν Τριπόλεως εἰς τὰς
ἐν Σπάρτῃ τειχύτας, καθόσον, κατὰ μὲν τὴν 6'
παράγραφον τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1885
ΛΣΝΖ' νόμου περὶ φυλακῶν, ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν
Ἐφετῶν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν μεταγωγὴν ὑπο-
δίκων εἰς φυλακὰς καταδίκων, λόγῳ ἀσφαλείας, ἐλ-
λείψεως χώρου κλπ. κατὰ δὲ τὴν 3ην παράγραφον
τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, δύναται ὁ οἰκεῖος Εἰσαγγε-
λεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν νὰ παραγγείλῃ τὴν με-
ταγωγὴν καταδίκου τινός, κρατουμένου εἰς ἐπικυρ-
τωτικὴν ποινὴν, εἰς φυλακὰς ποινικὰς, λόγῳ ἀσφα-
λείας. Ἐν δὲ τῇ § 4ῃ τοῦ ἄνω εἰρημένου ἄρθρου, οἱ
κατάδικοι οἱ ἀποτίοντες ποινὴν ἀνωτέραν τῶν πέντε
ἐτῶν κρατοῦνται εἰς Σωφρονιστήρια ἢ ποινικὰς φυ-
λακὰς καὶ κατ' ἀκολουθίαν φέρεται ἐν τέλει τῆς §
ταύτης, ὅτι, ἅμα ἀπόφασίς τις καταστῇ ἀμετάκλη-
τος, μετὰγεται παρὰ τοῦ οἰκείου Εἰσαγγελέως τῶν
Πλημμελειοδικῶν τοῦ τόπου, ἐνθα κατεδικάσθη τις

εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν, εἰς ἄλλας ποινικὰς φυλακάς.

Ἐκ τοῦ ἄνω ππρατιθεμένου ἔρθρου οὐδαμῶς προκύπτει ὅτι εἴχετε τὸ δικαίωμα τῆς μεταγωγῆς τῶν ἐν λόγῳ καταδικῶν εἰς τὰς φυλακάς Σπάρτης, διότι κατὰ τὴν β' ἄνω § οὔτε ὑπόδικαι εἶνε οὔτοι, ἀφοῦ διὰ τῆς ὑπ' ὅψιν ὑμῶν ἀναφορᾶς τῶν ἐμφαίνεται ὅτι εἶχον καταδικασθῇ οὔτοι εἰς φυλάκισιν δέκα καὶ ἑπτὰ μηνῶν, κατὰ δὲ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν τῇ γ' ἄνω § δὲν ἐπρόκειτο νὰ μεταχθῶσιν οὔτοι εἰς ποινικὰς φυλακάς ὡς ταρχεποισί, καθόσον αἱ φυλακαὶ Σπάρτης εἰσὶν ἐπανορθωτικαί, οὐδὲ κατὰ τὴν δ' § εἶχον καταδικασθῇ οὔτοι εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν καὶ ἔδει νὰ μεταχθῶσιν εἰς ποινικὰς φυλακάς, καὶ ἐκ τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου ἐ. ἔ. δὲ ὑπ' ἀριθ. 3010 ἐγγράφου σας πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Τριπόλει Πλημμελειοδικῶν οὐδόλως ἐμφαίνεται αἰτιολογία τις δεδικαιολογημένη διὰ τὴν μεταγωγὴν τῶν ἐν λόγῳ καταδικῶν, μόνην δὲ τοιαύτην εὐρίσκομεν, ἥτις δὲν εἶνε ἐπαρκής, τὴν ἐν τῇ ἀναφορᾷ τῶν καταδικῶν τούτων προβαλλομένην, δηλαδὴ ὅπως εὐρίσκωνται πλησίον τῶν συγγενῶν τῶν καὶ οὐδὲν πλέον.

Κατ' ἀκολουθεῖν ἐντελλόμεθα ὑμῖν, ὅπως εἰς τὸ μέλλον αὐστηρῶς συμμορφωθῆτε πρὸς τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν ταῖς ἀπὸ 17 Νοεμβρίου π. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 29646 καὶ 8635 τῆς 13 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμετέραις ἐγκυκλίσις πρὸς τοὺς Εἰσαγγελεῖς τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ Νομάρχας τοῦ Κράτους, ὧν ἀτίτυπα ἐπέμψαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 13281 ἐγγράφου μας, καὶ ζητῆτε πάντοτε προηγουμένως τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν πρὸς με-

ταγωγὴν καταδίκου τινός ἀπὸ μιᾶς φυλακῆς εἰς ἄλλην, καθόσον, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ρητὴν περὶ τούτου ποιοῦσι μνείαν εἰ περὶ φυλακῶν νόμοι καὶ μεγάλη ἀνωμαλίᾳ δύναται νὰ προκύψῃ ἐν τῷ οἰκείῳ τμήματι τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου ἐκ τῆς μὴ γνώσεως τῆς μεταγωγῆς καταδίκου τινός, ὑπάρχουσι δὲ καὶ περιπτώσεις, ὅς μόνον ἡ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου δύναται νὰ γνωρίζῃ, καθ' ἧς, ἐνεκεν ὠρισμένων λόγων ταξέως ἢ χωρητικότητος τῶν φυλακῶν, δεόν νὰ παρακωλυθῇ ἡ εἰς φυλακὴν τινὰ μεταγωγὴ καταδίκου τινός.

Ἑγκ. ἀριθ. 17365—29 Ἰουλ. 1893.

Ἄν καὶ πολλάκις ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῶν κρύφα εἰσαγομένων ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰσπνευματωδῶν ποτῶν καὶ φονικῶν ὀργάνων παρὰ τῶν διαφόρων ἐπισκεπτῶν καταστήσαντες ὑμᾶς προσεκτικούς εἰς τὴν ἀγρυπνὸν ἐπίβλεψιν καὶ σωματικὴν ἔρευναν τῶν τεκαταδίκων καὶ ἐπισκεπτῶν, καὶ κατασχέσιν παντός εἶδους ἀπαγορευμένου ἐν αὐταῖς, ἐν τούτοις ἐσχάτως ἀνηγγέλθησαν ἡμῖν διάφοροι συμπλοκαί, αἵτινες ἔλαβον χώραν ἐν τισι φυλακαῖς τοῦ Κράτους μεταξὺ τῶν καταδίκων, κατὰ τὰς ὁποίας οὗτοι μετεχειρίσθησαν φονικά ὄπλα, τραυματίσαντες ἐπικινδύνως ἄλλους συγκαταδίκους των.

Ἐκ τούτων ἀφορμὴν λαμβάνοντες παρατηροῦμεν μετὰ λύπης, ὅτι δὲν ἐνσχεῖται παρὰ τῶν ἐφορειῶν τῶν φυλακῶν ἡ παρὰ τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ 1836 καὶ νεωτέρων νόμων περὶ φυλακῶν ἐπιβαλλομένη ταύταις ὑποχρέωσις ἐπιτηρήσεως τῶν καταδίκων καὶ συνεχοῦς ἐπισκέψεως τῶν φυλακῶν, οὐδὲ καταβάλλεται ἡ δέουσα μέριμνα παρὰ τῶν ὄντων ἐφοριῶν εἰς πᾶν

ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν φυλακῶν.

Ἐπιθυμοῦντες ὅπως εἰς τὸ ἐξῆς ἐκλείψῃ ἐντελῶς πᾶσα συμπλοκὴ ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἣτις πολλάκις ὡς προανεφέραμεν, ἐπέφερε δυσάρεστα ἀποτελέσματα, καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ τὸ δεινὸν τῆς παρὰ τῶν καταδίκων ἀποκρύψεως φονικῶν ὀργάνων, ἐντελλόμεθα ὑμῖν πρῶτον μὲν ὅπως μεριμνήσητε ἐν συνεννόησει μετὰ τῶν κατὰ τόπους κ. κ. φρουράρχων καὶ ὁρίσθωσιν ἐν τῷ μέλλοντι αἱ ὥραι ἐπισκέψεως τῶν καταδίκων, ἣτις θὰ ἐπιτρέπηται μόνον τρίς τῆς ἐβδομάδος καὶ ἀνὰ δύο μόνον ὥρας καθ' ἡμέραν, ἐκτελῆται τακτικὴ σωματικὴ ἔρευνα ἐπὶ ἐκάστου ἐπισκέπτου ὡς καὶ ἐπὶ τῶν καταδίκων, καὶ παρίσταται διχοκῶς κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐπισκέψεως ὁ ἐπιστάτης τῶν φυλακῶν ἢ ἐν ἀνάγκῃ ὁ ἀρχιφύλαξ τούτων, δεύτερον δὲ καταβάλληται παρ' ἡμῶν ἡ δέουσα ἐπαγρύπνησις πρὸς κανονικὴν λειτουργίαν τῶν φυλακῶν καὶ ἀποφυγὴν πάσης ἐν αὐταῖς ἀταξίης διὰ συχῶν ἐν αὐταῖς ἐπισκέψεων, ὡς καὶ ἀγρύπνου ἐπιβλέψεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν φυλακῶν. Ἐν τέλει καθιστῶμεν ὑμῖν γνωστόν, ὅτι θέλομεν ζητήσῃ παρ' ὑμῶν ἀπολογία διὰ πάντα ἐν τῷ μέλλοντι τυχόν φόνον ἐν αὐταῖς ἢ τραυματισμὸν μεταξὺ τῶν καταδίκων, ὡς μὴ συμμορφωθέντων ὑμῶν πρὸς τὰς ἄνω ἐκδοθείσας διαταγὰς μας.

Ἔγκ. Ἀριθ. 22070.—29 Σεπτ. 1893.

Ἐπειδὴ πολλάκις παρίσταται ἀνάγκη νὰ διαταχθῇ ἐν τάχει παρὰ τοῦ οἰκείου κ. Εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν ἡ μεταγωγὴ καταδίκου τινὸς ἀπὸ τῆς ἐν τινὶ τόπῳ φυλακῆς εἰς ἄλλην, ὅπως

δικασθῇ δι' ἄλλην τινὰ ἀξιόποινον πράξιν, ἵνα μὴ ἐπέρχεται ὡς ἐκ τῆς ἀναμενουμένης ἡμετέρας ἐγκρίσεως βραδύτης πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς εἰρημένης μεταγωγῆς, τροποποιούμεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 29644 ἡμετέραν ἐγκύκλιον τῆς 17 Νοεμβρίου 1892, καθ' ἣν ἔδει πάντοτε νὰ ζητῇται προηγουμένως ἡ ἀδεία ἡμῶν διὰ πάσαν ἀνεξαίρετως μεταγωγὴν, ἐγκρίνομεν δὲ ὅπως ἐν τῇ μνημονευμένῃ, ἀλλὰ καὶ μόνον ταύτῃ, ἄνω περιπτώσει, καθ' ἣν δηλαδὴ δεῖν νὰ μεταχθῇ κατ' ἀδικὸς τις ὅπως δικασθῇ, ἐκτελεῖται ἡ μεταγωγὴ τούτου παρὰ τοῦ εἰκείου κ. Εἰσαγγελέως, ἄνευ προηγουμένης ἀδείας ἡμῶν, μεριμνῶντος ὅμως τούτου ὅπως μετὰ τὸ πέρας τῆς δίκης ἐπαναχθῇ ὁ κατ' ἀδικὸς εἰς ἃς πρότερον ἐκρατεῖτο φυλακὴς, χαρκτηριζομένης οὕτω τῆς μεταγωγῆς ταύτης μᾶλλον ὡς προσωρινῆς τοποθετήσεως τούτου μέχρις ἐκδικάσεως τῆς κατ' αὐτοῦ ὑποθέσεως, εἰδοποιούμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς συγχρόνως περὶ τῆς ἐκτελέσεως ταύτης, ὅπως γίνηται ἡ δέουσα μεία ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς βιβλίοις τῆς κινήσεως τῶν φυλακῶν.

Ἐγκ. Ἀριθ. 23022—11 Ὀκτ 1893. Περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἐγκ. ἀριθ. 22070 τῆς 29 Σεπτ. 1893.

Κεινοποιούμεν ὑμῖν ὀπισθογράφως τὸ ταυτόχρονον καὶ ταύτ' ἀριθμον τῷ παρόντι ἐγγραφόν μας πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀμφίσσῃ Πλημμελειοδικῶν, πρὸς γνῶσιν καὶ αὐστηράν συμμόρφωσίν σας.

Σχετικῶς τῷ ὑπ' ἀριθ. 7939 ἐγγράφῳ σας τῆς 7ης Ὀκτωβρίου, παρατηροῦμεν ὑμῖν, ὅτι ἡ ὑπ' ἀριθ. 22070 ἐγκύκλιος ἡμῶν ἀφορᾷ μόνον τοὺς κατ' ἀδίκους, οἵτινες δεῖν νὰ μεταχθῶσιν ἀπὸ τόπου εἰς τό-

πον ὅπως δικαιωθῶσι, καὶ οὐχὶ ὡς μάρτυρες εἰς τινὰ δίκην, δι' ὃ περὶ τῶν τελευταίων δέον πάντοτε νὰ προηγήται ἐγκρίσις ἡμῶν, ὅπως ἐξετάζεται πρῶτον ἂν εἶνε πράγματι σπουδαία ἢ κατὰθεσίς των καὶ δέον νὰ διαταχθῇ ἡ μεταγωγή των, ἢ δύνανται καὶ νὰ παρλειφθῇ αὕτη ὡς μὴ σύσιώδης.

Ἔγκ. Ἀριθ. 26808.—17 Νοεμ. 1893. Περὶ ἐκμισθώσεως ὀψοπωλείων.

Ληγούσης τῆς ἐκμισθώσεως τῶν ὀψοπωλείων τῶν φυλακῶν τὴν 31 τοῦ ἐλευσεμένου μηνὸς Δεκεμβρίου ἐντελλόμεθα ὑμῖν, ὅπως ἐν συνεννόσει μετὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορῶν προκηρύξητε καὶ ἐνεργήσητε πλειοδοτικὰς δημοπρασίας πρὸς μίσθωσιν τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς περιφερείας σας ὀψοπωλείων ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους.

1ον) Ἡ μίσθωσις τῶν ὀψοπωλείων, ἀρξομένη ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας, θέλει διαρκέσει μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1894.

2ον) Ἐὰν παρὰ τῶν ὀψοπωλῶν πωλούμενα ὄψα, πλὴν τοῦ ἄρτου, θέλουσιν εἶσθαι πρώτης ποιότητος καὶ καλῶς ἐξυγισμένα, θὰ πωλῶνται δὲ ἐπὶ τῇ βάσει διατιμῆσεως αὐτῶν συντασσομένης εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνὸς παρὰ τῆς Ἐφορείας τῶν φυλακῶν καὶ τοῦ ἀστυνόμου.

3ον) Ἡ ποιότης καὶ τὸ βῆρος τῶν πωλουμένων ὄψων ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐξέλεγχιν τῆς Ἐφορείας τῶν φυλακῶν, τοῦ Φρουράρχου καὶ τοῦ Ἰατροῦ, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει βεβαιωθῇ παρ' αὐτῶν ὅτι ὁ τροφοπώλης ἔχει εἰς τὸ ὀψοπωλεῖον ὄψα καὶ ἄλλα τρόφιμα ἐπαρκή καὶ ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν υγείαν, ταῦτα μὲν καταστρέφονται ἀμέσως, καλεῖται δ' αὐτός ν' ἀντι-

καταστήσῃ ταῦτα δι' ἐτέρων καλλῆς ποιότητος, ἐν ἀμελείᾳ δὲ ἢ ἀπειθείᾳ τούτου, προμηθεύεται ταῦτα ἢ Ἐφορεία ἐκ τῆς ἀγορᾶς δι' ἐνὸς τῶν μελῶν τῆς εἰς βάρους τοῦ ἐργολάβου.

4ον) Ἀπαγορεύεται τῷ ἐργολάβῳ ἢ ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰσαγωγῇ φονικῶν ὀπλῶν, εἴνου ἢ οἶνοπνευματωδῶν ποτῶν, πλην ἐὰν δι' ὠρισμένην ποσότητα ἐκ τῶν εἰρημένων ποτῶν λάβῃ οὗτος διὰ τοῦ ἐπιστάτου τῶν φυλακῶν ἔγγραφον ἐντολὴν τοῦ οἰκείου Ἰατροῦ χάριν ἀσθενοῦς καταδικῶν.

5ον) Ἐπιτρέπεται ἢ παρὰ τῶν συγγενῶν τῶν κρατουμένων παροχὴ μόνον εἰς αὐτοὺς τροφίμων, ὧν τὴν εἰσαγωγὴν δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ ὁ ἐργολάβος.

6ον) Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ ἐν τῷ ὄψοπωλείῳ πάσας τὰς ἀναγκάσας ἐπισκευὰς καὶ νὰ διατηρῇ τοῦτο πάντοτε ἐν καλῇ καὶ καθαρᾷ καταστάσει.

7ον) Ἀπαγορεύεται ἢ ἐκχώρησις τῶν ὄψοπωλείων παρὰ τῶν ἀναλαβόντων ταῦτα εἰς ἄλλα πρόσωπα.

8ον) Πᾶσα παράβασις παρὰ τοῦ ἐργολάβου τῶν ἀνωτέρω ὅρων τιμωρεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐφορείας ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μὴ ὑποκειμένης εἰς ἔφεσιν διὰ προστίμου δραχμῶν δέκα ἕως πεντήκοντα, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει τιμωρηθῇ οὗτος τρίς ἐντὸς διμήνου ἀποβάλλεται τῆς ἐργολαβίας ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος πρὸς ἀποζημιώσιν αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου.

9ον) Τὸ μίσθωμα τοῦ ὄψοπωλείου θέλει προκαταβάλλεσθαι καθ' ἐξμημίαν εἰς τὸ ἀρμόδιον ἐπαρχικὸν Ταμεῖον, ἐπὶ ἐκδόσει γραμματίου παρὰ τοῦ Ταμεῖου καὶ διατίθεσθαι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει παρὰ τῆς Ἐφορείας τῶν φυλακῶν δυνάμει ἐγγράφου πράξεως αὐτῆς ἐγκρι-

μένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πρὸς ἀγορὰν καὶ παροχὴν ἐνδυμάτων εἰς τοὺς μείζονα ἀνάγκην ἔχοντας καὶ ὁμολογουμένως ἀπόρους καταδίκους ἢ ὑποδίκους τῶν αὐτῶν φυλακῶν, ἢ καὶ δι' ἄλλας οὐσιώδεις ἀνάγκας τῶν εἰρημένων κρατουμένων.

10ον) Ὅπως γίνῃ τις δεκτὸς πρὸς συναγωνισμὸν εἰς τὴν ἄνω δημοπρασίαν ὀφείλει νὰ παρυσιάσῃ τῇ Ἐφορείᾳ γραμμάτιον, ὅτι κατέβαλεν εἰς τὸ Ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον ποσὸν δραχμῶν τοῦλάχιστον πεντακοσίων λόγῳ ἐγγυήσεως.

11ον) Μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας, τὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἔγκρισιν τοῦ ἀπτελέσματος αὐτῆς, καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ συμβολαίου, ἀποδίδονται τὰ γραμμάτια εἰς τοὺς μειοδότας ὧν αἱ προσφοραὶ ἀπερρίφθησαν καὶ διατάσσεται ἡ πρὸς τοὺς παρὰ τῶν ταμιῶν ἐπιστροφὴ τῶν παρ' αὐτοῖς κατατεθέντων ποσῶν, δι' ἐγγράφου τῶν κατὰ τόπους Ἐφορειῶν φυλακῶν.

12ον) Ἐὰν ὁ ἀναδειχθισόμενος ἐργολάβος δὲν καταβάλλῃ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας τὸ μίσθωμα τῆς πρώτης ἐξαμηνίας, ἢ κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα τῆς δευτέρας ἐξαμηνίας τὸ μίσθωμα τῆς ἐξαμηνίας ταύτης, κηρύσσεται διὰ πράξεως τῆς Ἐφορείας τῶν φυλακῶν ἔκπτωτος τῆς ἐργολαβίας, τὸ δὲ κατατεθὲν παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον ποσὸν τῶν δραχμῶν πεντακοσίων λόγῳ ἐγγυήσεως μένει εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

13ον) Ἐν ἡ περιπτώσει ἀποφασισθῇ ἡ εἰσαγωγὴ συσσιτίου ἐν τινι φυλακῇ, ἡ μίσθωσις τοῦ ὀψοπωλείου ταύτης θεωρεῖται αὐτοδικαίως λελυμένη καὶ πρὸ τῆς λήξεως ταύτης.

14ον) Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἅμα δὲ τῇ πρὸς τὸν πλειοδοτήσοντα ἐργολάβου κοινοποιήσει τῆς ἐγκρίσεως, ὁφείλει οὗτος νὰ ἐφοδιάσῃ τὸ τροφοπωλεῖον διὰ πάντων τῶν εἰδῶν τῶν ἐν τῇ διατιμῇσιν σημειουμένων, ὡς ἀναγκαιούντων τοῖς κρατουμένοις.

Νοεῖται οἷκοθεν ὅτι ἐν αἷς φυλακαῖς ὑφίστανται ὀψοπωλεῖα δυνάμει συμβολαίου, διὰ ταύτας δὲν θέλει ἐνεργηθῇ δημοπρασία μέχρι τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως τούτων ἢ τῆς δι' ἄλλους νομίμους λόγους ἀποβολῆς τοῦ ἐργολάβου.

Ἐν τοῖς Σωφρονιστηρίοις Κερκύρας, Ζακύνθου, Κεφαλληνίας καὶ Συγγροῦ, ἐνθα λειτουργεῖ συσσίτιον, δὲν θέλει ἐνεργηθῇ ἡ ἀνωτέρω δημοπρασία.

Ἔγκ. Ἀριθ. 28009.—2 Δεκ. 1893.

Ἀφορμὴν λαμβάνοντες ἐξ ὑποβληθέντων ἡμῖν ἐγγράφων Εἰσαγγελέων τινῶν παρὰ πλημμελειοδίκαις, δι' ὧν ἐκθέτουσιν οὗτοι, ὅτι πολλάκις ὑπάλληλοι τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἀποσταλέντες εἰς τὰς φυλακάς πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίαις, ἡμποδίσθησαν νὰ εἰσέλθωσιν ἐν αὐταῖς παρὰ τῶν φρουρούντων στρατιωτῶν, ὑπομιμνήσκουμεν ἡμῖν, ὅτι κατὰ τοὺς σχετικoὺς περὶ φυλακῶν νόμους ἡ φρούρησις τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους ἔχει ἀνατεθῇ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀρχήν, κωλυμένην κατὰ τοὺς οἰκείους κανονισμοὺς νὰ ἐπιτρέπῃ ἐκάστω τὴν ἐν ταῖς φυλακαῖς εἴσοδον καὶ ἐξοδον.

Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη, οὕτω κανονισθεῖσα, προλαμβάνει πᾶσαν κατάχρησιν, ἣτις δυνάττον νὰ λάβῃ ἐν ταῖς φυλακαῖς χώραν, ἐμποδίζει μελετωμένην τυ-

χὸν ἀπόδρασιν καταδίκου διὰ συνειννοήσεως μετὰ τῶν προσερχομένων, ὡς καὶ τὴν εἰσαγωγὴν φονικῶν ὀπλῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς καὶ συνεπῶς καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς διαπληκτισμοὺς καὶ ἔριδας μεταξὺ τῶν κρατουμένων.

Ἄφ' ἐτέρου ὅμως ὑπάρχουσι περιστάσεις, καθ' ἃς ἀνάγκη παρίσταται, ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰσόδός τινος ἔνεκα διαφορῶν ἀφορμῶν. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τοὺς ἀπλοῦς ἐπισκέπτας, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17365 τῆς 29 Ἰουλίου ἐ. ἐ. πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους καὶ τοὺς Εἰσαγγελεῖς τῶν Πλημμελειοδικῶν ἡμετέρας ἐγκυκλίου, ὠρίσθησαν αἱ ἡμέραι καὶ ὁ τρόπος τῆς προσελεύσεως τούτων πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν κρατουμένων. Ἐπειδὴ ὅμως πολλάκις παρουσιάζεται ἐκτακτος ἀνάγκη εἰσόδου δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἐν ταῖς φυλακαῖς, πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, λ. χ. ὅπως κοινοποιήσωσι δικόγραφόν τι εἰς τινὰ κρατούμενον ἢ κλῆσιν ὅπως ἐμφανισθῇ οὗτος ἐνώπιον τοῦ κ. Ἀνακριτοῦ καὶ ἄλλων ὁμοίας φύσεως ὑποθέσεων, διὰ μερικῶν πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς διαταγῶν μας, αἵτινες ἀνεκοινώθησαν καὶ τῷ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείῳ, ὠρίσαμεν ὅτι ἐπὶ τοιούτων περιπτώσεων δέον ὁ ἐκάστοτε προσερχόμενος ὑπάλληλος νὰ φέρῃ σημείωσιν ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, ἣν θέλει παρουσιάζει ἐκάστοτε τῷ ἀρχιφύλακι τῶν φυλακῶν, ὅστις ἐν τριαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰσόδον τῷ προσερχομένῳ ἢ τὴν παράδοσιν τινος κρατουμένου, ὅπως προσαχθῇ οὗτος εἰς τὸ ἀνακριτικὸν γραφεῖον.

Τὸ μέτρον τοῦτο, τόσῳ εὐκόλῳ καὶ ἀπλοῦν συγχρόνως, ἐν ᾧ ἀφ' ἐνὸς δὲν παρεμποδίζει παντάπασιν

τὴν πρόσδον τῆς ἀνακρίσεως ἐν ποινικῇ τινι ὑποθέσει ἢ τὴν ἔγκαιρον κοινοποίησιν ἐγγράφου τινὸς τοῖς κρατουμένοις, ἀφ' ἑτέρου μεγάλην παρουσιάζει ἐγγύησιν εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην κατὰχρησιν ἢ ἀπάτην τινὸς πρὸς ἐλευθέρωσιν φυλακισμένου καὶ οὐσιωδῶς ἐξασφαλίζει τὴν φρούρησιν τῶν φυλακῶν.

Κατ' ἀκολουθίαν ἐντελλόμεθα ὑμῖν, ὅπως λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄνω ἐκτιθέμενα, μεριμνήσητε ὅπως, ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη ἀποστολῆς ὑπαλλήλου τινὸς εἰς τὰς φυλακὰς πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, ἐφοδιάζητε τοῦτον μὲ τὴν μνημονευθεῖσαν σημείωσιν ὑμῶν πρὸς τὸν ἀρχιφύλακα τῶν φυλακῶν, ὅπως τῷ ἐπιτρέπη τὴν ἐν αὐταῖς εἴσοδον. Ἐπιπροσθέτομεν ὅτι καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν φυλακῶν θέλουσιν ἐφοδιασθῇ διὰ διαρκῶν ἀδειῶν ἐλευθέρως ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰσόδου των, ὅς θέλουσι παρουσιάζει τῷ ἀρχιφύλακι τούτων, ὡσάκις ζητηθῶσι παρ' αὐτοῦ αὐταί.

Ἐν τέλει θέλετε φροντίσει ὅπως ἀπὸ κοινοῦ συμπράττητε καὶ ἐν συμπνοίᾳ μετὰ τῶν κατὰ τόπους στρατιωτικῶν ἀρχῶν πρὸς κανονικὴν λειτουργίαν τῶν φυλακῶν καὶ ἀσφαλῆ φρούρησιν τούτων, συμφώνως ταῖς διδομέναις ἄνω ὁδηγίας, ἀποφεύγοντες ἕνεκεν ἐπουσιωδῶν λόγων πᾶσαν μετ' αὐτῶν σύγκρουσιν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΝΟΜΟΙ

Σελ.

ΑΣΝΓ' 26 'Ιουλ. 1885—Περὶ διοική- σεως τῶν φυλακῶν τῶν διὰ χρέη κρατου- μένων	22
ΑΣΝΖ' 26 'Ιουλ. 1885—Περὶ φυλακῶν ἐν γένει καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῶν.	23
ΑΤΑ' 21 Δεκ. 1885—Περὶ μεταρρυθμί- σεως τοῦ ΑΣΝΖ' νόμου περὶ φυλακῶν ἐν γένει καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῶν	30
ΑΦΙΗ' 27 Μαΐου 1887— Περὶ τροπο- ποιήσεως τοῦ ἄρθ. 4 τοῦ νόμου ΑΣΝΖ' περὶ φυλακῶν ἐν γένει καὶ τῆς διοική- σεως αὐτῶν	30
ΑΦΚ' 28 Μαΐου 1887—Περὶ φυλακῶν.	40

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

1836 — 31 Δεκ. — Περὶ σωφρονιστι- κῆς φυλακῆς	3
Κανονισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς διατροφῆς καὶ λοιπῶν ἀναγκῶν τῶν εἰς ἐξεταστικὰς φυ- λακὰς κρατουμένων ὑποδίκων— 19 Αὐγ. 1847	16
1888 —12 Αὐγ.—Περὶ ὀρισμοῦ τῶν διὰ φυλακὰς ἐν γένει καταστημάτων	31
» — 23 Αὐγ.—Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ φυλακῶν ἐν γένει καὶ τῆς διοι- κήσεως αὐτῶν ΑΣΝΖ' νόμου	34

- 1886**—10 Ἰαν.—Περὶ ἐφαρμογῆς καὶ ἐν ταῖς ἐπανορθωτικαῖς φυλακαῖς τοῦ περὶ σωφρονιστικῶν φυλακῶν Β. Δ. τῆς 31 Δεκεμβ. 1836 καὶ περὶ συντηρήσεως τῶν ὑποδίκων καὶ καταδίκων ἐν γένει 37
- 1891**—29 Μαρτ.—Περὶ συστάσεως ἰδίου τμήματος παίδων ἐν ταῖς σωφρονιστικαῖς φυλακαῖς Συγγροῦ 44
- 1892**—30 Σεπτ.—Περὶ ἀντιθέσεως τῆς ἱατρικῆς καὶ φαρμακευτικῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς καὶ φαρμακευτικοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ 38

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

- 76**—27 Ἰουλ. **1848**—Περὶ τῆς ἀπολύσεως παντὸς καταδίκου ἔμψυχου παρὰ τῆς ποινικῆς διαιρέσεως 46
- 15520**—2 Ἰουν. **1873**—Περὶ δεσμῶν τῶν καταδίκων 47
- 75**—29 Σεπτ. **1879**—Περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου 109 τοῦ ποιν. νόμου καὶ τῶν πρὸς αὐτὸ σχετικῶν, ὅσον ἀφορρᾷ τὴν συγχώνευσιν τῶν ποινῶν τῶν καταδίκων 48
- 2**—30 Δεκ. **1881**—Περὶ λογίσεως τῆς ἐνάρξεως τῆς διὰ Β. χάριτος μεταβλητομένης ποινῆς ἀπὸ τῆς ὁριστικότητος τῆς σχετικῆς δικαστ. ἀποφάσεως 52
- 37**—7 Σεπτ. **1888**—Περὶ μὴ καταλογισμοῦ εἰς τὸν χρόνον τῆς ἐκτίσεως τῆς

- ποινῆς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος καθ' ὃ
ὁ κατὰδικος διατελεῖ ἐκτὸς τῶν φυλακῶν
διὰ διακοπὴν τῆς ποινῆς ἢ διὰ νοσηλείαν 54
- 17113**—2 Ὀκτ. **1885**—Περὶ τρο-
φοδοσίας καὶ λοιπῆς συντηρήσεως κατα-
δίκων καὶ ὑποδίκων 56
- 20629**—25 Νοεμ. **1885**—Περὶ τα-
κτικῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν φυλακῶν παρὰ
τῶν Εἰσαγγελέων πρὸς πρόληψιν συμβαι-
νουσῶν ἐν αὐταῖς φονικῶν σκηνῶν 57
- 22541**—4 Ἰαν **1886**—Περὶ
μὴ εἰσαγωγῆς ἀσθενῶν καταδίκων ἐν τοῖς
θεραπευτηρίοις τῶν σωφρονιστηρίων, ἄνευ
ἐγκρίσεως τῶν Ἐφορειῶν τῶν φυλακῶν . 60
- 3299**—25 Φεβρ. **1886**—Περὶ τηρή-
σεως βιβλίων ἐν ταῖς φυλακαῖς ὑποδίκων 62
- 13617**—18 Αὐγ. **1886**—Περὶ τα-
χείας γνωστοποιήσεως πᾶσης μεταβολῆς
ἐπερχομένης εἰς τὴν κατάστασιν τῶν κα-
ταδίκων 63
- 11881**—27 Ἰουν. **1888**—Περὶ τῆς
κατὰ μῆνα ὑποβολῆς πίνακος περὶ τοῦ
ἀριθμοῦ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς διὰ χρέος
κρατουμένων 64
- 14111**—1 Αὐγ. **1888**—Περὶ προ-
καταβολῆς ἐξόδων διατροφῆς τῶν προ-
σωποκρατουμένων ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου 64
- 3861**—24 Φεβρ. **1890**—Περὶ τῶν
ἀποστελλομένων εἰς τοὺς Νομάρχας κα-
ταλόγων τῶν συλλαμβανομένων φυγεδί-
κων καὶ φυγοποιῶν 66
- 22707**—3 Μαρτ. **1890**—Περὶ προσ-

- διορισμοῦ τῶν λεμβουχικῶν ἐπιθιβάσεως
καὶ ἀποθιβάσεως τῶν μεταγομένων ὑπο-
δίκων ἢ καταδίκων ἐν τοῖς λιμέσι Με-
σολογγίου καὶ Στυλίδος 66
- 6348**—6 Ἀπριλ. **1890**—Περὶ ἀπα-
γορεύσεως τῆς εἰσαγωγῆς «Χασίς» ἐν ταῖς
φυλακαῖς 67
- 25245**—4 Δεκ. **1890**—Περὶ δια-
νωμῆς τοῦ δεκαλέπτου τῶν ὄψων ὑποδί-
κων καὶ καταδίκων 71
- 19114**—5 Αὐγ. **1892**—Περὶ ἐγκρί-
σεως λεπτῶν ἐξήκοντα κατὰ μῆνα πρὸς
πλῦσιν τῶν ἐνδυμάτων ἐκάστου καταδί-
κου ἢ ὑποδίκου καὶ ἐνεργείας μειοδοτικῆς
δημοπρασίας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον 73
- 23323**—18 Σεπτ. **1892**—Περὶ
εἰσαγωγῆς δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς
τὸ Πλημμελειοδικεῖον τῶν ἐπὶ τῶν φυ-
λακῶν ὑπαλλήλων, τῶν παρὰβαινόντων
τὰ καθήκοντα αὐτῶν 76
- 23761**—25 Σεπτεμβ. **1892**—Περὶ
πληρωμῆς μισθοῦ καὶ ἀποζημιώσεως εἰς
τοὺς χωροφύλακας τοὺς φυλάττοντας κα-
ταδίκους ἢ ὑποδίκους ἐκτὸς τῶν φυλα-
κῶν παρ' αὐτῶν τούτων τῶν φυλαττο-
μένων 77
- 24529**—1 Ὀκτ. **1892**—Περὶ Ἐφο-
ριῶν τῶν φυλακῶν 79
- 26038**—19 Ὀκτ. **1892**—Περὶ πλη-
ρωμῆς παρὰ τῶν μεταγομένων ἐπὶ τῇ
αἰτήσῃ των καταδίκων καὶ τῆς μισθο-
δοσίας τῶν μεταγόντων αὐτοὺς ὀπλιτῶν 80

29646 —17 Νοεμβρ. 1892 —	Περὶ τῶν φυλακῶν ἐν αἷς πρέπει κατὰ νόμον νὰ ἐκτίωσι τὴν ποινὴν οἱ κατάδικοι. . .	82
31427 —7 Δεκ. 1892 —	Περὶ τῶν περιπτώσεων τῆς ἐκτὸς τῶν φυλακῶν κρατήσεως ἢ νοσηλείας ὑποδίκων. . .	83
8635 —13 Ἀπριλ.— 1893 —	Περὶ μεταγωγῆς καταδίκων. . .	84
11143 —10 Μαΐου— 1893 —	Περὶ ὀψοπωλῶν. . .	85
12084 —24 Μαΐου 1893 —	Περὶ διαμονῆς φυλακισμένων. . .	86
13109 —7 Ἰουνίου— 1893 —	Περὶ ἄρτου. . .	87
14163 —22 Ἰουν.— 1893 —	Περὶ μεταγωγῆς καταδίκων. . .	89
17365 —29 Ἰουλ.— 1893 —	Περὶ ἐπισκέψεως φυλακῶν. . .	91
22070 —29 Σεπτ.— 1893 —	Περὶ μεταγωγῆς καταδίκων. . .	92
23022 —11 Ὀκτ.— 1893 —	Περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἐγκ. ἀριθ. 22070 τῆς 29 Σεπτ. 1893. . .	93
26808 —17 Νοεμ.— 1893 —	Περὶ ἐκμισθώσεως ὀψοπωλείων. . .	94
28009 —2 Δεκ. 1893 —	Περὶ εἰσόδου εἰς τὰς φυλακὰς. . .	97

100
C